

11th November 1961]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுவும் ஆலோசனையில் இருக்கிறது.

High School for Utharakosamangai

* 2020 Q.—**SRI K. VINAYAKAM :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state whether any request has been made by the public of Utharakosamangai town, Ramanathapuram district to upgrade the Higher Elementary School into a High School?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : No, Sir.

SRI K. VINAYAKAM : In the absence of a high school in that area, may I know which is the nearest high school which can be within the reach of the students belonging to that area? What is the place in which that high school is situated?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : I do not have the information with regard to the nearest high school to this Utharakosamangai town. But wherever high schools are necessary and proposals have come, we have sanctioned the opening of high schools. As a matter of fact during this year, the hon. Member may be aware that we have sanctioned 277 new secondary schools. But no proposal came with regard to this area. If an application is made, the requirements will be looked into.

DEPUTY SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II. GOVERNMENT MOTION.

THIRD FIVE-YEAR PLAN—MADRAS STATE (DISCUSSION—cont.).

DEPUTY SPEAKER : We shall continue discussion on the Third Five-Year Plan. I fix a time-limit of twenty minutes for each hon. Member. Sri N. K. Palanisami may now speak.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தச் சபையில் பொதுவாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்னென்ன செய்யவேண்டும் என்பதைப்பற்றி விரிவாக பேசக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இப்பொழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. முன்பு ஒரு சந்தர்ப்பம் ஏற்பட்டிருந்தது. அப்பொழுது எங்களுடைய கொள்கை என்ன என்பதைப்பற்றி நாங்கள் சொல்லியிருக்கிறோம். ஆகவே, திரும்பவும் அதைப்பற்றி சொல்ல நான் ஆசைப்படவில்லை. இருந்தபோதிலும், பவர் டெவலப்மெண்டுக்கு 30 கோடி ரூபாய் மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அடுத்தபடியாக அதிகப்படியாக பம்பாய் மாகாணத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் அணுசக்தியை உபயோகப்படுத்தி உடனடியாக மின்சார

[Sri N. K. Palanisami]

[11th November 1961]

சக்தியை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நிலையிலும் இல்லை. மேலும் தெர்மல் ஸ்டேஷன்களை அதிகப்படுத்தி மின்சக்தி உற்பத்தியை அதிகப்படுத்தும் நிலைமையிலும் இல்லை. இப்பொழுது பாபநாசத்தில் 35,000 கிலோவாட் பவர் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. பரம்பிக் குளத்தில் 40,000 கிலோவாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்வதாக திட்டம். அப்படிப்பட்ட பெரிய திட்டங்கள் இல்லாமல் சிறு சிறு திட்டங்கள், அதாவது 10,000, 15,000 கிலோவாட் மின்சக்தி உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சிறு திட்டங்கள் அமைப்பதற்கு சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல. 1961-வது சென்ஸஸ் கணக்கை எடுத்துக் கொண்டால் கிராமாந்திர மக்களில் பெரும்பாலோர் நகரங்களில் வந்து குடியேறி, அதனால் நகரங்களில் உள்ள ஜனத்தொகை 20 சதவிகிதத்திலிருந்து 35 சதவிகிதம் வரை அதிகப்படியாகியிருக்கிறது. திருப்பூர் போன்ற இடங்களில் 50 பங்கு அதிகப்படியாக ஜனத்தொகை உயர்ந்திருக்கிறது. இதை கணக்கில்கொண்டு குடிதண்ணீர் வசதி திட்டம் சரியானபடி இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், உண்மையில் இல்லை. போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டத்தை வெகுவாரியாக 'கட்' செய்துவிட்டார்கள்.

சென்னை நகர குடிதண்ணீர் அபிவிருத்தி பற்றி ஏற்கனவே கோதாவரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டு வரலாம் என்று சொல்லப்பட்டது. பிறகு காவேரியிலிருந்து தண்ணீர் கொண்டுவருவது பற்றி பூர்வாங்கமாக பரிசீலனை நடத்துவதற்கு ஒரு ஆபீசர் போடப்பட்டு, அதற்கான திட்டமும் சர்க்காரிடம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருப்பதாக சொன்னார்கள். இதற்கெல்லாம் எவ்வளவு பணம் ஆகும், எத்தனை காலம் ஆகும். இதையெல்லாம் விட்டுவிட்டு, அதற்குப் பதிலாக சமுத்திர தண்ணீரை குடிதண்ணீராக உபயோகப்படுத்த முடியுமா என்பதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். அதை வெற்றிகரமாகச் செய்தால், இன்னும் நீர்ப்பாசனத்திற்கு உபயோகப்படும்படி அந்த மாதிரி ஒரு திட்டத்தை பரிசீலனை செய்யக்கூடிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படும்.

அடுத்தபடியாக, ரோடு அபிவிருத்திக்கு சர்க்கார் போட்டிருக்கக்கூடிய திட்டங்களுக்கு பாதிப் பணம்கூட வந்து சேரவில்லை. எந்த அளவுக்கு ரோடு அபிவிருத்தி ஏற்படப்போகிறது? இப்படிப்பட்ட முறையில் நாம் சொல்லிக்கொண்டே போகலாம். ஆனாலும் இப்பொழுது இரண்டு திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்பட்டும் நாம் எங்கே நிிற்கிறோம். Where do we stand? What is the perspective of the Plan?

இது தான் முக்கியம். இந்தத் திட்டமானது மக்களுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கிறதா அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட ஏகபோக முதலாளிகளுக்கு பிரயோசனமாக இருக்கிறதா? மக்களுக்கு பிரயோசனமாக இல்லை என்று சர்க்காரே சொல்லிவிட்டார்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் போடக்கூடிய காலத்தில் திட்டம் நிறைவேற்றவேண்டுமென்று சொன்னால், we have to enthuse the masses என்று அன்றையதினம் சொல்லப்

11th November 1961] [Sri N. K. Palanisami]

பட்டது. பிறகு இரண்டாவது திட்டம் நிறைவேறி இப்பொழுது மூன்றாவது திட்டம் போடப்படுகிறது. இப்பொழுது we have to enthuse the masses திட்டம் நிறைவேறுவதற்கு ஜனங்களை மேலும் ஊக்குவிக்கவேண்டும், மக்கள் திட்டத்தில் பங்கு கொள்ளும் முறைகளில் அவர்களுக்கு தூண்டுதல் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்படுகிறது. அப்படியானால் ஜனங்களுக்கு ஏன் அக்கரை இல்லை? கம்யூனிடி டெவலப்மெண்டுக்கு 250 கோடி ரூபாய் செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. திட்டம் போடக்கூடிய காலத்தில் இந்தத் திட்டம் நிறைவேறினால் silent economic revolution ஏற்படப்போகிறது என்று சொன்னார்கள். 250 கோடி ரூபாய் செலவு செய்தாகிவிட்டது. ஒன்றையும் காணும். அவர்களே சொல்லுகிறார்கள் செலவு செய்யப்பட்ட தொகை பூராவும் இல்லாதவர்களுக்குப் போய்ச்சேரவில்லை, இருக்கக்கூடியவர்களுக்குத் தான் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது. ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயண் அவர்கள் தலைமையில் ஏற்படுத்தப்பட்ட கமிஷன் ரிப்போர்ட்டும் செலவு செய்த பணத்தின் பலன் இல்லாதவர்களுக்குப் போய்ச் சேரவில்லை, இருக்கிறவர்களுக்குத்தான் போய்ச்சேர்ந்திருக்கிறது என்று சொல்லுகிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 20 பங்கு, 30 பங்கு வரையிலும் விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. விலைவாசி என்பது ஒரு திட்டம் போடக்கூடிய காலத்தில் எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய ஒரு முக்கியமான பகுதி. It is an important factor. இந்தத் திட்டத்தினால் எவ்வளவு உற்பத்தி அதிகம் செய்வது, எந்த அளவுக்கு விலையை குறைப்பது என்று திட்டத்திலேயே 'இண்டிகரேடெட்'-ஆக இருக்கவேண்டும். அது 'ரிவெர்ஸ்' ஆக இருக்கிறது. திட்டப்படி உற்பத்தி அதிகரித்தும், விலைவாசி குறையாமல் அதிகமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. விலைவாசி அதிகமாகப்போனால் அப்பொழுது என்ன அர்த்தம்? 'இண்டைசக்டாக' உற்பத்தி பொருள்களை ஜனங்கள் வாங்கக் கூடாது என்று அர்த்தம். ஆகவே, விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை; மேலும் மேலும் விலைகள் ஏறிக்கொண்டே போகின்றன. சர்க்கார் என்ன செய்கிறது? எந்த அளவுக்கு விலை ஏற்றம் இருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு ஜனங்களுடைய வருமானம் ஏறி இருக்கிறதா என்றால், இல்லை. "பிக்ஸ்ட் இன்கம் க்ரூப்" சம்பளத்தை அதிகப்படுத்தும் திட்டமும் இல்லை. அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள், மூன்றாவது திட்ட காலத்தில் "ப்ரைஸ் ரைஸ் இன் இன்டெண்டிபிள்" விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது என்று. அப்படியானால், அது எந்த நிலையில் கொண்டுவரப்படும் என்று சந்தேகிக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது.

அடுத்தபடியாக வரி. முதல், இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 450 கோடி ரூபாய் வரை வரி போடுவதாகத் திட்டம். ஆனால், உண்மையில் 900 கோடி ரூபாய் வரை போய் இருக்கிறது. இரண்டாவது திட்ட வரிகளைப் பார்த்தால், உண்மையாகவே, இரண்

[Sri N. K. Palanisami] [11th November 1961]

டாவது திட்ட வெற்றியைப் பார்த்தால், அது 3,000 கோடி வரை போகும் போலத் தெரிகிறது. வரி அதிகமாகப் போகிறதே தவிர, ஏகபோக முதலாளிகள் லாபம்தான் அடைகிறார்கள். “டைரக்ட் டாக்ஸ்” விஷயத்தில் அவர்களுக்கு நிறையக் கன்ஸெஷன்கள். சென்ற ஆண்டு எடுத்துக்கொண்டால், டைரக்ட் டாக்ஸ்கள் 28 பங்கு வரை குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே, சாதாரண ஜனங்கள் ஏராளமான வரியைக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்போது, ஒரு குறிப்பிட்டவர்களுக்கு மட்டும் வரி படிப்படியாகக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. ஹோல்ஸேல் ப்ளஸ் 20, 30 பர்சென்ட் அதிகரித்திருக்கிறது என்றால், ரீடெய்ல் ப்ரைஸைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பல மடங்கு ஏறியிருக்கிறது. குறிப்பிட்டவர்களுக்கு டாக்ஸ் கன்செஷன் ஒரு பக்கம், சாதாரண மக்களுக்கு அதிகப்பட்ட வரிச் சுமை ஒரு பக்கம். இப்படியிருக்கும்போது மக்களின் வாங்கும் சக்தி குறைந்திருக்கிறது. அவர்கள் சாதாரணப் பண்டங்களையும் வாங்க முடியவில்லை.

வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் பார்த்தால், அது எந்த அளவுக்குக் குறைந்திருக்கிறது? மூன்றாவது திட்டத்தில், “இட் ஹேஸ் பிகம் ஓர்ஸ்” என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “நீயூ என்ட் ரன்ட்ஸ்”, 18 வயதாகி வேலைக்கு வருபவர்கள் எண்ணிக்கை கிட்டத்தட்ட 17,000; அவர்கள் ஒரு பக்கம்; மற்றொரு பக்கம் எற்கனவே வேலையில்லாதவர்கள். இவர்கள் எல்லாருக்கும் பூராவாக வேலை வாய்ப்புகள் கொடுக்காவிட்டாலும், படிப்படியாகவாவது கொடுக்கப்படுகிறதா என்று பார்த்தால், “இன் தி தர்ட் ப்ளான் எம்ப்ளாய்மென்ட் ப்ராப்ளம் இஸ் ஓர்ஸ்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தியா பூராவிலும் அணைக்கட்டுத் திட்டங்கள் போட்டு, கோடானுகோடி ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளால் ஏராளமான நிலங்கள் பாசனத்திற்கு வருகின்றன. டெல்லி யுனிவர்சிட்டியைச் சேர்ந்த டாக்டர் ராஜன் அவர்கள், “ஏகனமிக் வீக்லி” என்ற பத்திரிகையில், எழுதும்போது, கட்டப் பட்ட அணைகளால், பாசனவசதி பெற்ற நிலங்களிலிருந்து 1,800 கோடி அதிகப்படியான வருமானம் வந்திருக்கிறது; இந்த வருமானம் விவசாயத்தில் வந்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் பலன் என்ன? அவர்களே சொல்லியிருக்கிறார்கள் இந்த 1,800 கோடி வருமானமும் கிராமப் பகுதியில் 100-க்கு 3 பேருக்குத்தான் கிடைத்திருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி விவசாய வருமானம் 3 பர்சென்ட் ஜனங்களுக்குத்தான் போய் இருக்கிறது என்றால், என்ன பிரயோஜனம்? பாக்கி இருப்பவர்கள் என்ன பிரயோஜனத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்?

நாஷனல் இன்கம் ரேட் ஆப் க்ரோத் பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. வெளிநாடுகளிலிருந்து ஏராளமான கடன்கள் வாங்கியும், நம் ரிசோர்ஸ்களைத் திரட்டியும் திட்டங்களைச் செய் திருக்கிறோம். ஆனால், பலன் என்ன? இன்றைக்கு ஈஜிப்ட், இரான் போன்ற நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், அவர்கள் திட்டங்கள் ஒன்றும் இல்லாமலேயே, உற்பத்தியைப் பெரும் அளவுக்குப் பெருக்கி இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றி ஐக்கிய நாடு கமிஷன்

11th November 1961] [Sri N. K. Palanisami]

சொல்லியிருக்கிறது. அதனால், மக்களுக்கு எந்தவிதமான பிரயோஜனமும் இல்லை, இவர்கள் திட்டங்கள் எல்லாம் நம் மக்களின் அடிப்படைப் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்கவில்லை, என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். முதல் திட்ட காலத்தில், அடிப்படையான நோக்கம் என்னவென்று சொல்லப் பட்டது? “ப்ரொட்யூஸ் ஆர் பெரிஷ்” என்று சொல்லப்பட்டது. அது கடைசியில் என்னவாயிற்று? “ப்ரொட்யூஸ் அண்ட் பெரிஷ்” என்றுதான் முடிந்தது. இன்னொரு பக்கத்தில் ஏகபோக முதலாளிகள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? “We do not want to produce, but we want enormous profits” அந்த முறையில் இருக்கிறது.

1930-ம் வருஷம் பஞ்சாபில், ராபி நதிக்கரையில் காந்திஜி, நேருஜி போன்ற தலைவர்கள் சுதந்தரப் பிரதிக்கொளையை எடுத்துக் கொண்டார்கள். அந்நிய நாட்டுச் சுரண்டலால்தான் இந்தியா முன்னேற முடியவில்லை. ஆகவே, அன்னியனை வெளியேற்ற வேண்டும் என்று பிரதிக்கொள எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால், இன்றைய நிலைமை என்ன? 150 கோடிக்கு மேல் அன்னிய நாட்டுக்கும் போகிறது. இன்றைக்கும் ப்ரைவேட் செக்டாரில் உள்ள தனிப்பட்ட முதலாளிகளுக்கு பங்குத் தொகையாக ஏராளமான பணங்களைக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு சர்க்கார் “பைனான்ஷியல் ஏர்-கண்டிஷன்” செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளுக்கெல்லாம், மக்களின் வரிப் பணத்திலிருந்து ஏராளமான தொகைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது. ஏழு, எட்டு ஹெக்டேர்களுக்கு, டாடா கம்பெனி போன்றவைகளுக்கு, அந்த முதலாளிகளுக்கு, கிட்டத்தட்ட 2,800 கோடி ரூபாய் வரை மொத்தம் கொடுக்கப்படுகிறது. கிட்டத்தட்ட 770 கோடி வரை அவர்கள் கண்ட்ரோல் செய்கிறார்கள். முதல் இரண்டு திட்டங்களின் மூலமாகவும் ப்ரைவேட் செக்டாருக்கு முதல் 600 கோடி என்று சொன்னார்கள்; ஆனால் நடைமுறையில், 850 கோடி வரை சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறது. அதே நேரத்தில், பப்ளிக் செக்டாரை எடுத்துக்கொண்டால், 770 கோடி ஒதுக்குவதாக இருந்தது, ஆனால் உண்மையில் ஒதுக்கினது 650 கோடி தான். ஆகவே, இந்த ஏகபோக முதலாளிகளுக்கு டாக்ஸ் கன் செஷன் ஒரு பக்கம், மேலும் மேலும் ஒதுக்கும் அதிகப்படியான தொகைகள் ஒரு பக்கம். இப்படி அவர்கள் லாபம் அடைகிறார்கள்.

நாம் பேசுவது திட்டமிட்ட பொருளாதாரம். இதிலே குறிப்பிட்ட ஒரு சாரர்களுக்கு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. இதன் காரணமாக என்ன நடக்கிறது? ப்ளான்ட் இண்டஸ்ட்ரீஸ் கொண்டு வரும்போது, குறிப்பிட்டவர்களுக்குக் குறிப்பிட்ட தொழில்கள் என்றாகிறது. ப்ராபிட் கண்ட்ரோல் இல்லை. இன்றைக்கு செமண்ட் அல்லது டெக்ஸ்டைல் என்று எடுத்துக்கொண்டால், அது குறிப்பிட்டவர்கள் கையில்தான் இருக்கிறது. இதன் காரணமாக சாதாரண மக்கள் எந்த லாபமும் அடையமுடியவில்லை. அதேபோலத்தான், மைன்களை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக்கொண்டாலும்

[Sri N. K. Palanisami] [11th November 1961]

சரி, ஆடோமோபைல் இண்டஸ்ட்ரியை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, இதிலெல்லாம் “மொனாபொலி” தான் இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன சொல்லுகிறார்கள்? “We do not want to produce but we want enormous profit” என்கிறார்கள். அவர்களுடைய ரிசர்வ் நிதி பாங்குகளில் ஏராளமாக இருக்கிறது. ஆனாலும், அவர்கள் இன் வெஸ்ட் பண்ண முன்வர தயங்குகிறார்கள். நாலு, ஐந்து நாட்களுக்கு முன்பு கூட, பம்பாயில் ஒரு மத்திய சர்க்கார் அமைச்சர் சொல்லியிருக்கிறார்கள், இவர்கள் காங்கிரஸ் எலெக்ஷன் பண்ணக் குப் பணம் கொடுக்கிறார்களே தவிர, இன்வெஸ்ட் செய்ய மறுக்கிறார்கள் என்று. ஆகவே இப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். வெளி நாடுகளிலிருந்து கடன் வாங்குகிறோம். கடனைக் கொண்டு வந்து, சக்கரையை உற்பத்தி செய்கிறோம். உற்பத்தி செய்த பொருளை விற்க அவர்களுடைய நாம் கெஞ்ச வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம். டெக்ஸ்டைலை எடுத்துக் கொண்டால், விற்பனை 2:1-ஆக இருந்தது. அதற்கு சப்லிடி வேறு கொடுக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அதுவே எந்த நிலையில் இருக்கிறது. அது இன்றைக்கு 1:1 ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. பாதிக்கு மேல் வியாபாரம் குறைந்திருக்கிறது. ஆகவே நமக்குப் பாரின் எக்ஸ்சேஞ் குறைந்தது என்றால், மெஷினரிகளை இறக்குமதி செய்யவும் முடியவில்லை, ஏற்கனவே வாங்கி இருக்கும் கடனுக்கு வட்டிகூடக் கட்ட முடியவில்லை. ஆகவே இந்த ஏகபோக முதலாளிகளுக்குக் கொடுக்கும் சலுகைகள் திறுத்தப்பட வேண்டும். இல்லை யேல், வெளிநாடுகளில் நம்மால் கம்பெனெடிஷ் ஆகப் போட்டி போடவும் முடிவதில்லை. ஐப்பான் முதலிய நாடுகளோடு போட்டி போட முடிவதில்லை. அதனால், நம் வெளிநாட்டு வியாபாரமும் போய் விடுகிறது. உள்நாட்டிலும், மார்கெட் எக்ஸ்பான்டு செய்ய வசதிகள் கிடையாது. விலைக் கட்டுப்பாடும் இல்லை.

நாங்கள் சொல்கிறோம் பாங்குகளைப் பூராவும் தேசியமயமாக்க வேண்டும், வெளிநாட்டு வியாபாரத்தைச் சர்க்காரே எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று. ‘மொனாபொலி கன்ட்ரோல்’ பற்றி அன்றையதினம் சொல்லப்பட்டது. ‘போர்த் ஷெட்யூல் ஆப் தி கான்ஸ்டிடியூஷன் ஆப் இந்தியா’ என்ன சொல்கிறது? ஈக்விடபிள் டிஸ்ட்ரிப்யூஷன், ஆப்பர்ச்சூனிடி’ என்றெல்லாம் சொல்லப் படுகிறது. என்றாலும், ‘டிஸ்பாரிட்டிஸ்’ போயிருக்கிறதா என்று நான் கேட்கிறேன். இத்தனை திட்டங்களுக்கும் பிறகு ஒன்பதாவது ஸாம்பிள் ஸர்வே என்ன சொல்கிறது? தினமொன்றுக்கு ஐந்தணுவுக்கும் குறைவாகச் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் ஆறு கோடி பேர்கள் நம் தேசத்தில் இருக்கிறார்கள். நான்கணுவுக்குக் குறைவாகச் சம்பாதிக்கக்கூடியவர்கள் நான்கு கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டணுவுக்கும் குறைவாகச் சம்பாதிக்கக் கூடியவர்கள் இரண்டு கோடி பேர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறது.

ஆகவே, ஒரு பக்கம் ‘அக்ப்யூமேஷன் ஆப் வெல்த்’ இருக்கிறது. கான்ஸ்டிடியூஷன் எதைத் தடை செய்கிறதோ அதற்கு விரோதமாக ஒரு பக்கம் வறுமை இருக்க, இன்னொரு பக்கம் மேலாதி

11th November 1961] [Sri N. K. Palanisami]

மேலும் ஏகபோக முதலாளிகள் எல்லா வசதியும் லாபமும் சௌகரியமும் பெறுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமை மாற வேண்டும். அதற்காகத்தான் இந்தச் சர்க்காரிலுள்ள அமைச்சர்கள் அடிக்கடி டில்லி செல்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இடத்தில் மட்டும் செல்வத்தைக் குவிக்கக்கூடிய முறையை எதிர்க்காமல் இந்த நாட்டில் எந்தத் திட்டமும் சரிவர நடக்காது. இங்கிருந்து டில்லி செல்லக்கூடியவர்கள் அதற்காக வற்புறுத்தவேண்டும். அதற்காகத் திட்டங்களே வேண்டாமென்று நாங்கள் சொல்ல வில்லை. திட்டங்களே வேண்டாம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். குறை இருப்பதினால் திட்டம் வேண்டாம் என்கிறார்கள் அவர்கள். திட்டம் இல்லாமலிருந்தாலும் இன்னும் பல மடங்கு லாபம் கிடைக்குமே, அதனால் திட்டம் வேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். திட்டம் வேண்டாம் என்று அவர்கள் சொல்வதை நாங்கள் எதிர்க்கிறோம். திட்டம் வேண்டாம் என்று சொல்வதைக் கேட்டு அந்தக் கார்டில் சர்க்கார் போகக் கூடாது. இப்பொழுதிருக்கும் திட்டத்தை இந்த முறையில் திருத்தினால் பெருவாரியான மக்களுக்குப் பயன்படும். ஆகவே, இம்மாதிரி கொள்கையைச் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும். நான் கொடுத்திருக்கும் திருத்தத்தையும், சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

* SRI K. B. S. MANI: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அறிக்கையை வரவேற்று சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். இதில் 'பின் நங்கிய வகுப்பினர் நலன்' என்ற தலைப்பில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 4.59 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வருகிற திட்டத்தில் 3.26 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்தத் தொகை குறைவாகவே தெரிகிறது. அந்தக் குறைவை ஈடு செய்ய என்ன வழி செய்திருக்கிறார்கள் என்று உள்ளேயிருக்கும் விவரங்களைப் படிக்கும்போது, சில புள்ளி விவரங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பகல் உணவுத் திட்டத்திற்குச் செலவிடப்படும் தொகை ரூ. 125 லட்சம் என்றும், அதிலே ரூ. 25 லட்சம் தான் இத்தொகையில் சேர்ந்ததாகும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப்பாக கொடுக்கிற பணங்கரிலேகூட ஓரளவு குறைச்சல் தொகைதான் என்றும் அந்த வகையிலும் ஈடு செய்யப்படுகிறது, மற்றும் வேறு பகுதிகளிலிருந்தும் ஈடு செய்யப்படுகிறது என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பார்க்கும்போது கடந்த இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கொடுக்கப்பட்ட தொகையைப்போல் தான் இந்தத் திட்டத்திலும் கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, கூடுதலாக அதிகத் தொகை வந்திருக்கிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது.

தொகையைச் செலவிடும் முறையைப் பார்க்கும்போது, உண்மையிலேயே ஹரிஜன மக்களுக்கு நேரடியாக முதல் திட்டத்தைக் காட்டிலும் அதிகத் தொகை நல்ல முறையில், நேர்மையான முறையில் இரண்டாவது திட்டத்தில் சேர்ந்தது.

[Sri K. B. S. Mani] [11th November 1961]

மூன்றாவது திட்டத்தில் நேர்முகமாக அவர்களுக்குச் செலவிட வேண்டிய பணம் எவ்வளவு இருக்கிறதோ அது போய்ச்சேர வழி வகை விளக்கமாகக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

வீடு கட்டும் திட்டத்தைப்பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, இதுவரை 18,500 வீடுகள் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன, இரண்டாவது திட்டத்தில். அதற்கு மொத்தச் செலவு 111 லட்ச ரூபாய் ஆகும். ஆனால், மூன்றாவது திட்டத்தில் இன்னும் அதிகமாகச் செலவிட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்று சர்க்கார் குறிப்பு கொடுத்திருக்கிறது. வீடுகள் கட்டிக்கொள்ளும் இடத்தைக் கொடுப்பதுபற்றி முதலில் பரிசீலிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சுகாதார வசதி பற்றியும் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்கார் பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்து மனைக்கட்டு கொடுத்திருக்கும் இடங்கள் மிகவும் நாழ்மையான, நீர் தேங்கக் கூடிய பகுதிகளாக இருக்கின்றன. அந்த இடங்கள் பள்ளமாக இருக்கின்றன. அதைப் பரிசீலனை செய்யவேண்டும். மூன்றாவது திட்டத்தில் கொடுக்கப்படும் இடங்களைப் பொறுத்தவரை, அந்தந்த ஜில்லா வெல்பேர் ஆபீசரை நோடியாக வரவழைத்து, அந்த இடங்களை வீடு கட்டுவதற்குத் தகுந்தபடி உயர்த்தினாலொழிய, புஞ்சை நிலங்களாக ஆக்கப் பட்டாலொழிய, அதில் வீடு கட்டக் கூடாது என்று சொல்லவேண்டும். முதலிலே மனைக்கட்டை உயர்த்திக்கொண்டுதான் வீடு கட்டவேண்டுமென்ற ஒரு முறையை அனுஷ்டித்தால் உண்மையிலேயே வீடு கட்டும் திட்டம் பலனளிப்பதாகும்.

விவசாயத் துறையில் இருக்கும் மக்களுடைய வீடுகளை அப் புறப்படுத்தக்கூடாது என்ற சட்டம் நம்முடைய சர்க்காரிலே ஏற்படுத்தப்பட்ட பிறகு, அதிகமான மனைக் கட்டு வாங்கிக்கொடுக்கும் நிலைமை கூடக் குறையும். அப்படித் குறைவதால் அவரவர்கள் இருக்கும் இடங்களில் வீடு கட்டிக்கொள்வதற்கு அவர்களுக்கு சொசைட்டி மூலமாக கடன் கொடுத்து உதவி செய்தால் மிகவும் நலமாக இருக்கும். ஆனால், கிராமங்களில் வீடு கட்டும் திட்டம் என்ற தலைப்பில் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகை 25 லட்ச ரூபாய் தான். மூன்றாவது திட்டக் காலத்தில் வீட்டு மனைக்கட்டுகள் அதிகமாக வாங்கவேண்டிய அவசியம் இருக்காது. வீடு கட்டிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியம் தான் அதிகமாக இருக்கும். அதை சொசைட்டி மூலமாகச் செய்தால்தான் சுலபமாக முடியும். இந்த 25 லட்ச ரூபாயையும் மற்ற துறைகளில் செலவிடும் பணங்களையும் எடுத்து சொசைட்டிகளுக்கு அதை ஈடு செய்து, 25 லட்சத்தை அதிகப்படுத்தி, நம்முடைய மாகாண சர்க்கார் செய்தால் உண்மையிலேயே வீடு கட்டும் பிரச்சினைகள் சொசைட்டிகள் மூலமாகவே வெகு சுலபமாகத் தீர்ந்துவிடும்.

பகல் உணவுத் திட்டத்தின்கீழ் ஒரு குழந்தைக்கு 15 நயாபைசே செலவில் சாப்பாடு போடுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுதிருக்கும் விலைவாசி உயர்வில் இந்தத் தொகையில் உணவு கொடுப்பது சாத்தியமாக இருக்காது. அதைக்கொண்டு

11th November 1961] [Sri K. B. S. Mani]

ஓரளவு தான் குழந்தைகளுக்குச் சாப்பாடு கிடைக்கிறது. ஓரளவு சாப்பிடுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமே தவிர, உண்மையிலேயே ஒரு குழந்தை வளருவதற்குத் தகுதியான, போதுமான உணவு கிடைக்கவில்லை. ஐந்து வயதிலிருந்து பத்து வயதுக்குள் உள்ள ஒரு குழந்தை நன்றாகச் சாப்பிட்டு வளர்ச்சி பெறவேண்டுமானால், அந்த அளவு ஏழை மக்களால் வசதி செய்து கொடுக்க முடியாது என்ற கஷ்டத்தை உணர்ந்துதான் ஒருவேளையாவது நல்ல சாப்பாடு கொடுக்கலாம் என்று சர்க்கார் பகல் உணவுத் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அந்த ஒரு வேளை உணவாவது அவர்களுக்குப் போதுமான அளவு கொடுக்க முடியும்தான் என்றால் ரூசியோடு சாப்பிடக்கூடிய அளவு கொடுக்க முடியவில்லை. சர்க்கார் உத்தரவுக்கிணங்கி சாப்பாடு போடவேண்டுமென்ற நிலையில் அனேக இடங்களில் செய்யப்பட்டு வருகிறது. ஆகவே, 15 நயே பைசே என்று இருப்பதைக் கூடுதலாக்க வேண்டும். வேறு மான்யத்திலிருந்து ஈடு செய்தாலும், குழந்தைகளின் வளர்ச்சியை முன்னிட்டு, அதைச் செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்யவேண்டிய விஷயத்தில் நூற்றுக்கு 90 பங்கு மக்களுடைய குடியிருப்புத் தொல்லைகள் அகற்றப்பட்டு விட்டன என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். முதலில் கொண்டுவந்த நம்முடைய நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின் கீழ் குடியிருப்பு சம்பந்தமாக ஒரு கட்டுப்பாடு வந்தது. அதாவது யார் யார் விவசாயம் செய்கிறார்களோ அவர்கள் குடியிருப்பைவிட்டுக் காலி செய்யவேண்டியதில்லை என்று உத்தரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அடுத்தபடி, கோயில் நிலங்களைப் பொறுத்தும் சட்டம் கொண்டுவரும்போது, கோயில் நிலங்களில் குடியிருக்கும் விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆனால், விவசாயத்திலே சம்பந்தப் படாமல் சாதாரண கூலிகளாக இருப்பவர்களுக்கு குடியிருப்புக்குதான் மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கும்.

ஆகவே பொதுவாக ஹரிஜனங்களுக்கு என்று மட்டும் அல்ல, வன்னியர், கள்ளர், தேவர், அகமுடையர்கள் என்று சொல்லப்படுகிற பிற்பட்ட வகுப்பினர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தத் தொல்லை இருக்கிறது. குடியிருப்புக்கு மனைகள் கிடைப்பது இல்லை. எப்பவோ, யார் காலத்திலோ ராஜாக்களாலே கொடுக்கப்பட்ட ஜாகிர்களை வைத்துக்கொண்டு பலர் அநுபவிக்கிறார்கள். எதற்காகக் கொடுத்தார்கள், ஏன் கொடுத்தார்கள், இவர்கள் அவற்றுக்கு வரி கட்டுகிறார்களா இல்லையா என்பது ஒன்றும் தெரியாது. ஆனால் சொந்த பாத்யதை கொண்டாடுகிறார்கள். இப்படி எப்பவோ நானாறு ஐநாறு வருஷங்களுக்கு முன் கொடுக்கப்பட்ட சொத்து என்பதற்காக அவர்கள் அதில் உரிமை கொண்டாடுகிற பரம்பரை பாத்யதையை ஒழித்துவிட்டு அவ்விடங்களில் குடியிருக்கிற ஏழை எளியவர்களுக்கே அந்த மனைக்கட்டுகளைக் கூட்டுறவு மூலம் உரிமையாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri K. B. S. Mani] [11th November 1961]

அடுத்து மினவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட வரையில் நம்முடைய சர்க்கார் அவர்களுக்கு இயந்திரப் படகுகள், வலை முதலியவை எல்லாம் கொடுத்து உதவி செய்து வருகிறார்கள். இந்தத் துறையில் எங்கள் வட்டாரத்தில் நல்ல முன்னேற்றமாக காரியங்கள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேலும் கிட்டத்தட்ட 35 முனிசிபாலிட்டிகளில் இந்த மினவர்களுக்கு மார்க்கெட் வசதி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மின் விற்பதற்கும் கருவாடு விற்பதற்கும் வசதி செய்துகொடுக்கப்படுகிறது. இதே நிலையில் அவர்கள் இருந்து விடாமல் இருப்பதற்கு காட்லிவர் ஆயில், ஷார்க்லிவர் ஆயில் போன்ற மின் எண்ணெய்களை எவ்வாறு எடுப்பது என்பது போன்ற வழிகளை அவர்களுக்குச் சொல்லித்தர வேண்டும். இதற்காக ஆங்காங்கே அவர்களுக்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தித்தர வேண்டும். எல்லாவிடங்களிலும் என்னுடைய இல்லாவிட்டாலும் ஏதாவது ஓர் இடத்திலாவது பரிட்சார்த்தமாக ஒரு திட்டத்தை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மினவர்களையே அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து, அவர்களே நடத்துகிற ஒரு தொழிற்சாலையாக அது இயங்கவேண்டும். உண்மையில் அப்போது தான் அவர்கள் நிலைமை சற்று முன்னேற்றமடையும். இப்போது பாவம், காலையில் தலையத்தில் கொஞ்சம் பழைய சோற்றை எடுத்துக் கொண்டு அவன் கிடலில் போய்விடுவதும், மாலையில் வயிற்றைக் கடல் மணலில் அழுத்திக்கொண்டு பதிக்ஷனிலேயும் பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது திட்டத்திலே அவர்களுடைய நன்மைக்காக இந்தத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்தித்தரவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* SRI R. KRISHNASAMI NAIDU : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை யோட்டி நான் கொடுத்துள்ள திருத்தத்தை வற்புறுத்தி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் பெருத்த அளவில் இப்போது வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நம்முடைய ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்ட அளவிலே முதல் இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களைவிட இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் என்ன என்ன புதிய அம்சங்கள் எல்லாம் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை புத்தக ரூபமாகவே நமது அரசாங்கத்தார் அச்சிட்டு வழங்கியிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் ஒவ்வொரு துறையில் உள்ளவர்களுக்கும் எந்த அளவில் இந்தத் திட்டம் உபகரமாக இருக்கும் என்பதை இதிலிருந்து தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களினால் என்ன பயன்? பொதுத் துறையைவிட தனியார் துறைகளே அதிகம் வளர்ந்திருக்கிறது என்று சிலர் பேசுகிறார்கள். பொதுத் துறையோ, தனியார் துறையோ முதலில் நம்நாட்டில் பல தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன. இரண்டாவது முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மொத்தம் 1,560 கோடி ரூபாய் பொதுத்துறை என்றால் தனியார் துறை 1,800 கோடி. இரண்டாம் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத் துறையில் 3,650 கோடி என்றால் தனியார் துறையில் 3,100

11th November 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

கோடியாகும். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பொதுத் துறை 6,300 கோடி, தனியார் துறை 4,100 கோடிதான். இப்படி படிப்படியாக தனியார் துறையைக் காட்டிலும் பொதுத் துறை வளர்ந்துகொண்டேதான் இருக்கிறது. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் வேண்டுமென்றே ஒருசிலர் தனியார் துறை தானே வளர்கிறது, செல்வம் பணக்காரர்களிடத்திலே தானே குவிக்கிறது என்று பேசலாம். இதற்கு நாம் பதில் சொல்லவேண்டியது இல்லை. இந்தப் புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள விவரங்களே சொல்லும். இந்த விவரங்களை நன்றாகப் படித்துப் பார்த்தால் சோஷலிஸ அடிப்படையில் நமது சமுதாயத்தை அமைத்துக் கொள்வதற்கு ஏற்றவகையில் எப்படித் திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிந்து கொள்ளலாம். நாட்டில் இந்தத் திட்டங்கள் ஒவ்வொன்றினாலும் எவ்வளவு முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது, மக்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நாம் இங்கே இப்போது விரிவாகக் கூறத் தேவையில்லை. நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அதைப்பற்றி விரிவாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த மூன்றாவது திட்டத்தின் சிறப்பியல்புகளைப் பற்றியும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். வரக்கூடிய திட்டங்கள் மூலமாக நம் முடைய நாட்டை ஒரு நல்ல செல்வ வளமுள்ள நாடாக ஆக்குவதற்கான வழிமுறைகள் பற்றி எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இப்படி திட்டமிட்டு, திட்டமிட்டு திட்ட அடிப்படையில் முன்னேறுவதற்கு நாம் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கும்போது வேண்டுமென்றே சிலர் உண்மைகளை மறைத்துப் பேசுகிறார்கள். வெளியில் பேசுவது வேறு விஷயம். சட்ட மன்றத்தினையே அவ்வாறு பேசுவதைப் பார்த்தால் வேதனை அடையவேண்டியிருக்கிறது. கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற புள்ளிவிவரங்களை எல்லாம் பார்க்காமல் இப்படிப் பேசுகிறார்களே என்று நாம் வேதனை அடையவேண்டியதாக இருக்க, அவர்களுக்கும் நாம் வேதனை அடைவதாகவே பேசுகிறார்கள். விடென்று குத்த பெட்டி இல்லை, சிநி பெருக்கி, நீர் தெளித்து கோலம் போட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள், தலையிலே எண்ணையில்லை காகிதப் பூ வைத்துக் கொள்ள கற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று என்ன என்னவோ மக்களிடத்தில் எடுத்துப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், ஒரு சிலர்.

விடு சிறிய விடாக இருந்தாலும் அதையும் சுத்தமாக வைத்து, முற்றத்தை நன்றாக மெழுகி அதிலே கோலம் இடுவதற்கான மனப் பண்பு பெண் மக்களுக்கு ஏற்பட வேண்டுமானால் அவள் மனதிலே திருப்தி இல்லாமல் அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய முடியாது. மனப் பண்பாடு வாழ்க்கைத் தர உயர்வைக் காட்டுகிறது என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இந்தத் திட்டங்கள் மூலம் பொது மக்கள் வாழ்க்கைத் தரம் எவ்வளவு தூரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எந்தக் கோணத்திலிருந்து பார்த்தாலும் தெரிந்து கொள்ள முடியும். தற்போது மக்கள் வெள்ளையாகத் துணிகளைக் கட்டிக் கொள்ளப் பழகியிருக்கிறார்கள். வெள்ளையாகத் துணிகள் கட்டிக் கொள்ள வேண்டுமென்றால் துணிகள் அதிகமாக இருந்தால் தான்

[Sri R. Krishnasami Naidu] [11th November 1961]

கட்டிக்கொள்ள முடியும். ஒரு ஜோடி வேட்டி வைத்திருப்பவர்கள் பல ஜோடிகள் வைத்திருக்க வேண்டும். அதிகமான அளவுக்குத் துணிகளை வாங்குவதற்கான அளவுக்குப் பொருளாதார வசதி பெருகியிருக்க வேண்டும். இது எதைக் காட்டுகிறது, அவர்களுடைய வாழ்க்கைத்தரம் உயருகிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. இவ்வாறு வாழ்க்கைத் துறையின் ஒவ்வொரு படியிலும் நல்லபடியான முன்னேற்றம் இன்று காணப்படுகிறது.

தற்போது நம்முடைய நாட்டின் மக்களுடைய சராசரி வயது உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை எல்லாரும் ஒப்புக் கொள்ள முடியும். 1947-ம் வருஷத்திற்கு முன்னால் நம்முடைய இந்தியாவின் சராசரி வயது என்னவாக இருந்தது? இப்போது எப்படி 47 ஆக உயர்ந்தது? இதெல்லாம் மந்திர வித்தையா? காகிதத்தில் எழுதிக் காட்டி விட்டுப் பிறரை ஏமாற்றுவதற்காகவா என்பதையெல்லாம் நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொது மக்களுக்கு இந்தத் திட்டங்களிலே ஆர்வம் பிறக்க வேண்டும். அவர்களுடைய மனதிலே விஷத்தைத் தூவி விடக்கூடாது. உண்மைக்கு மாறான விஷயங்களை அரசியல் கட்சிகள் உண்டு பண்ணிக் கொண்டே இருந்தால் பொதுமக்களின் மனதிலே குழப்பங்கள் ஏற்படும் என்பதை ஞாபகத்தில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அவர்களிடையே குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாமல் இருப்பது ஒரு பெரிய தர்மம் கூட. உண்மையான விஷயங்களைக் கூறுவதால் நாட்டின் முன்னேற்றத்திற்குச் சாதகமாக இருக்குமேயொழிய கேடில்லை. தப்பான புள்ளி விவரங்களையும், தகவல்களையும் கொடுப்பதன் காரணமாக நாட்டின் முன்னேற்றத்தான் பாதிக்கப்படுகிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

குடியிருப்புக்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான ஏற்பாடுகளை வருஷா வருஷம் செய்து கொண்டதான் வருகிறோம். சில அரசியல் கட்சிகள், குறிப்பாக கம்யூனிஸ்டிகள் “காலி இடங்களில் போய்க் குடிசை போட்டுக் கொண்டு இருந்து விடுங்கள், அப்போதுதான் அரசாங்கம் உங்களுக்குக் குடியிருப்புக்கு இடம் கொடுக்கும்” என்று மக்களைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவி மக்களைத் தீய எண்ணங்களினால் தூண்டும் விதமாகப் பேசி அவர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் சங்கடத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள். இப்படியெல்லாம் பொது மக்களைத் தவறான வழியில் செலுத்தி சங்கடங்களை உண்டாக்கி விட்டால் அவர்கள் அரசாங்கத்திற்கு விரோதமான மனோபாவ முள்ளவர்களாக மாறுவார்கள் என்ற காரணத்தால்தான் இப்படியெல்லாம் செய்கிறார்கள். இதுதான் அரசியல் கட்சிகளுக்கேற்ற வேலைத் திட்டமா?

சென்னை ராஜ்யம் சம்பந்தப்பட்டவரையில் விளை நிலங்களை எடுத்துக்கொண்டால் எல்லா இடங்களிலும் அதிகப்படியான விளைச்சல் கிடைத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அதற்கான சாதனங்கள், பம்பு செட்டுகள் எல்லாம் வழங்கப்படுகின்றன. நாட்டிலே நல்லமுறையில் சுபிட்சம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 1949-50

11th November 1961] [Sri R. Krishnasami Naidu]

வருஷங்களில் உணவுப் பொருள்கள் இத்தனை அவுன்ஸ் என்ற கணக்கில் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. தற்போது உணவுப் பொருள்கள் தாராளமாகக் கிடைக்கிறது. எப்படி அதிகமான அளவில் உற்பத்தி செய்ய முடிந்தது, விவசாயம் செய்வது கட்டுபடியாகக் கூடிய வகையில் இந்தத் திட்டங்களின் மூலம் பலவகையிலும் உதவி செய்ததுதான் அதற்குக் காரணம். கடன் வசதிகள் பெருவாரியாகச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் குறைந்த வட்டிக்குக் கடன் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆந்திரா, கேரளம், கன்னடம் ஒன்று சேர்ந்திருந்த காலத்தில் கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் 3 கோடியிலிருந்து 6 கோடி வரை கொடுக்கப்பட்டு வந்த கடன் தொகை தற்போது 26 கோடியாக வளர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 50, 60 கோடியாக உயர்த்தப்படவிருக்கிறது. இதனால் லேவாதேவிக் காரர்கள் மிக மிகக் குறைந்து விட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியும். இந்த முறையில் நல்லபடியாகத் திட்டங்கள் அமைந்திருக்க அதில் அகிருப்தி ஏற்படும் வகையில் சிலர் காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். விவகாரத்திற்காக வைத்துக் கொள்வோம். அரசாட்சியை நடத்துவதற்கான பொறுப்புக்களை அந்தக் கட்சிக் காரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும்போது, தற்போது அவர்கள் மக்கள் மனதிலே தப்பான அபிப்பிராயம் ஏற்படும்படிச் செய்ததானது அவர்கள் மேலேயே திருப்பினால் எப்படிச் சமாளிப்பது என்ற விஷயத்தையெல்லாம் அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

இந்தத் திட்டத்திற்கு 1,000 கோடி வேண்டும், 500 கோடி வேண்டும் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டத்தைப் பற்றி நடந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்ட அரசியல் கட்சிப் பிரதிநிதிகள் அந்த அளவுக்குத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கான வழிவகைகளையும், கருத்துக்களையும் என்ன சொன்னார்கள். அவர்கள் உருப்படியான யோசனைகளைச் சொன்னார்களா? ஏதோ காங்கிரஸ் மீது துவேஷத்தையும் அதிருப்தியையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில்தான் அவர்கள் இந்த மாதிரியெல்லாம் பேசுகிறார்கள் என்று கூறி இந்தத் திட்டத்தை மனப்பூர்வமாக ஆதரித்து திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொள்ளும்படிக்கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: I have reduced the time-limit to ten minutes.

SRI T. KARIA GOUNDER: கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-00 a.m.
அவர்களே, நான் எப்போது பேச வந்தாலும் அப்போது ஐந்து நிமிடங்களாக நேரத்தைக் குறைத்து விடுகிறார்கள். இப்போது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிச் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு நாட்களாக இந்த மன்றத்தில் பல நண்பர்கள் இந்தத் திட்டத்தை ஆதரித்தும் பல நண்பர்கள் எதிர்த்தும் பேசினார்கள். ஆனால், நேற்றையதினம் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் 'நமது மாநிலத்திற்கு கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 291 கோடி ரூபாய் பங்கு வாங்கியிருப்பது சரியல்ல'

[Sri T. Karia Gounder] [11th November 1961]

என்று சொன்னார்கள். அதைப்போலவே, அவர்கள் கேட்கின்ற திராவிட நாட்டின் பகுதியாக இருக்கின்ற ஆத்திரத்திற்கும் கேரளத்திற்கும் மைசூருக்கும் அதிகமான பங்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று கூறி, அதைப்பற்றி வருத்தமும் அடைந்தார்கள். அதுவுமன்றியில் உத்திரப் பிரதேசத்திற்கு 500 கோடி ரூபாய், 600 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் சொன்னார்கள். இதைப்பற்றிக் கொஞ்சம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். அவர்களுடைய ஐனத் தொகையைக் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால், நம்மை விட இரண்டு மடங்கு அவர்களுக்குக் கிடைத்திருக்க வேண்டும். அங்குள்ள ஐனத்தொகை 6 கோடி 36 லட்சம் என்பதை நண்பர்கள் ரூபாகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஆகவே, மத்திய சர்க்கார் நம்மை ஏமாற்றிவிட்டதாகச் சொல்வது எந்த விதத்திலும் உண்மையல்ல என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் நிதி அமைச்சர் மாயா ஜால வித்தை செய்கிறார்கள் என்று நேற்றையதினம் சிலர் சொன்னார்கள். நாங்கள் சிறு பிள்ளையாக இருந்தபோது தெருக்களில் கண்கட்டி வித்தைக்காரர்கள் வந்து வித்தை காட்டுவது வழக்கம். ஒரு மாங்கொட்டையை நட்டு விட்டு கூடையால் மூடிவிட்டுப் பின்னால் திறக்கும்போது மாஞ் சேடி காய்த்திருக்கும். இன்னொரு தடவை என்ன செய்வார்களென்றால் ஒரு பெண்ணைக் கூடையினால் மூடிவிட்டு, கத்தியைக் கொண்டு குத்துவார். சிறிது நேரம் கழித்துத் திறந்து பார்த்தால் அந்தக் கூடையில் உள்ள யாரையும் காண முடியாது. உடனே அவர், 'ஏ புள்ளே' என்று கூப்பிடுவார். அந்தப் பெண் ஒரு மூலையிலிருந்து வருவாள். அந்தமாதிரி மாயாஜால வித்தை காட்டவில்லை நம் கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலும், இரண்டாவது திட்ட காலத்திலும் நடந்திருக்கிற வேலைகளை இந்த நண்பர்கள் போய்ப் பார்ப்பதில்லை. பரம்பிக்குளம், லேயர் பவானி, அமராவதி, கிருஷ்ணகிரி, சாத்தனூர், மணிமுத்தாறு, வைகை இப்படிப்பட்ட நீர்த் தேக்கத் திட்டங்களுையெல்லாம் பார்த்தால் நண்பர்கள் இந்தமாதிரி சொல்ல மாட்டார்கள். தேர்தலுக்கு வேண்டுமானால் இந்த மாதிரி இவர்கள் சொல்லலாம். (குறுக்கீடு) ஆம். நாங்கள் தேர்தலில் மக்களிடத்தில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்தில் இன்னதெல்லாம் நிறைவேற்றப் போகிறோம் என்று சொல்லிவிட்டுத்தான் தேர்தலுக்கு நிற்கப் போகிறோம். ஆனால், இவர்களுடைய திட்டம் என்ன? காங்கிரசைத் தோற்கடிப்பது மட்டுந்தான். திட்டம் வேண்டாம் என்றும் சிலர் சொல்கிறார்கள். திட்டம் இல்லாமலா இவைகளெல்லாம் நடந்திருக்கின்றன என்பதையும் நண்பர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும்.

இப்போது தேர்தலுக்கென்று நண்பர்கள் யார் யார் கூட வேல்லாமோ ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த ஒப்பந்தமெல்லாம் சரிதானா என்பதையும் இவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். வாக்காளர்களையெல்லாம் இந்தக் காலத்தில் கலப்பமாக ஏமாற்றிவிட முடியாது. சமீபத்தில் சென்னையில்கூட நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் நிறைவேறிய காலத்தில் முப்பது எக்கரைக் குறைக்க வேண்டும் என்று கொடி பிடித்து ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி

11th November 1961] [Sri T. Karia Gounder]

னார்களே, இவர்களுக்கு என்ன கிடைத்தது? இதையெல்லாம் இவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். எங்களுக்கெல்லாம் இந்த நாட்டில் அக்கறையில்லையா? இவர்களது பினிமாப்படத்தில் அணை கட்டுகிறார்களே அந்த மாதிரியா நிதி அமைச்சர் அவர்கள் அணை கட்டியிருக்கிறார்கள்? பல திட்டங்களை நன்கு நிறைவேற்றி யிருப்பதன் காரணமாகத்தான் மக்கள் இன்று நல்ல பலனை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தொழில் வளத்தைப்பற்றி இன்று இவர்கள் சொல்கிறார்கள். 291 கோடி ரூபாய் தானே வாங்கியிருக்கிறார்கள் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால், தனியார் துறையிலிருந்தும் மத்திய சர்க்காரிலிருந்தும் போடுகிற ரூபாயையெல்லாம் சேர்த்தால் ஆயிரம் கோடியாகிவிடும் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. இப்படியெல்லாம் இருந்துங்கூட வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்லுகிறார்கள். திருச்செந்தூர் பக்கத்தில் ராமகிருஷ்ண லால், டாடா கம்பனி, இவர்கள் பாதரசம் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய தொழிலை ஆரம்பித்து ஐந்து கோடி ரூபாய் வரை செலவு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் ஐந்து கோடி ரூபாய் செலவழிக்கப் போகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் பார்த்தால், தமிழ்நாட்டை வட நாட்டார் ஏமாற்றப் பார்க்கிறார்கள் என்று சொல்வது எந்த அளவுக்குப் பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. இந்த நிலையில் நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் 291 கோடி ரூபாயைப் பயன்புடைய வாங்கிக்கொண்டு வந்துவிட்டார்கள் என்று குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள். கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் திட்டத்தைச் சமர்ப்பித்து வைத்து ஆரம்பத்தில் சொன்னார்கள். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில் 152 கோடி ரூபாய் திட்டத்திற்கு ஒதுக்கியிருந்தும் செலவழிந்த தொகை 186 கோடி ரூபாய். திட்டக் கமிஷன் சொல்வதையெல்லாம் சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்ப தில்லை. ஆகவே, மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலும் இன்னும் சேர்க்கலாம் என்பதை அவர்கள் உறுதியாகச் சொன்னார்கள். அதிர்ஷ்டவசமாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காருக்குப் போகப் போகிறார்கள். அங்கே நமது கோரிக்கை களையெல்லாம் சொல்லத்தான் போகிறார்கள். தமிழ்நாட்டுக்கு கிடைத்திருக்கும் 291 கோடி ரூபாயோடு இன்னும் ஐந்து கோடி ரூபாய் வாங்கிவரத்தான் போகிறார்கள். அதில் சந்தேகமில்லை. ஆகவே, நண்பர்கள், 'அமைச்சர் அவர்கள் மாயா ஜால வித்தை காட்டுகிறார்கள்' என்று சொல்வதில் எந்தவிதமான அர்த்தமும் இல்லை. மக்களை ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். வரிப் பணத்தை வீணாக்குகிறார்கள் என்ப றெல்லாம்கூடச் சொல்கிறார்கள். இன்றைக்குக் கிராமங்களை எடுத்துக்கொண்டால், பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தி எல்லா விதமான அதிகாரங்களையும் அவர்களுக்குக் கொடுத்திருக் கிறார்கள். இதன் காரணமாக கிராம மக்கள் அனைவரும் நலமாக இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நண்பர்களுக்குத் தெரி வித்துக்கொள்கிறேன்.

விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். யார் பேசுகின்றார்கள்? விவசாயத்தைப்பற்றியே தெரியாதவர்கள், விவசாயத்தைப்பற்றிப் பேசுகிறார்கள். இவர்களுக்கு விவசாயத்தைப்பற்றி என்ன

[Sri T. Karia Gounder] [11th November 1961]

தெரியும்? அம்மோனியம் சல்பேட் அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள். அமோனியம் சல்பேட் உரம் அதிகமாகப் போட்டால் பயிரின் நிறமே மாறிவிடும். கம்போஸ்ட் உரம், மாட்டுச் சாணம் அல்லது பசுந்தழை இவைகளைப் பெல்லாம் நாம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்பதை விவசாயிகள் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அமோனியம் சல்பேட்டை அதிகமாக உபயோகப்படுத்தினால் நிலமே உபயோகத்திற்கு இல்லாமல் போய்விடும். நண்பர் திரு. கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டது போன்று, நமது மூன்றாவது திட்டத்தில் விவசாயிகளுக்கு என்றே 26 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாயத்தை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு விலைவாசிகளெல்லாம் உயர்ந்துகொண்டே இருக்கிறது. மக்களுடைய வாங்கும் சக்தி உயர்ந்திருக்கிறது என்பதை நம்மால் உணர்ந்துகொள்ள முடியும். கூலி வீட்டில்தான் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னாலும், அவர்கள் முன்பு இருந்த நிலையைக் காட்டிலும் நல்ல முறையில் வெள்ளைத் துணி கட்டுகிற அளவுக்கு வாழ்க்கைத்தரம் உயர்ந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் உண்மையிலேயே பொருளாதாரத் துறையில் அவர்கள் உயர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை நோக்கத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இதைப் பெல்லாம் மறந்துவிட்டு எதிர்க்கட்சியிலுள்ள சில கனம் அங்கத்தினர்கள் உண்மைக்கு மாறாகப் பேசுகிறார்கள். இது எதற்காக என்று பார்ப்பதும்போது, தேர்தலுக்காகத்தான் என்று தெரிகிறது. ஏதோ, தன் பெண்டாட்டிக்கு ஒருவன் புதுச் சேலை வாங்கிக் கொடுத்தானாம். அதைப் பார்த்த எதிர் வீட்டுகாரர், இப்படி யார் வாங்கிக் கொடுப்பார்கள் என்று சொன்னாலும்.

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member's time is up.

SRI T. KARIA GOUNDER: ஆகவே, நாம் எல்லாத்திறையிலும் முன்னேற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம். சுகாதாரத் துறையிலும் நல்ல முறையில் முன்னேறியிருக்கிறோம். கல்லூரிகளையும் பள்ளிகளையும் கூட ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால், இவர்களுக்கு மட்டுந்தான் மக்களிடத்தில் கருத்து இருப்பதுபோலப் பல குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகிறார்கள். மின் வளத்தைப்பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அந்த சமூகத்தார் தங்கள் வாழ்க்கையை வளப்படுத்துவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கக் கூடிய முறையில், வெளி நகரங்களுக்குச் சீக்கிரமாகக் கொண்டுபோய் விற்பனை செய்வதற்கு தெற்குக் கடற்கரையோரமாக நல்ல பாதை அமைத்து செளகரியம் செய்து கொடுக்க மூன்றாவது திட்டத்தில் வழிவகை செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, பாலாறு விஷயமாகப் பல தடவை பேசப்பட்டு வந்திருக்கிறது. காவேரித் தண்ணீரைக் கொண்டுவர பல முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்வதாக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூறியிருக்கிறார்கள், நமது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் மத்திய சர்க்காரில் போய் கனம் நிதி அமைச்சராக இருக்காமல் பி.டபிள்யூ.டி. அமைச்சராக இருந்து தமிழ்நாட்டுக்கு எவை எவை

11th November 1961] [Sri T. Karia Gounder]

யெல்லாம் தேவை என்பதை உணர்ந்து அதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்பதுதான் நமது கோரிக்கை. அப்போது வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று சொல்வதற்கே இடமில்லாமல் போய்விடும்.

மலைவாசிகளைப் பொறுத்தவரை, ஏலகிரி மலையிலுள்ள வசதிகளைப் பயன்படுத்தி மத்திய சர்க்கார் உதவியுடன் ஒரு சுகவாசஸ்தலமாக ஆக்கவேண்டும் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர் நலனைப் பொறுத்தவரையில் பல வசதிகளைச் செய்து கொடுத்திருக்கிறது இந்த அரசாங்கம். அநேக புதிய பள்ளிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறது. கல்லூரி அளவில் கூட இலவசக் கல்வி அளிப்பதற்கு இந்த அரசாங்கம் வழிவகை செய்திருக்கிறது.

கடைசியாக, பொருளாதாரத் துறையில் பின் தங்கிய மக்கள் எல்லோருக்கும் ஜாதிப் பாகுபாடு இல்லாமல் சர்க்கார் உதவி அளிக்கவேண்டும் என்ற மத்திய சர்க்காரின் அறிக்கையை யொட்டி, பொருளாதாரத் துறையில் பின்தங்கியிருக்கக்கூடிய எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி அளிக்க சட்டத்தில் வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இதில் பேசுவதற்கு 10 நிமிஷ நேரம் அளித்த உதவி சபாநாயகருக்கு என்ன நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொண்டு என்ன உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* SRI G. VAGHEESAM PILLAI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சாதாரணமாக இந்த இரண்டு திட்டங்களினாலே மக்கள் மத்தியிலே நல்ல நம்பிக்கை ஏற்பட்டிருக்கிறது. எல்லோரும் ஓரளவுக்கு சுகமாக வாழ முடியும் என்ற நம்பிக்கையிலே மக்கள் எல்லோரும் நன்றாக மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற விருப்பத்துடன் இருக்கிறார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்து இந்த மக்களுடைய ஆகாவைத் திரட்டவேண்டும். நம்முடைய தமிழ்நாட்டிலே இரண்டு ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களில் ஒதுக்கிய தொகையைவிட அதிக ரூபாய் செலவழிக்கப்பட இருக்கிறது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 291 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதிலே கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இன்னும் அதிகமாகச் செலவழிக்கக் கூடிய அளவுக்கு திட்டத்தை விரிவாகச் செய்து கொள்ளலாம் என்ற விவரத்தையும் நம்மிடம் சொன்னார்கள். எப்படி இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகமாகச் செலவழித்தோமோ அந்த மாதிரியே நம் நாட்டு மக்களின் ஒத்துழைப்புடன் இன்னும் அதிகமாகச் செலவழித்து நல்ல வேலைகளைச் செய்ய முடியும் என்று நம்புகிறேன்.

தமிழ் நாட்டிலே எல்லாத் துறையிலும் முன்னேறியிருக்கிறோம். மக்களும் இதை உணர்ந்திருக்கிறார்கள். எந்தத் திட்டம் நிறைவேற வேண்டுமானாலும் முதலில் உணவு உற்பத்தியில் தான்

[Sri G. Vagheesam Pillai] [11th November 1961]

அதிகமாக கவனம் செலுத்த வேண்டும். அதிலும் கமிஷியல் க்ராப்ட்ஸ் போன்ற மூலப் பொருள்கள் இருந்தால்தான் திட்டங்கள் நிறைவேறும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 53 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்திருக்கிறோம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 16 லட்சம் டன் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம்—அதாவது 31.2 சதவிகிதம் அதிகமாக உற்பத்தி செய்யத் திட்டமிட்டிருக்கிறோம். சாதாரணமாக தமிழ்நாட்டில் சராசரி 1,700 பவுண்டுக்கு மேல் உற்பத்தி ஆகியிருக்கிறது. மற்ற இடங்களில் 1,100 பவுண்டு வரைதான் உற்பத்தி ஆன போதிலும், நமது தமிழ்நாட்டில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்கிறோம். இன்னும் 2,100 பவுண்டு வரையில் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தால் 16 லட்சம் டன் சூலபமாக உற்பத்தி செய்துவிடலாம். அதற்கு வேண்டிய திட்டத்தை மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வகுத்திருக்கிறார்கள்.

அடுத்தபடியாக இன்னும் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஸ்பெஷல் மைனர் இர்ரிகேஷன் ப்ரொக்ராமுக்கு 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது போதாது. இன்னும் அதிகமாகக் கூட செலவழிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் நமது தமிழ்நாட்டிலே பல சின்னச் சின்ன நதிகள் இருக்கின்றன. உதாரணமாக தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கடிவம், பெண்ணையாறு, மணிமுத்தாறு நதி போன்ற நதிகளில் 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கட்டப்பட்ட அணைகள் மணல் போக்கி இல்லாமல் தூர்ந்து போயிருக்கின்றன. அவைகளுக்கெல்லாம் மணல்போக்கி ஏற்படுத்த வேண்டும். இன்னும் நமது ராஜ்யத்தில் குளம் குட்டைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அதிலும் தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் அநேக ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளையெல்லாம் மராமத்து செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதற்காக பல திட்டங்களைப் போட்டு சுமார் 8 லட்சம் ரூபாய் வரையில் செலவழித்தால் நல்ல பலன் கிடைக்கும். டெல்ட்டாப் பிரதேசத்தில் பாய்ச்சல் ஆதாரம், வடிகால் ஆதாரம் இவைகளைச் செப்ப ிட்டால் நல்ல பலன் அடைய முடியும். உதாரணமாக சிதம்பரம் தாலுகாவில்—நான் இதைப்பற்றி இந்த மன்றத்திலேயே சில சமயங்களில் சொல்லியிருக்கிறேன்—ஆயிரம் ஏக்கருக்கு மேற்பட்ட ஆயக்கட்டு நிலங்களுக்கு வாய்க்கால்களை சர்க்கார் செலவில் வெட்டிக் கொடுத்ததால் இரு போக சாகுபடி அதிகமாகி 5 வருஷத்தில் 50,000 ஏக்கருக்கு பாய்ச்சல் வசதி ஏற்பட்டு உற்பத்தி அதிகமாகியிருக்கிறது. ஆழர், முசையூர் போன்ற இடங்களில் 1,300 ஏக்கர் விளைச்சலில் இருந்தது 1,000 ஏக்கர் அதிகமாகி 15,000 மூட்டை நெல் அதிகமாக விளைந்திருக்கிறது. டெல்ட்டாப் பிரதேசத்தில் தனியாக ஒவ்வொரு இடத்திற்கும் ஒவ்வொரு ஸ்பெஷலிஷன் போட்டு, அதற்கு ஒரு ஜூனியர் என்ஜினீயரையாவது போட்டு, பாய்ச்சல் ஆதாரம், வடிகால் ஆதாரம் இவைகளை நல்ல முறையில் செப்பனிட வேண்டும். குடி மராமத்து சட்டப்படி ஆயிரம் ஏக்கருக்குக் கீழ் ஆயக்கட்டு உள்ள குளங்களையும் வாய்க்கால்களையும் எடுத்துக்கொண்டு செய்யவேண்டும். இப்போது சாதாரணமாக பஞ்சாயத்து யூனியனில், உணவு உற்பத்தி முதற்குறி

11th November 1961] [Sri G. Vagheesam Pillai]

என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால், பல இடங்களில் ரோடு போடுவது, சுகாதாரம், கல்வி வசதி இவைகளைவிட இந்த உணவு உற்பத்தியில் அதிக கவனம் செலுத்தவில்லை. அதில் அதிக கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று வற்புறுத்த வேண்டும். முக்கியமாகப் பளாக் லெவலில் வாய்க்கால், குளங்கள் ஆகியவைகளை குடிமராமத்து சட்டத்தின்கீழ் மராமத்து செய்து அதற்கான செலவை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக வசூல் செய்துவிடலாம். இதையும் கொஞ்சம் கவனிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் ஆர்ட்மென்ஷன் கிணறுகளில் 500 கிணறுகள் ஏற்படுத்த பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்கப்படவேண்டும். அதோடு பவர் டிரில் கிடைக்கவில்லை, அவைகளை வரவழைப்பதற்கு வெளி நாட்டிச் செலாவணி கிடைக்கவில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். அதையெல்லாம் கவனித்து 500 என்பதை 1,000-ஆகச் செய்தால் நல்லது. போர்வெல் 2,000 வெட்டுவதற்கு 50 லட்சம் கடன் கொடுக்க பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக எங்கள் தாலுகாவில் மாத்திரம் 75 போர்வெல் சாங்க்ஷன் செய்யப்பட்டு அவைகளுக்கு இப்போது 200 மனுக்களுக்கு மேல் வந்திருக்கின்றன. ஒரு தாலுகாவிலேயே இவ்வளவு என்றால் தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக அடியூற்று தண்ணீர் இருக்கிறது; அதே மாதிரி மற்ற ஜில்லாக்களிலும் இருக்கிறது. ஆகையால் 2,000 என்பதை இன்னும் அதிகமாக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறேன்.

பொறுக்கு விதை சம்பந்தப்பட்ட மட்டில் கிராம சகாயக்குகள் என்று ஏற்படுத்தி மணங்குக்கு இரண்டு ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்கவேண்டும், பஞ்சாயத்து யூனியன் இதை விநியோகிக்க வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். மோசமான விதைகளைக் கொடுத்துவிட்டால் முளைக்காமல் உணவு உற்பத்தியே பாதிக்கப்பட்டுவிடும். இப்போது யார் கொடுத்துள்ள விதை என்று சொல்லக்கூடிய நிலை இருப்பதால் கொடுக்கக்கூடியவர்கள் கொஞ்சம் கவனத்தோடு நல்ல விதைகளாகக் கொடுக்கக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதற்காக 120 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதை இன்னும் விரிவுபடுத்த வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பசுந்தாள் உரம் நிலத்திற்கு மிகவும் அவசியம். நிலங்களுக்கு இயற்கை உரமும் செயற்கை உரமும் இரண்டும் வேண்டும். இயற்கை உரம் 75 சதவிகிதம், செயற்கை உரம் 25 சதவிகிதம் அவசியம் தேவை. அதற்கு பசுந்தாள் உரத்தைத் தவிர குறைந்த செலவில் உற்பத்தி செய்யக்கூடியது வேறு இல்லை. பெல்ட்டாப் பிரதேசத்தில் 10 ரூபாய் வரையில் எக்கருக்கு விதைகளுக்கு செலவு செய்து 10 ரூபாய் கொடுத்து காவல் போட்டு மொத்தம் 20 ரூபாய்க்கு 5,000 அல்லது 10,000 பவுண்டு கிடைக்கிறது. இந்தப் பசுந்தாள் உரத்தைப் போட்டால்

[Sri G. Vagheesam Pillai] [11th November 1961]

நிலம் கெடாமல் இருக்கிறது. இப்போது 20 சதவிகிதம் சப்ஸீடியும், 80 சதவிகிதம் விவசாயிகள் பணம் கொடுக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. இதற்கு 1 லட்சம் ரூபாய் பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைவிட்டு பாதி விலைக்கு விதைகளைக் கொடுத்தால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பசுந்தான் உரம் பரவலாகக் கிடைக்க வேண்டுமென்ற திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறும். இதற்கு 2 லட்சம் அல்லது 3 லட்சம் ரூபாய்தான் செலவாகும். கொஞ்சம் செலவு ஆனாலும் நல்ல பலன் ஏற்படும். அதையும் விவரமாக ஆராயவேண்டும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இன்னும் பயிர் பாதுகாப்பு ரொம்பவும் முக்கியம். பயிர்களுக்கு ஸ்ப்ரேயர் உபயோகப்படுத்த வேண்டுமென்று விவசாயிகளுக்குத் தெரிந்து வருகிறது. பவர் ஸ்ப்ரேயர் போன்ற கருவிகளை ஒவ்வொரு பிளாக்கிலும் 2-3 ஏற்படுத்தி, விவசாய இலாகாவின் பொறுப்பிலேயே கொடுத்து ஏக்கருக்கு இவ்வளவு என்று பணம் கட்டினால் அவர்களே போய் மருந்து அடிக்கவேண்டும் என்ற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

ரூரல் ஹவுஸிங் ஸ்கீமின்கீழ் பெரிய ஊர்களில் கட்டிடங்கள் வருகின்றன, கிராமங்களில் ஒரு சில இடங்களில்தான் கட்டுகிறார்கள். கூட்டுறவு முறையில் அதிக கவனம் செலுத்தினால் கிராமங்களில் அதிக வீடுகள் கட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். அதையும் கொஞ்சம் கவனிக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : உங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டிருந்த நேரம் ஆகிவிட்டது.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : அப்பறம் வில்லேஜ் ரோடு பராமரிப்பில் பிளாக் வந்த பிறகு லம்பு ஸம் கிராண்ட் என்று 4 லட்சம் கொடுத்து அதையும் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னும் எல்.டி. ஒர்க்ஸுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற பணம் போதாது. இன்னும் அதிகமாக ஒதுக்க வேண்டும். இப்படி எல்லாத் துறையிலும் செய்தால்தான் அதிக ரோடுகள் போட வாய்ப்பு ஏற்படும். அதை நாம் தொடர்ந்து தனி கிராண்டாக கொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பெருஞ்சாலைகள் சம்பந்தமாக . . .

DEPUTY SPEAKER : நேரம் ஆகிவிட்டது. நயவுசெய்து முடித்துக்கொள்ளுங்கள்.

SRI G. VAGHEESAM PILLAI : அதோடு ஈஸ்ட் கோஸ்ட் ரோடும் போடவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, என் பேச்சை திறுத்திக்கொள்கிறேன்.

* **SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே நம்முடைய நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும், தமிழ்நாட்டின் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத்

11th November 1961] [Srimathi C. Kolanthai Ammal]

திட்டத்தை மனப்பூர்வமாக வரவேற்று ஒரு சில கருத்துக்களை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத் திலே வறண்ட பிரதேசமாக இருக்கக்கூடிய, பெரிய நீர்ப்பாசன வசதியைப் பெறாத மாவட்டங்களுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் அளவிலே சிறிய நீர்ப்பாசன வசதியை பெறுவதற்கான வாய்ப்புக்கள் இருப்பதற்கு நான் மிக்க மகிழ்ச்சி அடைவதோடு, நான் நன்றியும் செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், கோடிக் கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்து பெரிய நீர்ப்பாசன வசதி பெறக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கக்கூடிய சில மாவட்டங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் இந்த சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டத்தினால், கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவு செய்வதைவிட பரவலான முறையிலே மழை குறைந்த இடங்களுக்கும், மேட்டுப் பிரதேசங்களுக்கும், வறண்டு இருக்கும்படியான இடங்களிலு முள்ள விவசாயிகளுக்கு நீர்ப்பாசன வசதி கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே இந்தத் திட்டமானது பயன்படுகிறது. அதற்காக விவசாய பெருமக்கள் சார்பாக நான் என் நன்றியைத் தெரிவித் துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயிகளுக்கு மிகவும் இன்றியமையாதது மின்சாரம். இந்த மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதிலே நாம் மின்வேகத்தில் செல்கிறோம். ஆனால் விறியோகம் செய்யும்போது, விவசாயிகளுக்கு பம்பு செட்டுகள் வழங்கும்போது காலதாமதமாகிறது என்று சொன்னால், அது மின்சாரத்தினால் அல்ல. விறியோ கிக்கக்கூடிய முறையிலே அவர்களுக்கு கம்பிகள், கம்பங்கள் போன்றவைகள் கிடைக்காத காரணத்தினாலே, மின்சாரம் வழங்கு வதற்கு சாங்ஷனாகி 1½ அல்லது 2½ ஆண்டுகள் ஆகியும்கூட, கனெக்ஷன் கொடுக்க முடியாத அளவிலே விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, மின்சாரத்தை உபயோகித்துக் கொள்வதற்கு துணைக் கருவிகளாக உள்ளவைகளையும் நாம் இந்த நேரத்திலே உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அதற்கான வாய்ப்பையும் இந்த திட்ட காலத்திலேயே ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டு மென்று நான் இந்தச் சமயத்திலே ரூபகப்படுத்த விரும்பு கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, என் தொகுதியைப் பொறுத்த வரையில் இயற்கையாகவே அது மேட்டுப் பிரதேசமாக அமைந்துவிட்டது. பெரிய நீர்ப்பாசன வசதி பெறாதது. ஆனால் இப்போது தாராள மாக மழை பெய்துகொண்டு வருகின்ற காரணத்தினாலும், குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டமானது சாத்தியப்படும் என்று அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்படுகின்றமையாலும் சற்று மகிழ்ச்சியடைய வேண்டி யிருக்கிறது. ஆகவே, பல்லடம், தாராபுரம், கோயம்புத்தூர் போன்ற தாலுகாக்களுக்கு குந்தா கழிவு நீர்த் திட்டத்தை விஸ்தரிப்பதற்கான வாய்ப்பை மேலும் பரிசீலனை செய்யவேண்டு மென்று இந்தச் சமயத்திலே ரூபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அதோடுகூட, பரம்பிக்குளத் திட்டத் தண்ணீரானது 2, 3 தாலுகாக்களுக்கு பயன்பட இருக்கிறது. அதில் தூதிஷ்ட வசமாக என்னுடைய தொகுதிக்கு தாழ்வாக இல்லை என்று

[Srimathi C. Kolanthai Ammal] [11th November 1961]

சொல்லி, ஒருசில கிராமங்களை மட்டும்தான் சேர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மற்ற கிராமங்களுக்கும் பயன்படுவதற்கு குழாய் திட்டங்களை கொண்டுவந்து, அதன் மூலம் பரம்பிக்குள தண்ணீரை மேட்டான பிரதேசங்களுக்கும் இழுத்துச் செல்வதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த இடத்திலே ஞாபகப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

அதற்கடுத்தபடியாக, தொழிலாளர்கள் நலன் என்ற தலைப்பிலே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே உள்ளதை எடுத்துக் கொண்டால், தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு போனஸாக ஒரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல், முதலாளிகள் பெறக்கூடிய பெரும் லாபத்திலும், தொழிலாளர்களுக்கு பங்கு இருக்க வேண்டுமென்பதை நாம் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே நல்ல முறையிலே வற்புறுத்த வேண்டும். அவர்கள் பெரும்படியான லாபத்திலே தொழிலாளர்களுக்கும் பங்கு கொடுக்க வேண்டுமென்பதை நான் இந்த நேரத்திலே பணிவோடு சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, தாய் சேய் நல விடுதி என்ற தலைப்பிலே பார்ப்போமானால், இந்த சென்டினல் சோஷியல் வெல்பேர் போர்டிலிருந்து கொடுக்கக்கூடிய தொகையானது நகரப் பிரதேசங்களுக்கும், இன்னும் சில ஊர்களுக்கு மட்டுமே தாராளமாக விநியோகிக்கப்படுகின்றது. கிராமத்திலே இருக்கும்படியான பல தாய் சேய் நல விடுதிகளுக்கு மானியங்கள் கொடுக்கப்படுவதில்லை. ஆகவே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே பின்தங்கியுள்ள பிரதேசங்களிலே இருக்கும்படியான தாய் சேய் நல விடுதிகளுக்கு நல்ல முறையிலே மான்யங்கள் கொடுக்கப்பட்டு, திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த நேரத்திலே இன்னொரு யோசனையும் கூற விரும்புகிறேன். ஜில்லாவாரியாக என்.ஜி.ஓ.க்கள் தங்குவதற்கு ஆங்காங்கு குறைந்த கட்டணம் வசூலித்துக்கொண்டு தங்க விடுதிகள் இருப்பதுபோல், ஆசிரியர்களுக்கும், குமாஸ்தாக்களுக்கும் ஆஸ்டல் வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்திலே ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இப்போது ஆஸ்டல் என்று எடுத்துக்கொண்டால், கடந்த காலத்தில் 25, 30 ரூபாயில் ஆஸ்டல் நடத்திக்கொண்டு வந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அதை ஒரு வியாபாரமாகக் கருதி நடத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஒரு ஆசிரியரின் சம்பளம் 75 ரூபாய் என்று வைத்துக்கொண்டால், அவர் ஆஸ்டலுக்கே 50 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்போது 50 ரூபாய் கொடுத்து விட்டால், அவர் குடும்பத்தை நடத்துவது எப்படி? ஆகவே, ஆசிரியர்கள், குமாஸ்தாக்கள் போன்ற நடுத்தர வர்க்கத்தினர் தங்குவதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே ஆங்காங்கு ஜில்லாவாரியாக, 2, 3 ஆஸ்டல்களை ஏற்படுத்த வேண்டும். அதிலும் குறிப்பாக பெண்களுக்கு இதிலே மிகவும் கஷ்டமேற்படுகிறது. அந்தக் காரணத்தினாலே அவர்களுக்கும்

11th November 1961] [Srimathi C. Kolanthai Ammal]

மிகவும் அவசியமாக ஆஸ்டல் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்பதை, இந்த நேரத்திலே ரூபகப்படுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நேற்று பேசிய எதிர்க்கட்சி அம்மையார் அவர்கள் ஹரிஜன மக்களுக்கு குறைந்த அளவு அதாவது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டக் காலத்திலே செலவழிக்கப்பட்ட தொகையைவிட, மூன்றாவது திட்டக் காலத்திலே குறைக்கப்பட்டு விட்டதாகச் சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அதில் உண்மை இல்லை என்பதை இந்த சபையிலே சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்று கேட்டால், ஹரிஜன மக்களுடைய நலனைப் பாதுகாப்பதற்காக இரண்டாவது திட்டக் காலத்திலே பரவலாக சலுகைகள் தனியாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால் இந்த ஆண்டிலே இருந்து ஹரிஜன மக்களுக்கு குடிநீர் வசதி செய்து கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால், அது டெல்லிப்மென்டு ஸ்கீமோடு சேர்க்கப்பட்டு விடுகிறது. அதாவது ஆங்கிலேயர்கள் பஞ்சாயத்து அதற்கான அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறது. அதேபோல், ஹரிஜனங்களுக்கு விளக்குப்போடுவதற்கு மின்சார வசதி வேண்டுமென்றால், அதை மின்சார போர்டு கவனித்துக்கொள்கிறது. அதேபோன்று அவர்களுக்கு வீடுகள் கட்ட வேண்டுமென்றாலும், அதுவும் பஞ்சாயத்தாலும், பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சிலாலும் பார்த்துக் கொள்ளப்படுகிறது. அப்படி அவைகள் எடுத்துக்கொள்வதாலே, இன்றைக்கு இந்த துறைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள மான்யம் ஹரிஜன மக்கள் படிப்பதற்கு உபகாரச் சம்பளமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. தவிர, மதிய உணவுத் திட்டத்திற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, இந்த கிராமப் புறத்து திட்டங்களின் பங்கு இதிலே அடங்கவில்லை. இதை அந்த அம்மையார் அவர்களுக்கு இந்த நேரத்திலே தெளிவாக எடுத்துக்கூற விரும்புகிறேன். அவர்கள் நகரப்புறத்தில் இருக்கிறபடியால், கிராமத்தைப்பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஆகவே, கிராமப்புறத்து அபிவிருத்தித் திட்டங்கள் எல்லாம் இந்தத் தொகையிலே சேர்க்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

SRIMATHI SATHIYAVANIMUTHU : On a point of order, சட்ட மன்றத் துணைத்தலைவர் அவர்களே, நேற்று பேசியபோது ஹரிஜனங்களுக்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ள இந்தத் தொகை குறைந்திருக்கிறது என்று சொன்னதற்குக் காரணம், சர்க்காரால் தரப்பட்டுள்ள மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட சம்பந்தமான புத்தகத்திலே கொடுக்கப்பட்டுள்ள புள்ளி விவரத்தைத்தான் எடுத்துக் காட்டினேனே தவிர, என்னுடைய சொந்தமான கருத்தல்ல என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, நான் தவறாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : இது எப்படி பாயிண்ட் ஆப் ஆர்டர் ஆகும்?

[11th November 1961]

17-37
p.m.

* SRIMATHI C. KOLANTHAI AMMAL : சபைத் தலைவர்

அவர்களே, என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்த வரைக்கும் சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய பேச்சை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். நொய்யல் நதிக் கரையிலே கிணறுகள் வெட்டி அந்தக் கிணறுகள் மூலம் நீர்ப்பாசன வசதி பெறுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு மாண்யமாகவும் கடனாகவும் உதவுவதற்கு பணம் ஒதுக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். கோவை, பல்லடம் தாலுகாக்களில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு 2,000 ரூபாய் கொடுக்கிறோம் என்று வற்புறுத்தியிருக்கிறோம். ஆனால் அங்கே ஒரு கிணறு வெட்டுவதற்கு விவசாயிக்கு ரூ. 10,000-க்கு மேல் செலவாகிறது. ரூ. 10,000, 15,000 செலவு செய்து கிணறு வெட்ட வேண்டியிருப்பதால் நாம் விவசாயிகளுக்கு போதுமான அளவு கடன் தொகை ஒதுக்கினால்தான் உணவு உற்பத்தியை அதிகரிக்க முடியும். கோவை ஜில்லாவில் ஒரு பல்சுலைக்கழகமும், ஒரு மருத்துவக் கல்லூரியும் வரவேண்டும் என்பதை மகிழ்ச்சியோடு சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். பல்வேறு ஸ்தாபனங்கள் அங்கு இருக்கின்றன. எந்த அளவுக்கும் அது பிற்பட்ட ஜில்லா என்று சொல்ல முடியாது. மருத்துவக் கல்லூரியும் பல்சுலைக்கழகமும் அங்கு வந்தால், அவைகளை நல்ல முறையில் நடத்திக் காட்ட திறமை இருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவை அங்கே வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : கனம் உதவி சபாநாயகர்

அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை தனிப் பட்ட முறையில், ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவள் என்ற அந்த அளவில் மட்டும் ஆதரிக்காமல், குறிப்பாக அது தமிழ் மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்தக்கூடிய காரணத்தினால் அதை முழுமனதோடு ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அன்று வெள்ளைக்காரர் ஆட்சியின் போதுகூட ஒரு சிலர் பாடினார்கள், 'போகாதே, போகாதே வெள்ளையப்பா' என்று. இன்றைக்கு அதையே திருப்பிப் பாடக் கூடிய நிலைமையில் 'போதாது, போதாது வெள்ளையப்பன்' என்று அந்த பிளேட்டை திருப்பிப் போடுகிறார்கள். எதை எடுத்தாலும், போதாது, போதாது என்று கூறக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது. இருதூற்று தொண்ணூறு கோடி ரூபாய்க்கு திட்டம் போட்டு, இன்னும் 450, 500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு நாம் திட்டத்தை நிறைவேற்றுகிற அளவில், அதுவும் குறிப்பாக மற்ற மாகாணங்கள் தமிழ் மாகாணத்தைப் பார்த்து அதைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் பல காரியங்களை செய்துகொண்டு வருகிறோம். இப்படிச் செய்துகொண்டிருக்கிற காலத்தில், மின்சார இணைப்பு என்ன ஆயிற்று, நெய்வேலி நிலக்கரித் திட்டம் என்ன ஆயிற்று, சேலம் இரும்புக்கனித் திட்டம் என்ன ஆயிற்று என்று பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நூற்றுகொண்ணூற்று ஒன்பதாவது பக்கத்தை குறை கூறும் அங்கத்தினர்கள் திருப்பிப் பார்க்க

14th November 1961] [Srimathi A. S. Ponnammal]

வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அங்கு மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக என்னென்ன திட்டங்களை எடுத்துக் கொள்ள இருக்கிறார்கள் என்பது நன்கு தெரியும்.

இம்மாதிரி முன்னுவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை மக்கள் முன்னிலையிலே வைத்து வோட்டுக் கேட்டால், நிச்சயம் ஆளும் கட்சிச் தோற்றுவிடும் என்று கூட கூறினார்கள். இதைப் பார்க்கும் பொழுது எப்படி இருக்கிறது என்றால், தென்னை மரத்தில் பின் மட்டையைப் பார்த்து முன்மட்டை சிரித்ததாம், இது விழப் போகிறது தெரியாமல், 15 எண்ணிக்கையில் வந்து, 4 ஆண்டுகளுக்குள் 15, 11½ ஆகக் குறைந்திருக்கிறது. வரப்போகும் தேர்தலில் 11½ எங்கே 5¼ ஆக குறைந்துவிடுமோ என்று அஞ்சிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சூழ்நிலையில் அவர்கள் ஆளும் கட்சி தோற்றுவிடும் என்று கூறினால், அதற்குத்தான் தென்னை மரத்தை உதாரணமாகக் காட்டினேன். ஆகையினால் இந்தத் திட்டத்தை வைத்துத் தான் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை ஓரளவு உயர்த்த முடியும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்ல நிலைமைக்குக் கொண்டுவர முடியும் என்று நாங்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம். எங்களுடைய தலைவர்கள் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இன்னொன்று கூற விரும்புகிறேன். கட்சிகள் பேசுவது ஒரு பக்கத்தில் இருந்தாலும், உணவு உற்பத்தித் துறையிலும் சரி, விவசாயத் துறையிலும் சரி, மற்ற தொழில் துறையிலும் சரி, எந்தத் துறையை எடுத்துக் கொண்டாலும் இன்றைக்கு நாம் எந்த அளவுக்கு கணிசமாக முன்னேறியிருக்கிறோம் என்பதைப் புள்ளி விவரத்தோடு பார்த்தால் நன்றாகத் தெரியும். ஏதோ திட்டங்கள் போட்டு மக்களுக்கு எந்த அளவுக்கும் நன்மைகள் செய்யவில்லை என்று இங்கே வினாப் பேசிக்கொண்டிருப்பவர்களை இன்னும் ஒரு சில மக்கள் விஷயம் தெரியாமல் பின்பற்றிக் கொண்டிருக்கலாம். வெட்டினால் வெள்ளி, தட்டினால் தங்கம், இடித்தால் இரும்பு, அள்ளினால் அலுமினியம் என்று கூற ஒரு சிலர் அதை நம்பி கைதட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். அந்த அளவுக்கு மக்கள் நம்பும் படியான நிலைமை இப்பொழுது இல்லை. சேலத்திலிருந்து இரும்புக் கனி எடுக்க வேண்டுமென்றால், அது எத்தனை மணலோடு கலந்திருக்கிறது. அதற்கு எத்தனை நிபுணர்கள் தேவை, எந்த முறையில் எடுத்து என்னென்ன காரியங்கள் செய்யலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ச்சிக்குழு ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படியிருக்கையில் என்ன நடக்கிறது, என்ன செய்திகள் என்று கேட்பார்களேயானால், அது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

அன்றைக்குக்கூட ஒரு நண்பர் பேசும்போது கூறினார். தலையிலே தடவிக் கொள்ள எண்ணெய்கூட இல்லாமல் பூ வைத்துக் கொள்ளுவதைப் பார்த்து காங்கிரஸ் கட்சி பேருமை அடித்துக் கொள்ளுகிறது என்று சொன்னார்கள். தலைக்கு எண்ணெய் இல்லாமல், கட்டிக் கொள்ளுவதற்கு துணி இல்லாமல், வயிற்றிற்கு கஞ்சி இல்லாமல் இருக்கும்பொழுது தலைக்கு பூ வைத்துக்கொள்ளுகிறார்கள் என்றால், அது பைத்தியக்காரன் செய்யக்கூடிய காரியமே

[Srimathi A. S. Ponnammal] [11th November 1961]

தவிர, அறிவாளிகள் செய்ய முடியாது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். மற்ற எல்லா செலாகரியமும் இருந்தால்தான் பூ வாங்கி தலையில் வைத்துக் கொள்ளுவார்கள்.

DEPUTY SPEAKER : ஐந்து நிமிஷம் ஆகிவிட்டது.

SRIMATHI A. S. PONNAMMAL : அதற்குள்ளவா ஐந்து நிமிஷம் ஆகிவிட்டது? சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

ஹரிஜன மக்களைப் பொறுத்த மட்டில் அவர்களுக்கு வீடுகள் கூட கட்டிக்கொடுக்க வேண்டியதில்லை. அதற்குப் பதிலாக எங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு வீட்டு மனைகள் தேவையோ அதைக் கொடுத்து உதவ முன்வரவேண்டும். எங்கு மின் வேண்டுமோ அங்கு மின்சாரக் கம்பத்தை யாரையும் கேட்காமல் ஊன்று வது போல, எங்கெல்லாம் ஹரிஜனங்களுக்கு வீட்டு மனைகள் தேவையோ, அங்கெல்லாம் அவர்களுக்கு வீட்டு மனை அளந்து விடக்கூடிய முறையில் மூன்றுவது திட்டத்தில் திட்டம் வகுக்க வேண்டும். வீட்டு மனை யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை என்ற பிரச்சனையே வரக்கூடாது. அந்த முறையிலே அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு மனைகளை வழங்கவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, வெள்ளத் தடுப்பு வைகையைப் பொறுத்த வரையில் ஒரு சின்ன ஸ்கீம் போட்டு, தனியாக பணத்தை ஒதுக்கி வெள்ளத்தினால் பாதிக்கப்பட்டு அவதிப்படுகிற மக்களுக்கு நிவாரண வேலைகளைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

கடைசியாக நான் எடுத்துக்கூற விரும்புவது என்னவென்றால், கல்வி சம்பந்தமாக இப்பொழுது செவிடர்களுக்கும், ஊமை களுக்கும் தனியாக பணம் ஒதுக்கப்படுகிறது. அதேபோன்று முடவர்களுக்கும் ஒரு தனி பள்ளிக்கூடம் ஆரம்பித்தால் நலமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

அநேக இடங்களில் சிரமப்பூறங்களில் பெண்களுக்கு என்று தனியாக ஒரு உயர்நிலைப் பள்ளி கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக சோளவந்தாளில் ஒரு மைல் சுற்றளவில் 25,000-க்கு மேற்பட்ட ஜனத்தொகை இருக்கிறது. சோளவந்தாளில் உள்ள மாணவிகளின் எண்ணிக்கை 500 பேர்கள். ஆகையால் அங்கு கவர்ன்மெண்டு ஒரு பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் நிதி அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இன்றைக்கு 8-வது, 9-வது, 10-வது வரை படித்த பெண்கள் ஒரு தொழிலும் செய்யாமல் வீடுகளில் மிகவும் சிரமப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பாலி டெக்னிக் ஸ்கூல்ஸ் ஏற்படுத்தப் போவதாக இருக்கிறது. ஆகையினால், இரண்டு ஜில்லாக்களுக்கு ஒன்றோ அல்லது மூன்று ஜில்லாக்களுக்கு ஒன்றோ பெண்கள் பாலி டெக்னிக் ஸ்கூல் ஏற்படுத்தினால், பெண்கள் சமூகத்தில் இருக்கக்கூடிய வேலையில்லாத திண்டாட்டம் ஓரளவுக்கு ஒழியும்.

11th November 1961] [Srimathi A. S. Ponnammal]

அவர்களும் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரத்தை நல்ல முறையில் அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்பதை, இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 'கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்'. பூச்சிகள் பயிர்களை நாசம் செய்வதினால் அநேக இடங்களில் விவசாயிகள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே, 'கிராப் இன்ஷூரன்ஸ் திட்டம்' 'காடிஸ் இன்ஷூரன்ஸ்' திட்டம் இவைகளை முன்றாவது திட்டத்தில் புகுத்துவோமானால், அது விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படும்.

இன்னும் எதிர்க்கட்சி நண்பர்கள் வடக்கு வாழ்கிறது, தெற்கு தேய்கிறது என்று திரும்பத் திரும்ப பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். உதாரணமாக நாம் எடுத்துக்கொள்வோமானால், உத்திரப் பிரதேசத்தில் ஜனத்தொகை இந்திய தேச ஜனத்தொகையில் 6-ல் ஒரு பங்காக இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த மாகாணத்திற்கு 470 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. கணக்குப் பிரகாரம் பார்க்கப்போனால் கிட்டத்தட்ட அங்கே 630 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். அந்த நிலைமையில் இல்லாமல் எங்கே பணம் ஒதுக்கவேண்டுமது அவசியமோ அந்த அடிப்படையில் மத்திய சர்க்கார் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஏதோ நம்முடைய அமைச்சர்களுக்கு, ஆளும் கட்சிக்கு திறமை இல்லை, எங்களுக்குத்தான் திறமை இருக்கிறது என்று எதிர்க்கட்சிகள் ஜம்பம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மக்களிடையே நல்ல விழிப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைக் கேட்டு ஏமாறக்கூடிய ஏமாறிகள் அல்ல மக்கள் என்பதை அவர்கள் நன்றாக ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். ஏதோ திட்டங்கள் போட்டிருக்கிறோம், சர்வ கட்சிகளும் ஒன்றாக இணைந்து காரியங்களைச் செய்வோமானால் மக்களுடைய கஷ்டத்தைப் போக்க முடியும், அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரத்தை உயர்த்த முடியும் என்பதை நல்ல முறையில் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

கனம் அம்மையார் அவர்கள் சொன்னார்கள் எம். லி. ராஜா ஹாஸ்டலில் ஏதோ இரண்டு கரண்டிதான் குழம்பு போடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இது ரொம்ப வேடிக்கையாக இருக்கிறது. வெளியிலே நடத்தக்கூடிய ஹாஸ்டலில் ஒரு மாணவனுக்கு 15 ரூபாய் கிராண்டு வாங்கி ரொம்ப நல்ல முறையில் நடத்திக் கொண்டு வருகிறார்கள். எம்.லி. ராஜா ஹாஸ்டலில் ஒரு மாணவனுக்கு 36 ரூபாய் கிராண்டு கொடுக்கப்படுகிறது. முப்பத்தாறு ரூபாய் கிராண்டு கொடுத்து என்னென்ன காரியங்களைச் செய்ய வேண்டுமோ அத்தனையும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். அதைப் பார்த்து, ஏதாவது மாணவர்கள் படித்து முன்னுக்கு வந்துவிடப் போகிறார்களே என்று, அவர்களைப் படிக்க விடாமல் வேறு விதத்தில் தூண்டுவதில் சில எதிர்க்கட்சிகள் ஈடுபடுகிறார்கள். படிக்கும் மாணவர்களை படிக்காமல் தடுக்க வேண்டாம் என்று நான் மற்ற கட்சிகளைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்களை இதிலே ஈடுபடுத்தி, படிக்கக்கூடியவர்களை படிக்க வொட்டாமல் செய்வது அநியாயம் என்று சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[11th November 1961]

(மணியடிக்கப்பட்டு அடுத்த அங்கத்தினர் அழைக்கப்பட்டார்.)

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது திட்ட முடிவின் பேரில் கனம் நிதி அமைச்சர் முன்னுரையாக வழங்கும்போது, கிராமங்களைக் கேந்திரமாக எடுத்து கிராமப் பஞ்சாயத்துக்களை ஏற்படுத்தி, மூன்றாவது திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அவர்களிடத்தில் அதிகாரம் கொடுத்து இருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். இன்றையதினம் எப்படியிருக்கிறது? நாம் இந்த அவையில் நிறைவேற்றிய பஞ்சாயத்து சட்டத்தின் மூலம் பஞ்சாயத்துக்கள் இயங்குகின்றன. நாங்கள் அன்றைக்குச் சொன்னபோது, அதை அமைச்சரவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்தபோதிலும், இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் தேர்தல்கள் எப்படி நடந்து வந்திருக்கின்றன? பொதுமக்கள் ஆதரவு இல்லாதவர்களும், ஏராளமான பணத்தைச் செலவு செய்து பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்களாக வந்திருக்கிறார்கள் என்பதையும், தலைவர்களுக்கும், கமிஷனர்களுக்கும் ஒத்துழைப்பு இல்லாததால், திட்டங்கள் தடைப்படலாம் என்ற அச்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மகாநாட்டிற்கு பஸ்களில் அழைத்துவரப் பட்டவர்களும், வழியிலேயே இறங்கிப் போனதும், திரும்பிப் போனவர்களில் சில பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் தூக்கிச் செல்லப்பட்டதும் அமைச்சரவர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். அங்கத்தினர்கள் விலைக்கு வாங்கும் நிலைமையும், காங்கிரஸ்குள்ளேயே போட்டி ஏற்படுவதும், அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு உணர்வார்கள். ஆகவே, இந்த நிலையிலேயாவது, மக்களால் நேரடியாக தலைவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்படும் நிலைக்கு மீண்டும் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று வற்புறுத்தத்தான் நான் இதைச் சொல்ல வந்தேன்.

அடுத்தபடியாக, பள்ளிங் கமிஷன் ஒரு “சூப்ர் காமினெட்” அல்ல என்ற கருத்தை அமைச்சரவர்கள் தெரிவித்தார்கள். அதே நேரத்திலே அந்தக் குழுவில் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத அங்கத்தினர்கள் சிலர், ஸ்ரீமான் நாராயணன், ஸ்ரீ தேபர் போன்றவர்கள் . . . (குறுக்கீடு), ஸ்ரீ தேபர் அல்ல, ஸ்ரீமான் நாராயணன் மட்டும்தான் என்று சொல்லுகிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் அதில் அங்கம் வகிக்கக்கூடாது. ஏற்கனவே ஸ்ரீ வி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி இருந்தார்கள். அவர்களுக்கு அங்கு இடம் இருந்திருக்கக்கூடாது. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் தான் அங்கு இருக்க வேண்டும். இந்த மன்றத்தில் நேற்று கனம் நிதி அமைச்சரவர்கள் பேசிய மாதிரியைக் கண்டு நான் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அந்த பள்ளிங் கமிஷன் அங்கத்தினர்கள் பள்ளன் விஷயங்களில் குறுக்கிடக்கூடாது, அவர்கள் இஷ்டம்போல் பேசக்கூடாது என்று அவர்கள் சொன்ன தைரியத்தைப் பாசாட்டுகிறேன். அந்தத் தைரியமும் எங்களால் வந்தது. (குறுக்கீடு.) ஆமாம், எங்களிடத்தில் கற்ற பாடம், அவர்கள் டெல்லிக்குப் போகும் போது எவ்வளவு உதவும் என்பதை உணர்வார்கள்.

11th November 1961] [Sri A. Govindasamy]

1959-ல் கிட்டத்தட்ட 600 கோடி ரூபாய்க்கு பல செயற் குழுக்களால் திட்டம் போடப்பட்டது. பிறகு, இந்த சட்ட சபை அங்கத்தினர்களைக் கொண்டு குழுவை அமைத்து, திட்டங்களை மாற்றி அதை 390 கோடியாகச் செய்யப் பட்டது. அது இன்றைக்கு மீண்டும் குறைக்கப்பட்டு 291 கோடியாக வந்திருக்கிறது. இப்படிக் குறைந்ததற்குக் காரணம் யார்? திட்டக் கமிஷனில் கொடுத்திருக்கும் ஆதாரங்களைக் கொண்டு குறைத்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். இங்கே திட்ட கமிஷனுக்கு அதிகாரம் இல்லை என்று அமைச்சர் சொல்லுகிறார்கள். இதனால்தான் திட்ட கமிஷனில் மக்களால் தேர்தெடுக்கப்படாதவர்கள் இடம் பெறக்கூடாது என்று சொல்லுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பல்வேறு திட்டங்களையும் பார்த்தால், சுகாதாரத் தலைப்பில் பார்த்தால், 324 லட்சம் என்றிருந்தது, இன்றைக்கு 150 லட்சம் என்று குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. கிராமக் குடிதண்ணீர் திட்டங்களுக்கும் ரூபாய் குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கும் பல கிராமங்களில் நல்ல குடிதண்ணீர் இல்லாததன் காரணமாக, நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகள் ஏற்பட்டு வருகின்றன. ஓவர்-ஹெட் டாங்குகள் அமைக்க முடியாமல் இருப்பதால், நல்ல தண்ணீர் வழங்க முடிவதில்லை. மக்கள் தங்கள் பங்குத் தொகையைக் கொடுக்க முடியாமல் இருப்பதன் காரணமாக, பல திட்டங்கள் நிறைவேறாமல் இருக்கின்றன. அதனால் அவர்களுக்கு நல்ல தண்ணீர் இல்லை, நரம்புச் சிலந்தி போன்ற வியாதிகளுக்கு உள்ளாகிறார்கள். இதுபற்றி இன்று காலைகூட நண்பர் திரு. செல்வராஜ் கேள்வி நேரத்தில் கேட்ட கேள்விக்கு, நேரிடையாக பதில் சொல்லாமல், அமைச்சர் சட்டசபை அங்கத்தினர் அந்தப் பகுதிக்கு வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். சாங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களோ, மற்றவர்களோ தங்கள் தங்கள் தொகுதிகளுக்கு எத்தனை நடவை போகிறார்கள் என்பது அவர்களுக்கும், மக்களுக்கும் தான் தெரியும். அமைச்சர் கேள்விக்கு நேரிடையாகப் பதில் சொல்லாமல், தாறுமாறாக ஏதோ சொன்னார்கள்...

DEPUTY SPEAKER : அங்கத்தினர் “தாறுமாறாக” என்று சொல்லக்கூடாது.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : “தாறுமாறாக” சொன்னார்கள் என்பது சரியல்ல அப்படியென்றால், அத்தகைய பதில்களை அனுமதித்திருக்கும் சபாநாயகர் தன்மைக்குக் குறை கூறுவதாக ஆகும். மேலும், கேள்வி நேரத்தில் நடந்ததை இப்பொழுது இந்த விவாதத்தில் கொண்டு வருவது, பத்து வருஷ அனுபவம் பெற்ற கனம் கோவிந்தசாமிக்குத் தக்கதல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

SRI A. GOVINDASAMY : சபாநாயகர் அவர்களுடைய தன்மைக்கு ஒரு அணு அளவுகூட குறைகூற வேண்டும் என்ற நோக்கம் எனக்குக் கிடையாது. ஆனால், அமைச்சர் நேரிடையாகப் பதில் சொல்லவில்லை என்பதையாவது கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[Sri A. Govindasamy] [11th November 1961]

மாணவர்களுக்கு உபகாரம் கொடுக்கும் திட்டத்திலும் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் மாணவர்களுக்குச் சம்பளம் கொடுப்பது கூட பாதிக்கப்படும்.

விவசாயத்துறைக்கு 26 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனால், 16.5 லட்சம் டன் உபரியாக உற்பத்தி பெருகும் என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இரண்டாவது திட்டத்தில் உபரியாக 12 லட்சம் டன் கிடைக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால், கடைசியில் கிடைத்தது, 8 லட்சம் டன்தான். அதற்குக் காரணம் சசாயன உரம் போதுமான அளவு கிடைக்காததுதான் என்று சொல்லப்பட்டது. இப்பொழுது இருக்கும் நிலையில்கூட அம் மாதிரி உரங்கள் நல்ல அளவில் கிடைக்குமா—எதிர்பார்பார்க்கும் அளவு உற்பத்திப் பெருக்கம் ஏற்படுமா என்று பார்க்க வேண்டும். ஆகவே மூன்றாவது திட்டக் காலத்துக்குள் நெய்வேலியில் உர உற்பத்தி தொழிற்சாலை உண்டாக்கி குறைவை போக்க வேண்டும்.

நீர்ப்பாசன திட்டங்களுக்காக 37 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே 21 கோடி அளவுக்கு பரம்பிடுளம்—அலியார் திட்டத்திற்குப் போய்விடுகிறது. பாக்கி இருக்கும் 6 கோடிதான் மற்ற திட்டங்களுக்குக் கிடைக்கும். இதைவைத்துக் கொண்டு தென்னாற்காடு, கள்ளக்குறிச்சி வட்டத்தில் மணிமுத்தாள், கோமுகி நதிகளில் அணைகள் முதலிய திட்டங்களை எப்படிச் செய்ய முடியும்? வெகுசாலமாக நந்தன் கால்வாய் திட்டம் இருந்த போதிலும் அது எடுக்கப்படவில்லை. விருத்தாசலம் பகுதியில், வெலிங்டன் ரிஸர்வாயர் 8 அடி மண் மேடு இட்டிருக்கிறது. அவைகளெல்லாம் இதுவரை கவனிக்கப்படவில்லை. குளித்தலை அங்கத்தினர் மு. கருணாநிதி குடகனார் திட்டம்பற்றி 4 ஆண்டு களாகச் சொன்னார்கள். இதுவும் கைவிடப்பட்டிருக்கிறது. எதிர்க்கட்சிக்கு ஏன் ஒட்டுப் போட்டீர்கள், அதனால்தான் இவைகளை எடுக்கவில்லை என்று அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பிரயாணத்தின்போது சொல்லுகிறார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: எந்த அமைச்சர் சொன்னார்கள் என்று சொன்னால், அதை வாபஸ் வாங்கச் செய்கிறோம்.

SRI A. GOVINDASAMY: அமைச்சர் திரு. மாணிக்கவேலு நாயகர் விருத்தாசலத்தில் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அதே நேரத்தில், நந்தன் கால்வாய் திட்டம் ஒன்பது ஆண்டு காலமாக வற்புறுத்தி வந்திருக்கிறேன். அதை எடுத்துக்கொள்ளவில்லை. இப்பொழுது காங்கிரஸ் ஓட்டு கிடைத்திருக்கிறது. அதே இடத்தை கனம் முதல் அமைச்சரும், அமைச்சர் திரு. கக்கனும் சென்று நேரிடையாகப் பார்த்து, மக்கள் குறைகளைத் தெரிந்து கொண்டும், அது ஒரு உண்மையான திட்டம் இல்லை என்று கைவிட்டு விட்டார்கள். அந்த திட்டத்தை நிறைவேற்றினால், 20,000 ஏக்கர் பாசனத்திற்கு வரும் என்று இந்த மன்றத்தில் எத்தனையோ தடவைகள் வற்புறுத்தியிருந்தும், அது கவனிக்கப்படவில்லை.

மூன்றாவது திட்டம் நிறைவேற 35 கோடி அளவுக்கு வரி போடுவார்கள் என்று தெரிகிறது. வரி போடும்போது அது எழைகளைப் பாதிக்காமல், பணக்காரர்கள் தலையில் விழாமல் அளவுக்குப் போடவேண்டும்.

11th November 1961] [Sri A. Govindasamy]

ஆதி திராவிடர்களுக்கு 20 கோடி என்று ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்கு மனைக் கட்டு, குடி தண்ணீர் வசதி, சுடுகாட்டுக்குப் பாதை முதலிய பல வசதிகள் செய்யவேண்டும். அதற்கெல்லாம் இந்த 20 கோடி போதவே போதாது. நேற்றைய தினம் கனம் அன்பழகன் 'காகிதப்பூ வைத்திருக்கிறார்கள், அது முன்னேற்றம் இல்லை' என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் நல்ல வேலையாக யார் என்று சொல்லவில்லை. ஆனால், இன்றைக் அம்மையார் அது யார் என்று சொன்னார்கள். திரு. அன்பழகன் முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதற்காகச் சொல்ல வந்ததை அம்மையார் தவறாக எடுத்துக்கொண்டு பேசிவிட்டார்கள்.

சேலத்தில் உருக்குத் தொழிற்சாலை ஏற்படவேண்டுமானால் நெய்வேலியில் மூன்றாவது திட்ட மாதத்தில் 4.8 மிலியன் டன் நிலக்கரி அதிகமாகக் கிடைக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய, போதுமான தொகை மத்திய சர்க்கார் ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா என்று அமைச்சர் விளக்கம் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* SRI C. R. RAMASWAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மீது நடக்கும் விவாதத்திலே பங்கெடுத்துக்கொள்ள வாய்ப்புக் கிடைத்ததற்காக, நான் உங்களுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டம் நிறைவேறிய பின், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு 152 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. ஆனால், 186 கோடி ரூபாய் அளவுக்குச் செலவு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இப்பொழுது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே ஏறக்குறைய 290 கோடி ரூபாய் செலவு செய்வதற்குத் திட்டம் வகுத்திருக்கிறார்கள். இப்படி நல்ல முறையில் நமது மாகாணம் முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது. கமது மாகாணம் மாத்திரமல்ல. தேசமே முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறது என்பதைப் பற்றி யாரும் மறுக்கவே முடியாது. தேசிய வருமானம் அதிகரித்திருக்கிறது என்பதைப்பற்றிடும் சந்தேகம் இல்லை. நிபுணர்களே அதை ஏற்றுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தேசிய வருமானம் மாத்திரமல்ல. ஒவ்வொரு துறையிலும் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. பொருளாதார வளர்ச்சியும் அமோகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதையும் யாரும் மறுக்கவே முடியாது. வேண்டுமானால் ஓரளவு வெறுப்பின் காரணத்தாலோ, பொறுமை (ஜெலஸி)-யின் காரணத்தாலோ சொல்லலாம், காங்கிரஸ் அரசாங்கம் ஒன்றும் சாதிக்கவில்லை என்று. திட்டம் அடியோடு வேண்டவே வேண்டாம் என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். திட்டத்தின் மூலமாகத்தான் எந்தக் காரியமும் செய்ய முடியும் என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்கவே முடியாது. "மேற்கு ஐரோப்பிய நாடுகளினெல்லாம் திட்டம் இருக்கிறதா? திட்டம் இல்லாமலேயே முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லையா? அமெரிக்கா தேசத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அங்கே திட்டம் கிடையாது. திட்டம் இல்லாமலேயே முன்னேற்றத்தைக் கண்டலாம். எதற்காகத் திட்டம்? திட்டம் வேண்டுமென்றால் கட்டுப்பாடு வருகிறது.

[Sri C. R. Ramaswami] [11th November 1961]

ஆகவே, திட்டமே கூடாது” என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால், நம் தேசத்தைப் போன்ற தேசம் ‘அன்-டெவலப்ட் கண்ட்ரி’ ஆக இருக்கும் தேசம், மிகவும் மோசமான பொருளாதார நிலையில் இருக்கும் நம்மைப் போன்ற தேசங்களில் திட்ட அடிப்படையில் தான் வளர்ச்சி ஏற்பட முடியும். ஒருவிதமான கட்டுப்பாடு (கண்ட்ரோல்) இல்லாவிட்டால் எந்தவிதமான வளர்ச்சியும் பெருக முடியாது. எல்லாத் துறைகளிலும் என்னென்ன செய்ய முடியும் என்பதற்கு ஒரு ஆராய்ச்சி வேண்டும். ஆராய்ச்சியின் மூலமாகத் திட்டம் இடப்படவேண்டும்.

நம்முடைய நாட்டின் பொருளாதார நிலைமையை நன்றாகச் சீர்தூக்கி, அலசிப் பார்த்து, எந்த எந்தத் துறையில் எதை எதைச் செய்யலாம், வருமானம் என்ன வரும், என்ன செலவு செய்ய முடியும் என்று சரியான முறையில் பார்த்தால்தான் திட்ட அடிப்படையில் வளர்ச்சி காண முடியுமே தவிர, திட்டம் இல்லாவிட்டால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. திட்டமே வேண்டாம், செலவு செய்துகொண்டு போகலாம், அப்போதைக்கப்போது இருக்கும் வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு காலத்திற்குரிய திட்டத்தைச் செய்தால் போதும் என்று பெரியவர்கள் சொல்கிறார்கள். அதை அனுசரித்துச் செய்தால், ஏழை ஏழையாகத்தான் இருப்பான், பணக்காரன் பணக்காரகைத்தான் இருப்பான். இந்த இரண்டையும் சரிக் கட்ட வேண்டுமானால் திட்டம் இருக்கவேண்டும். சோஷலிஸ சமுதாயத்தை அமைக்கவேண்டும் என்பதைப்பற்றி யாரும் மறுக்கவே முடியாது. இதை ஏற்றுக்கொண்டுதான் தீர வேண்டுமே தவிர, திட்டமே வேண்டாமென்று சொல்வது மிகவும் தவறு என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவில் நாம் இருக்கிறோம். நமது மாகாணத்தைப் பொறுத்தவரை, உணவுப் பொருள் உற்பத்தி அதிகமாக ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. திட்ட ஆரம்பத்தில் 44 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி இருந்தது. இப்பொழுது 53 லட்சம் டன் அரிசி உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் முக்கியமான அளவாகப் பார்க்க வேண்டும். இருபது சத விகிதம் உணவு உற்பத்தியில் உயர்வு ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதன் மூலமாகத்தான் மற்ற பொருளாதார வளர்ச்சியெல்லாம் நாம் பார்க்கவேண்டும். இந்த ஒரு அடிப்படையை எடுத்துக்கொண்டால் போதும். நமது நாட்டில் உணவு உற்பத்தி அதிகமாகப் பெருகியிருக்கிறது என்பது எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளப்படவேண்டிய விஷயம்.

உணவு உற்பத்திக்கு மூல காரணமாக இருப்பது மின்சார அபிவிருத்தி. இந்தத் துறையிலும் நமது மாகாணம் முன்னேற்ற மடைந்திருக்கிறது. திட்ட ஆரம்ப காலத்தில் 256 மெகவாட்டாக மின்சார உற்பத்தி இருந்தது. இப்பொழுது 571 மெகவாட்டாக உயர்ந்திருக்கிறது. மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட இறுதியில் ஏறக்குறைய 951 மெகவாட் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளெல்லாம் செய்திருக்கிறார்கள்.

11th November 1961] [Sri C. R. Ramaswami]

தொழில் துறையில் நமது மாகாணத்தில் அதிகமான வளர்ச்சியை நாம் காண்கிறோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் பல புதிய தொழிற்சாலைகள் நிறுவப்பட்டிருக்கின்றன. அலுமினியம் தொழிற்சாலை, காகிதத் தொழிற்சாலை இவைகளைத் துவக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள். இன்னும் பல பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகள் எல்லாம் நம் மாகாணத்தில் ஏற்ப்பட்டுள்ளன. இவைகளைத் தவிர, சிறிய தொழிற்சாலைகள் அதிகமாக அமைக்கப்பட்டு வருகின்றன. ஒரே ஒரு குறையை எல்லோரும் சொல்கிறார்கள். தொழில் ஒன்றை ஏற்படுத்தவேண்டுமானால் அதில் பெரிய சிக்கல்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று. இப்பொழுது இன்டஸ்ட்ரீஸ் ரெகுலேஷன் ஆக்ட் இருக்கிறது. இதன்படி எந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமானாலும், அதன் அடிப்படையில் ஒரு லைசன்ஸ் வாங்கியாக வேண்டியிருக்கிறது. இந்த லைசன்சை டில்லிக்கு அடிக்கடி போய் வாங்கவேண்டியிருக்கிறது. இது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட குறை இருப்பதாகத் தொழில் செய்கின்றவர்கள் சொல்கிறார்கள். மத்திய அரசாங்கம் முக்கியமாக வைத்துக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு, வெளிநாட்டுச் செலாவணி (பாரெய்ன் எக்ஸ்சேஞ்ச்) பற்றித்தான் இருக்கவேண்டும். அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை அவர்கள் வைத்துக் கொள்ளலாமே தவிர, சாதாரணமாக தொழிற்சாலை வைக்க லைசன்ஸ் கொடுப்பது பற்றியும், எந்த ஊரில் வைப்பது என்பது பற்றியும் தீர்மானிக்க வேண்டியதை ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு விட்டுவிடலாம் என்று நான் நினைக்கிறேன். 'டீசென்ட்ரலைஸேஷன் ஆப் பவர்' இருக்குமானால் தொழில்கள் வளர்ச்சி அடைய அலுக்கலமாக இருக்கும். அன்னியச் செலாவணி ஒன்றில் மாத்திரம் மத்திய அரசாங்கம் பொறுப்பை வைத்துக் கொண்டு, சாதாரணமாக தொழில்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டியதைப் பற்றியும் 'காபிடல் கட்டு' இம்ப்போர்ட்' செய்வது பற்றியும் உள்ள பரிசீலனையை ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கு விட்டுவிடலாம். ராஜ்ய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, மத்திய அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவிக்கலாமே தவிர, இன்டஸ்ட்ரீயலிஸ்டுகள் அடிக்கடி டில்லிக்குப் போய் லைசன்ஸ் வாங்குவது என்பது கஷ்டமான காரியம். அது சரியான நிலைமை இல்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதை மாற்றியமைக்க வேண்டும். டில்லிக்குக் கட்டுப்பட்டு இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. இந்தியா தேசம் பூராவின் வளர்ச்சிக்கு அவர்கள் திட்டம் போடும் முறையில் அவர்கள் எந்தெந்த ஏற்பாடுகள் செய்கின்றார்களோ, அதையெல்லாம் கூடாது என்று நான் சொல்லவில்லை. ஓரளவு டீசென்ட்ரலைஸேஷன் இருக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். அதை நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டு, அடுத்த திட்டத்தின் ஆசம்ப காலத்திலேயே டீசென்ட்ரலைஸேஷன் செய்துவிட்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அன்னியச் செலாவணி ஒன்றில்தான் மத்திய அரசாங்கத்திற்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். தவிர, பாக்கிக்கு எல்லாம் ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்க வேண்டும்.

[Sri C. R. Ramaswami] [11th November 1961]

‘ரா மெடிரியல்ஸ் அலொகேஷன்’ சம்பந்தமாகவும் மத்திய அரசாங்கம் பூராப் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், ராஜ்ய அரசாங்கங்களுக்கும் ஓரளவு பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். அவர்கள் மூலப் பொருள்களைக் கொண்டு வருவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும். போக்குவரத்துச் சாதனை தற்போது மிகவும் மோசமான நிலைமையில் இருக்கிறது. ஜாம்ஷெட்பூர், பீஹார், பிரதேசங்களிலிருந்து நமது மாகாணத்திற்கு கரி, இரும்பு முதலிய முக்கிய மூலப்பொருள் வருவதற்கு மிகவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஒரே ரயில் பாதை தான் இருக்கிறது. கோஸ்டல் ஸ்டியரில் மிகவும் குறைந்த அளவுக்குத்தான் டன்னேஜ் இருக்கிறது. இதையெல்லாம் சற்று அதிகப்படுத்தி மூலப்பொருள்கள் கொண்டுவருவதற்கு வேண்டிய கவனத்தை நமது அரசாங்கம் செலுத்த வேண்டும். இல்லாவிட்டால் தொழில்களை ஆரம்பிப்பதினால் நிறைவேறவேண்டிய அபிவிருத்திகள் பூர்த்தியாகாது. ஏற்குறைய பெரிய பெரிய தொழிற்சாலைகளையெல்லாம் மூடிவிடக்கூடிய நிலைமை வரும். ஏனென்றால் முக்கியமான மூலப்பொருள் வருவதற்குக் கொஞ்சங்கூட சாதனம் இல்லை. ரயில் வசதி குறைவாக இருக்கிறது. கப்பல்களும் கிடைப்பதில்லை. பெரிய தொழிற்சாலைகளெல்லாம் பாதி நாட்கள்தான் ஓடுகின்றன. அது அரசாங்கத்திற்கும் தெரியும்.

சென்னை நகர அபிவிருத்திக்கு அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தப் படவில்லை என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. சென்னை நகரில் நாற்பது வருஷ காலமாக நான் இருக்கிறேன். இந்த ஊரிலிருக்கும் கஷ்டங்களையெல்லாம் நான் அறிவேன். அதிலும் முக்கியமாக தென் பகுதியில் ஏழைகள், குடிசைவாழ் மக்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். ‘ஏன் குடிசை போட்டார்கள்? யாரைக் கேட்டுக்கொண்டு போட்டார்கள்? அவைகளை ஏன் அப்புறப்படுத்தக்கூடாது?’ என்று அரசாங்கம் அடிக்கடி சொல்கிறது. இருக்கிற இடத்தில் குடிசையைப் போட்டுக்கொண்டால் வாடகை இல்லாமல் வசிக்கலாமே, என்ற எண்ணத்தில் குடிசை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். குறைந்த செலவில் சிக்கனமாக வாழலாமே என்ற நம்பிக்கையில் குடிசை போட்டுக்கொள்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட இடங்களில் எல்லாம் மாதம் ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் வாடகைக்குள்ளாக வீடுகளைக் கட்டிக்கொடுக்க அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்வது கடமையாகும். அப்படிச் செய்தால், ஏழைகள் நிச்சயமாக வாழ்த்துவார்கள்; குடிசைகளையும் இஷ்டம் போல் போட்டுக்கொள்ளமாட்டார்கள். குடிசையும் போடக்கூடாது, நானும் வீடுகள் கட்டிக் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சொல்வது சரியல்ல. லிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட்டார் கட்டிக் கொடுக்கிறார்களே அம்மாதிரிதான் கட்டிக்கொடுப்போம் என்றால் அது சரியல்ல, லிட்டி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட் செய்கின்ற வேலை அவ்வளவு சரியாக இல்லை. யாருக்காகவோ அவர்கள் வீடு கட்டுகிறார்கள். யாருக்கோ கொடுக்கிறார்கள். முக்கியமாக ஸ்ரீநகரம் பகுதியில் லீடி இம்ப்ரூவ்மென்ட் ட்ராஸ்ட் மீனவர்களுக்கு என்று வீடுகள் கட்டினார்கள். ஆனால், அவைகளில் அவர்கள் குடியிருக்க

11th November 1961] [Sri C. R. Ramaswami]

மாட்டோம், வாடகை அதிகமாக இருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டார்கள். கடைசியில் அரசாங்க ஊழியர்களுக்கு அந்த வீடுகளைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, குறைந்த பட்ச வருவாய் உள்ளவர்களுக்கு மாதம் ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய்க் குள வாடகை இருக்கும்படியாக வீடுகள் நிறையக் கட்டிக் கொடுக்கவேண்டும். அந்த வகையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதிகமாகச் செலவு செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member Sri C. N. Annadurai will now speak. I think he will take thirty minutes. Then the hon. Member Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar will speak for thirty minutes. The Hon. Leader of the House will begin his reply at 12-00 noon.

SRI C. N. ANNADURAI : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற பல்வேறு திட்டங்களை இந்த மன்றம் ஏற்றுக்கொள்கிறது, சம்பிரதாயத்திற்காக அது தன்னுடைய ஒப்புதலையும் அளிக்கிறது என்ற முறையில் இன்று கனம் கிருஷ்ணசாமி நாயுடு அவர்களால் ஒரு திருத்தம் பிரேரேபிக்கப்பட்டிருப்பதோடு, அதில் சேர்க்கப்படவேண்டிய திட்டங்கள் இன்ன இன்ன, அவை சேர்க்கப்படாதது ஒரு பெருங்குறை என்று எதிர்க்கட்சிக்காரர்களாலும் சில திருத்தங்கள் பிரேரேபிக்கப்பட்டு விவாதிக்கப்பட்டு வருகிறது. இதிலே நேற்றைய தினத்தில் இருந்து நடந்துகொண்டிருக்கும் விவாதத்தைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கையில் எனக்கு ஏற்படுகின்ற எண்ணம், “இதனால் உன்மையில் ஏதாவது பயன் ஏற்படுமா?” என்பதுதான் இங்கே இப்போது இந்த மூன்றாவது திட்டத்தைப் பற்றி விவாதிப்பதன் மூலம் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏதாவது மாறுதல் செய்யக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறதா என்று என்னை நானே கேட்டுக்கொண்டேன். என்னுடைய எண்ணத்தை உறுதிபடுத்திக்கொள்வதற்காக கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்களிடம் கூடக்கேட்டு அறிந்து கொண்டேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் இப்போது அமுலில் இருக்கிறது. எப்ரல் முதலே அது நடைமுறைக்கு வந்துவிட்டது. நடைமுறையில் இருந்து வருகிற மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி இப்போது நாம் சபையில் விவாதிப்பதன் மூலம் அந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் போக்கை மாற்றியமைக்க முடியுமா என்ற ஐயப்பாடு உறுதியாகியிருக்கிறது. ஏனென்றால் இதற்கு முன்னாலே மூன்றாவது ஐந்தாண்டு நகல் திட்டத்தை நாம் இந்தச் சபையில் விவாதித்திருக்கிறோம். இன்ன இன்ன திட்டங்கள் தேவை என்று அப்போது எதிர்க்கட்சியினரால் தங்கள் கருத்துக்கள் வலியுறுத்திக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆளும் கட்சியில் உள்ளவர்களும் அமைச்சர்களும் 400 கோடி ரூபாய்க்கு பல திட்டங்களை அமைத்துக்கொண்டு இதுதான் நல்ல திட்டம், இதற்குச் சபை அனுமதி அளிக்கவேண்டும் என்று கோரி சபையின் அனுமதியையும் ஒருவகையில் பெற்றுச் சென்றார்கள். இந்த மன்றத்தின் ஒப்புதல் அப்போது 400 கோடி

11-00
p.m.

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

ரூபாய்க்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பேசிய பேச்சு மட்டும் அல்ல, அந்தப் பேச்சோடு அவர் வெளியிட்ட பாவங்களும் கூட எனக்கு இப்போது நினைவிருக்கிறது. பரிட்சைக்குச் செல்லும் மாணவனுக்கு சகுனம் பார்த்து அனுப்பி வைப்பது போல, நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லிக்குச் சென்றபோது சகுனம் பார்த்து, சபையின் ஏக ஒப்புதலோடு கூட, “சென்று வாருங்கள், வென்று வாருங்கள்” என்று அனுப்பினோம். அந்த இடத்தில் 400 கோடி ரூபாய்க்கு இந்தச் சபை அங்கீகாரம் அளித்திருக்கிற போது அவர்கள் 291 கோடிக்குத்தான் அனுமதித்தார்கள் என்று நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டு வந்தார்களே அது சரியா என்ற சட்டப் பிரச்சனையையே கூட இங்கே எழுப்ப விரும்புகிறேன். பொதுமக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு வந்துள்ள பிரதிநிதிகள் அடங்கிய சட்டமன்றத்திலே 400 கோடி ரூபாய்க்கு என்று ஒரு திட்டத்தை அங்கீகரித்திருக்க—சபையில் விவாதிக்கப்பட்டு ஒரு முடிவுக்கு வந்திருக்க—டெல்லியில் உள்ள ப்ளானிங் கமிஷன் 291 கோடிக்குத்தான் அனுமதித்தது என்றால் உடனே திரும்பவும் அதற்கு இந்தச் சபையின் அனுமதியைப் பெற்றிருக்க வேண்டாமா? ப்ளானிங் கமிஷன் நாட்டின் பெரிய மந்திரி சபையா? சூப்பர் காபினெட்டா? இல்லையென்றால் அது 291 கோடி என்று நமது சாஜ்ய திட்டத்தைக் குறைத்தவுடனே நமது நிதி அமைச்சர் அவர்கள் என்ன செய்திருக்க வேண்டும்? உடனடியாக இங்கே வந்து, “அவர்கள் 291 கோடிக்குத்தான் அனுமதி அளிப்போம் என்கிறார்களே, உங்கள் அபிப்பிராயம் என்ன” என்று இந்த மாமன்றத்திலே கேட்டிருக்க வேண்டும். அப்போது உண்மையில் ப்ளானிங் கமிஷன் is not a super cabinet என்ற வாதம் எப்படிப் பொருத்தமாக இருக்கும்? ஆனால் இங்கே 400 கோடிக்கு என்று வகுத்த திட்டத்தை—அவர்கள் 291 கோடி என்று குறைத்தவுடனே இந்தப் பணத்திற்கு ஏற்றவகையில் சில பல திட்டங்களை விட்டுவிட்டு, வட்சிய அளவுகளையும் கூட குறைத்து விட்டிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையின் அனுமதியைப் பெறவிட்டாலும் அமைச்சர் அவையையாவது உடனடியாகக் கூட்டி இதைப் பற்றி ஆலோசித்தார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். அப்படி அவர்களே பார்த்து முடிவு செய்து, கடந்த எட்டு மாதங்களாக அதை அமல் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது இன்றையதினம் இந்தச் சபையிலே அதைப்பற்றி விவாதிப்பதும், இந்தச் சபை

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

291-க்காக சபை அங்கத்தினர்களைக் கேட்காமலே குறைத்துவிட்டபோதிலும்—இப்போது ஒப்புக்கொள்கிறோம் என ஒப்புக்காகத் தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியமா என்று எனக்குப் புரியவில்லை. இந்த விவாதம் அந்தவகையில் அமைவது என்றால் உண்மையில் பயன் அற்றதாகவே ஆகும். அதற்கு மாறாக “291 கோடிக்கு நாங்கள் ஒப்புக் கொண்டாலும் சபை ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, இந்தத் திட்டங்களை எல்லாம் ஏற்றுக் கொள்ளாதது வருந்தத்தக்கது என்று திருத்தங்கள் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். ஆகவே இவற்றையும் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டும்” என்று ஒருகால் மத்திய அரசினிடம் வற்புறுத்திக் கேட்பதற்கு இந்தத் திருத்தங்களை விவாதித்து ஏற்றுக்கொள்வது உபயோகமாகக்கூட இருக்கும். அப்படியில்லையென்றால் இந்த விவாதம் உண்மையில் பயன் அற்றதாகத் தான் இருக்கிறது என்பது என்னுடைய வாதம். பயன் அற்றது என்று சொல்கிறபோது எதிர்க்கட்சியில் உள்ளவர்களின் எண்ணிக்கையைக் குறைந்தது, அதனால் பயனில்லை என்ற கருத்தில் சொல்லவில்லை. பெருவாரியாக இந்த இரண்டு நாட்களாக இங்கே நடக்கிற விவாதத்தைப் பார்க்கிறபோது—கூடும் ஆற்றிலிருந்து கொள்முதல் விலையைக் குறைக்கவேண்டும் என்பது வரையில் பல திட்டங்களை வலியுறுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆற்றுக்கு அணைகட்டுவதிலிருந்து, மனைக்கட்டு வழங்கவேண்டுமென்ற திட்டங்கள் வரைச் சொன்னார்கள். இதற்கு அவசியம் இப்போது இங்கே என்ன இருக்கிறது? நடைமுறையில் இருந்து வருகிற திட்டத்தை இதனால் மாற்றி அமைக்கப் பயன்படப் போகிறதா? அல்லது இங்கே விவாதித்து ஒப்புக் கூற வேண்டியது என்ற சம்பிரதாயம்தான் தடைமுறையில் இருந்துகொண்டிருக்கிற ஒரு திட்டத்திற்கு அவசியமா? ஆகவேதான் பயன் அற்றது இந்த விவாதம் என்று சொன்னேன். அன்றைக்கு 400 கோடிக்கு நகல் திட்டத்தை அமைத்து இந்த மன்றத்திலே விவாதித்தபோது—ஆகா இது தான் உயர்ந்த திட்டம், இந்தத் திட்டத்தை நாங்கள் நயாரித்திருக்கிறோம் என்று பெருமையோடு பேசி அதரவு கொடுத்த ஆளும் கட்சியினர்கள், இன்று அத் திட்டம் 291 கோடியாகக் குறைக்கப்பட்டு, முன்பு தீர்மானித்துள்ள பல திட்டங்கள் கைவிடப்பட்டு இன்றைக்குச் சபையில் வந்திருக்கிறபோது—ஐயோ இப்படிக்குறைத்துவிட்டதே என்று கொஞ்சம்கூட வருந்தாது, இதுதான் உயர்ந்த திட்டம் என்று பேசுகிறார்கள் என்றால்—இதுதான் அரசியல் தலையெழுத்தாகும். இது தூதிரூஷ்டவசமாக இன்னும் குறைக்கப்பட்டாலும்கூட “இப்போதுதான் இது சிறந்ததாக இருக்கிறது. சிறுக்க கட்டிப் பெருக வாழ என்றுதானே சொல்லியிருக்கிறார்கள்” என்று தங்கனையே சமாதானம் செய்துகொண்டு பாராட்ட வேண்டிய நிலை ஆளும் கட்சியினர்களுடையது. அதுவும் தேர்தல் நெருங்கிவிட்ட நேரம். ஆகவே, இப்போது இதைக் கண்டித்துப் பேசினால் என்ன ஆகுமோ என்று அவர்கள் நினைத்துப் பார்க்க வேண்டியதுதான்.

ஆனால் கடந்த இரண்டு நாட்களாக இங்கே நடக்கிற விவாதத்தைப் பார்க்கிறபோது, “ஆகா இந்தத் திட்டத்தைப்போல்

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

உண்டா? இதைக் குறை சொல்கிறார்களே, எதிர்க்கட்சியில் இருப்பவர்கள்” என்று அவர்கள் அங்கலாய்த்துக் கொள்கிறபோது ஏதோ அவர்களும் வாதத்திற்காகப் பேசுகிறார்களே தவிர கொஞ்சமாவது சிந்தித்துப் பேசுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. காரணம் திட்டத்தை யார் குறை சொன்னார்கள்? இந்த மன்றத்திற்கு வெளியே இருக்கிற ஒரு கட்சியினர் இந்தத் திட்டத்தை எதிர்ப்பதாகப் பத்திரிகையில் போடப்பட்டிருக்கிறதே தவிர இங்கேயுள்ள அத்தனை கட்சிகளும் திட்டமிட்ட வாழ்க்கையை ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதுவும் இந்தப் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு திட்டமிட்ட வாழ்க்கையே சிறந்த ஆட்சிக்கு இலக்கணமாக அமைந்துவிட்டிருக்கிறது. ஆனால் “போடப்பட்டுள்ள திட்டம் எவ்வாறு இருக்கிறது, இந்தத் திட்டத்தின் பலனை யார் அனுபவிக்கிறார்கள்?” என்றெல்லாம் ஆராய்வது திட்டத்தையே வெறுப்பதாகாது. ஆகையால் திட்டத்தின் குறைபாடுகளை எடுத்துச் சொல்கிற நேரத்தில் அந்தக் கண்ணோட்டத்தோடு இதைக் கவனிக்கவேண்டுமென்று பணிவன்புடன் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்போது எனக்கு முன்னாலே பேசிய மைலாப்பூர் தொகுதி அங்கத்தினர் திரு. ராமசாமி அவர்கள் மின்சாரம் எந்த அளவுக்கு இங்கே உற்பத்தியாகிறது என்பதை மிகவும் ஆர்வத்தோடு சொன்னார்கள். அவர்களேதான் நகல் திட்டம் பற்றி விவாதிக்கையில் இதைச் சொன்னார்கள்.

“The mere electrification of all villages was not an index of prosperity. Every unit of power should be directed towards increasing the production of wealth.”

மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்துவிட்டோம் என்று பாராட்டிக் கொண்டிருக்கிற நேரத்தில் நானே சொன்னேன். சும்மா வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினால் போதாது. தொழில் துறையில் ஒவ்வொரு சிறுசிறு தொழிலுக்கும் கூட எத்தனை யூனிட் மின்சாரம் உற்பத்தி செய்ய அளிக்கப்படுகிறது என்று பார்க்க வேண்டும். தொழில் துறையில் அதிகமான அளவுக்கு எப்போது மின்சாரம் உபயோகப்படுத்த ஆரம்பிக்கிறோமோ அப்போதுதான் உண்மையான வளர்ச்சி என்று சொல்ல முடியும் என்றேன். இது தெரிந்தோ தெரியாமலோ இதே கருத்தைத்தான் அப்போது திரு. ராமசாமி சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றையதினம் 400 கோடி என்பது 291 கோடியாகக் குறைந்துவிட்டபோது—எவ்வளவு வெளிச்சம் போட்டிருக்கிறோம், எத்தனை கிராமங்களுக்கு விளக்குப் போட்டாகிவிட்டது, இது அபிவிருத்தியில்லையா என்று பேசினார்கள். இது எனக்கு புரியவில்லை. தேர்தலுக்கு முன்னாலே பேசுகிற பேச்சு என்று மட்டும் புரிகிறது. இன்றையதினம் உற்பத்தியான மின்சாரம் எவ்வளவு? விவசாயத்திற்கு, இதர தொழில்களுக்கு எவ்வளவு உபயோகப்படுத்துகிறோம்? இதைக் கவனிக்க வேண்டாமா?

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

இன்றையதினம் நம்முடைய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? இதுவேண்டும், அதுவேண்டும் என்று கேட்டார்கள், இது சரியல்ல, என்று பேசினார்களே என்று சொல்லிவிட்டு புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டினார்கள். நம்முடைய லட்சிய அளவுகள்தான் அதில் குறைந்துவிட்டனவே! கனம் ராமசாமி அவர்களும் இப்படி இத் திட்டத்தைக் குறைகூறுகிறார்களே என்று தொடங்கி இப்படியே போனால் இங்கே தொழில்துறை வளராதது, நிலக்கரி கிடைப்பது இல்லை, இதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும் என்றுதான் பேசினார்கள். அந்த வகையிலே பார்க்கும்போது நான் உள்படியே என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். திட்டமிட்டவர்களுடைய நோக்கம் நிச்சயமாக நிறைவேற்றப்படவில்லை. புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டி, 14 லட்சம் டன் உணவு உற்பத்தி 16 லட்சமாக உயர்ந்துவிட்டது என்ற புள்ளிவிவரங்களைக் காட்டுவதில் பயனில்லை. உங்களுடைய புள்ளிவிவரங்களை விவசாய நிபுணர்கள் ஏற்றித்தும் பார்க்கமாட்டார்கள். உங்களுடைய புள்ளிவிவரத் தயாரிப்பிலேயே நிறையத் தவறுகள் இருக்கின்றன என்று பெரிய நிபுணர்கள் வலியுறுத்தித் கூறி வருகிறார்கள். ஆகையால் அந்தப் புள்ளி விவரங்களை வலிவு குறைந்தவன் கைத்தடியை ஊன்றி நடப்பதைப் போல் உங்களுக்கு உதவுகின்றனவே தவிர, நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய நிலைமையில் எந்தவிதமான மாற்றத்தையும் அது தெரிவிப்படுத்தவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய கனம் அம்மையார் அவர்கள் ஆரம்பத்தில் எங்களைக் கண்டித்துவிட்டு பிறகு என்ன சொன்னார்கள். இது வேண்டும், அது வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இது சரியல்ல, அது சரியல்ல என்று பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் பேச ஆரம்பிக்கும்போது பிள்ளையார் குட்டாக, “இந்தத் திட்டத்தை வரவேற்கிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டு அதற்குப் பிறகு “ஐயோ, அதைச் செய்யவில்லையே, இதைச் செய்யவில்லையே” என்று கூறினார்கள். கனம் ராமசாமி அவர்கள் இந்தத் திட்டத்தின் குறைகளைக் கூற ஆரம்பித்து, அதற்குப் பிறகு பெரிய தொழில்கள் எல்லாம் வளர்ந்திருக்கின்றன என்று தம்மைத்தாமே உற்சாகப்படுத்திக்கொண்டு, அடுத்த நிமிஷத்திலேயே மூடப்படும் தருவாயில் இருக்கக்கூடிய தொழில்களை எடுத்துக் காட்டுகிறார். என்ன மனப்பான்மையிலே இவர்கள் நடக்கிறார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் யோசித்துப் பார்க்கத்தான் செய்வார்கள் என்பதைக் கூற விரும்புகிறேன். பெரிய தொழில்கள் வளர்ந்திருக்கின்றன என்றும் சொல்லும்போது அவருடைய நெஞ்சின் அடிமனம், அவர் தொழில் அதிபராக இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர் உண்மையை அறிந்திருக்கிற காரணத்தால், உண்மையை உணர முடிகின்ற காரணத்தால், பெருந்தொழில்கள் வளரவில்லை என்று தெரிவித்தோடு, இருக்கக்கூடிய தொழில்களும் மூடப்படக்கூடிய நிலையில் இருக்கின்றன என்பதை அவர் எடுத்துக்காட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ‘நிலக்கரி போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை, உற்பத்திச் சாதனங்கள் போதுமான அளவுக்குக் கிடைக்கவில்லை’ என்று

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

பேசினார்கள். ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்களுடைய 10 நிமிஷப் பேச்சை வீட்டுக்குச் சென்று அவர்களே ஆழ்ந்து படித்துப் பார்த்தால், 2 நிமிஷம் எதிர்க்கட்சிக்கு என்று ஒதுக்கிவிட்டு, 4 நிமிஷம் தொகுதிக்கென்று ஒதுக்கிவிட்டு, கடைசியில் போகிற போகில் எங்கே மறந்து விடுவார்களோ என்று 2 நிமிஷம் எங்களைப் பற்றிச் சொல்லிவிட்டு உட்கார்ந்து விடுகிறார்கள். அவ்வாறு நீங்கள் கூறும் யோசனைகள் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே இணைக்கப்படுமா? எங்களுடைய அபிப்பிராயத்தை விட்டுவிட்டதும், உங்களுடைய அபிப்பிராயம் மதிக்கப்படுகிறதா? ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறதா?

இந்த மன்றத்திலே 400 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை வைத்து விவாதிக்கும்போது ஐந்து முக்கியமான திட்டங்கள் வலியுறுத்தப்பட்டன. தமிழ் நாட்டுக்கு அணு உலைக் கூடம் தேவையென்று கூறியிருக்கிறோம். அதுபற்றி வாய் திறந்து பேசுகிறதா, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம்? அதற்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறார்களா? இதுபற்றி வெளியிலே உள்ளவர்கள் கேலி செய்வார்களே என்பதற்காக “நாங்கள் அதற்கான பூர்வாங்க வேலையைத் துவக்க இருக்கிறோம்” என்று சொல்கிறார்கள். கேலத்தில் இரும்பு, எஃகு தொழிற்சாலைக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற 25 கோடி ரூபாய் போதுமா? அந்தத் தொகையைக் கொண்டு அந்தத் தொழிலை நடத்த முடியுமா? ரூர்கேலாவும், தூர்காபூரும் எந்த அளவுக்கு வளமாக இருக்கின்றன என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? இருபத்தைந்து கோடி ரூபாய் செலவில் சேலத்தில் இரும்பு, எஃகு தொழிலை ஆரம்பிக்கப் போகிறோம் என்று சொல்வது வேண்டுமானால் தேர்தலுக்காகப் பயன்படலாமே தவிர உண்மையிலேயே அந்தத் தொழிலைத் திறம்பட நடத்தப் போதுமானதா? கனம் அம்மையார் அவர்கள் “இடித்தால் இரும்பு கிடைக்கும், தோண்டினால் தங்கம் கிடைக்கும்” என்று பேசினார்கள். “நாங்கள் இடித்துத் கொண்டும் தோண்டிக் கொண்டுக்கான் இருக்கவேண்டும். இரும்பையும் தங்கத்தையும் வெளியே எடுத்துக்கொண்டு வர வேண்டியவர்கள் பின்னாலே வர இருக்கிறார்கள்” என்ற உண்மையைத்தான் மறைமுகமாக அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட அந்தத் திட்டத்தின்படி கேட்கப்பட்ட ஐந்தில் இரண்டு கேட்பாரில்லாமல் இருக்கின்றன. “இண்டர் ஸ்டேட் வாட்டர் சப்ளை” பற்றி அந்த நேரத்தில் மந்திரியவர்கள் பன்னிப் பன்னிப் பேசினார்கள். கிருஷ்ண-பெண்ணா திட்டத்தைப் பற்றித் திரும்பத் திரும்பப் பேசினார்கள். இந்தியா ஒன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதிலே அதிக அக்கறை கொண்ட அவர்கள் கங்கையையும், காவிரியையும் இணைக்கும் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசினார்கள். அதற்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் வழி செய்யப்பட்டிருக்கிறதா? அதற்குக் கொஞ்சம் இடமாவது கொடுத்திருக்கிறார்களா? அதே போன்று மின்சார உற்பத்தியை அதிகப்படுத்துவது அணு மூலமாகத்தான் முடியும் என்று ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் வலியுறுத்திப் பேசினார்களே! அது இந்தத் திட்டத்திலே சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதா? ஆகவே, 400 கோடி ரூபாய்த் திட்டமானது 291 கோடி

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

யாகக் குறைக்கப்பட்டதோடு மட்டுமல்லாமல், “பிளூன்ஷியல் டார்ஜெட்” குறைக்கப்பட்டிருப்பதோடு மட்டுமல்லாமல் “பிசிகல் டார்ஜெட்”-ஓம் குறைக்கப்பட்டு, பல திட்டங்கள் வெட்டப்பட்டு, குறைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திட்டத்திலே மகிழ்ச்சியடைய என்ன இருக்கிறது? அனைவரும் கூடி ஒரு நாள் அழ வேண்டுமானால், அழலாமே தவிர, சந்தோஷப்பட என்ன வழி இருக்கிறது? “கிடைத்தது கிடைக்கட்டும்” என்று திருப்தி பட்டிக்கொள்ள முடியுமா என்றால்—என்னைப் பற்றிக் கனம் நிதி மந்திரியவர்கள் முன்னர் பண்டாரம் என்று சொன்னார்—பண்டாரங்களாக இருந்தால் திருப்தியடையலாமே தவிர, பாதுஷாக்கள் எப்படித் திருப்தியடைய முடியும்?

ஆகவே, 400 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை மறுபடியும் வலியுறுத்தும் வகையில், இந்த 291 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தை ஏற்றுக் கொண்டோம் என்ற தீர்மானத்தைப் போடாமல், 400 கோடி ரூபாய்த் திட்டத்தைப் ப்ளானிங் கமிஷன் நீக்காமல் இருந்தால், குறைக்காமல் இருந்தால் நாட்டுக்கு மேலும் சில பல நன்மைகள் கிடைத்திருக்கும் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டும் முறையில் “எங்கள் நாட்டு மக்கள் இந்தத் திட்டங்களை யெல்லாம் வலியுறுத்திக் கேட்கிறார்கள்” என்று எதிர்த்தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள திருத்தத்தை ஏற்றுக் கொண்டால் அதனை டெல்லி வட்டாத்தில் எடுத்துச் சொன்னால் தக்க பலன் கிடைக்கும் என்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக, நம்முடைய திட்டத்தினுடைய நோக்கத்தைப் பற்றி அறிய வேண்டுமென்று ஆசைப்படுகிறேன். திட்டம் என்பது, இன்னின்ன இடத்தில் விதைப் பண்ணைகள் ஆரம்பித்தோம், இவ்வளவு பொலிக் காளைகள் வாங்கிக் கொடுத்தோம், இவ்வளவு உரங்கள் சப்ளை செய்திருக்கிறோம் என்று சுட்டிக் காட்டப் போடப்படக்கூடிய ஒரு வரவு-செலவு ஏடல்ல. நாங்கள் இன்னின்ன வகையில் நாட்டைத் திருத்தியமைக்க விரும்புகிறோம், மக்கள் வாழ்க்கையை இந்த அளவுக்கு முற்போக்காகச் செய்ய விரும்புகிறோம் என்ற “மெஷினரி ஸ்பிரிட்” மனோபாவந்தான் திட்டத்திற்கு அடிப்படையாகும். அவ்வாறல்லாமல் செய்யப்படும் காரியங்களைச் சொல்ல ஐந்து வருஷத் திட்டம் என்ற ஒரு ஐங்கணக்கைப் போடுவதைவிட வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இன்னின்ன இடத்திலே இன்னின்ன செய்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கலாம். மக்களுடைய வாழ்க்கையை இப்படித் திருத்தியமைக்க விரும்புகிறோம் என்பதுதான் திட்டத்தின் அடிப்படை. அதனால்தான் திட்டத்தைப் பற்றிப் பிரதமர் நேரு அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் ஏறக்குறைய கவிதா வாக்கியத்தைப் பயன்படுத்திறார். “மக்கள் முகத்தைப் பாருங்கள்! கிராமப் புறத்தைப் பாருங்கள்! அவர்களுடைய முகத்திலே தோன்றும் புதிய ஒளியைப் பாருங்கள்!” என்று பேசுகிறார். சாதிக்க முடியாத காரியங்களை யெல்லாம் திட்டத்தால் சாதிக்க முடியும் என்று கூறும் நேரத்திலே இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலே இரண்டு

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

முக்கியமான கருத்துக்கள் வலியுறுத்தப்படுகின்றன. Eradication of economic disparity not only between individuals but also between regions. தனிப்பட்ட ஆட்களுக்குள்ளே உள்ள பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகள் மட்டுமல்ல, பிரதேசங்களுக்கிடையே உள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதும் போக்குவதும் மூன்றாவது திட்டத்தின் நோக்கமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். நெஞ்சிலே கை வைத்துப் பார்த்து, இன்று வேண்டாம்—நானே, என் எதிரிலே வேண்டாம்—தனியாக, ஆளும் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் யோசித்துப் பார்ப்பார்களேயானால் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் பிரதேச வேற்றுமை போக்கப் பட்டிருக்கிறதா, அந்த வேற்றுமை போக்கப்படுவதற்கேற்ற வகையிலே திட்டங்களை விரிவுபடுத்தியிருக்கிறார்களா என்றால், இல்லையே! வடநாட்டுத் திட்டங்களோடு தென்னாட்டுத் திட்டங்களை ஒப்புலமை காட்டிப் பேசும் நேரத்தில் 'ஏன் வடக்கு, தெற்கு என்று பேசுகிறீர்கள்' என்று கேட்கும் நீங்கள் தேசிய அபிவிருத்திக் கூட்டத்தில் இந்தக் கருத்தைப் பேசவில்லையா? நிதி மந்திரியின் பார்வை பேசுகிறது. 'இந்தியாவில் இருந்துகொண்டு நான் பேசுகிறேன்; நீ ஒடிப் போகவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொண்டு பேசுகிறாய்' என்று. பத்து வருஷமாக இந்த நிலை என்றால் ஓடாமல் என்ன செய்வது? பதவி வேண்டுமென்றால் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கலாம். அவரது கருத்து மதிக்கப்பட்டதா? "மதியாதார் தலைவாசல் மதிக்க வேண்டாம்" என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். நானாறு கோடித் திட்டத்தை நாட்டு மக்கள் கோருகிறார்கள் என்று சொல்லி, திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தி அமைச்சர் அவர்கள் வாங்கி வருவதாக இருந்தால் அவருக்குக் கொடி தூக்கும் தொண்டராக மாறி டில்லிக்கு அனுப்புவோமே!

தொழில் துறையைப் பொறுத்தவரையில் இந்த மூன்றாவது திட்டத்தில் சர்க்கார் என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? ஸ்டீல் ரி ரோலிங் மில்லுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய், இண்டஸ்ட்ரியல் கார்ப்ப ரேஷனுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் என்று பெருமை பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். கூட்டுறவு சர்க்கரை ஆலைக்கு 50 லட்சம் ரூபாய். பெருமைப்படக்கூடிய காரியமா இது? நீங்கள் கொடுத்திருக்கும் பட்டியலைப் பார்த்தால் முதலாளிமார்களை ஆதரிக்கக்கூடிய சர்க்கார் என்பதற்குத்தான் ஆதாரமிருக்கிறதே தவிர, பாட்டாளிகளின் சர்க்கார் என்பதற்கான ஆதாரம் இல்லையே! "காகித ஆலையா?—சேஷசாயி கம்பெனி. ரேயான் தொழிற்சாலையா?—வெங்கடசாமி நாயுடு. அலுமினியம் தொழிற்சாலையா?—வெங்கடசாமி நாயுடு" என்று ஒவ்வொரு தொழிலையும் ஒவ்வொரு முதலாளிகளிடத்திலே கொடுத்திருக்கிற நீங்கள் எதற்காக இங்கே ஒரு ஆட்சியை நடத்துகிறீர்கள் என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். முதலாளிக்கும் தொழிலாளிகளுக்கும் தகராறு வந்தால் போலீசைக் கொண்டு தொழிலாளரை உதைக்கச் செய்து 'வில்லவாசி ஏறிக்கொண்டேயிருக்கிறது' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கவா நீங்கள் ஆட்சி நடத்துகிறீர்கள்? இந்தத் தொழிலை நடத்த ஆட்சியில் இருப்பவர்களுக்கு திறமையே இல்லையா? எடுத்து நடத்துவதற்குப் போதுமான ஆட்கள்தான் இல்லையா?

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

அல்லது நமக்கு அனுபவம்தான் இல்லையா? இத்தாலி நாட்டுக் கம்பெனியோடு ஒப்பந்தம் பேசி, வெங்கடசாமி அலுமினியம் தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க இருக்கிறார் என்றால், அந்தத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கும் அதிகாரம் நம்மிடம் இல்லாமல் போய் விட்டதா? நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதே மன்றத்திலேயே தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்—“அலுமினியத் தொழிற்சாலை பப்ளிக் செக்டாரில்தான் வரும்—பொதுத் துறையில்தான் வரும்—கவலைப் படாதீர்கள்; மத்திய சர்க்கார் பணம் கொடுக்காவிட்டாலும் நாங்களே கார்ப்பொரேஷன் ஆரம்பித்துப் பணம் சேர்ப்போம்”—என்று, இந்த மன்றத்திலே கொடுத்த வாக்குறுதி என்ன ஆயிற்று? மன்றத்திற்குக் கொடுத்த வாக்குறுதியை மீறி, வெங்கடசாமி ஆரம்பிக்கிறார் என்று அதற்கு நீங்கள்—வைதீக பாஷையில் சொல்லவேண்டுமானால்—ததாஸ்து என்று அவர்கள் தலையில் அட்சதை போடுகிறீர்களென்றால், எதற்காக நீங்கள் ஆட்சி பிடித்தில் இருக்கிறீர்கள்? நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் காப்பாற்றுவது இப்படித்தானா? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் மூலம் தொழில் துறையில் பின் தங்கியிருக்கிற நம் நாட்டை முன்னுக்குக் கொண்டுவரத் தவறி விட்டீர்கள். தவறி விட்டது மட்டுமல்லாமல், உங்கள் தவறை மறுத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். மறுத்துக் கொண்டிருப்பது மட்டுமல்லாமல், தவரைச் சுட்டிக் காட்டக் கூடியவர்களைப் பொது மக்கள் மன்றத்தில் மிகக் கேவலமாகப் பேசிக்கொண்டு வருகிறீர்கள். ஆகவே நாடு முழுவதும் தொழில் துறையில் ஒரே மாதிரி முன்னேற வேண்டும், ஒரு பகுதிக்கும் இன்னொரு பகுதிக்கும் ஏற்றத் தாழ்வு இருக்கக் கூடாது என்று நீங்கள் குறிக்கோளாகக் கொண்டிருக்கிறீர்களே தவிர, செயலில் நீங்கள் என்ன செய்திருக்கிறீர்கள்? வேறு ஒரு இடத்தில் பேசி இருக்கிறார் நமது நிதி அமைச்சர்—10 வருஷமாக இந்த எண்ணம் எனக்கு உண்டு. “It is unfortunate, that I have not succeeded so far”, எனக்கு பிரதேச வேற்றுமைகளை ஒழிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம்தான், ஆனால் வெற்றி பெற முடியவில்லை” என்று பேசியிருக்கிறார். எங்களில் சில பேர் தோற்றலுக்கு நின்று தோற்றதற்குச் சொல்லுவதுண்டு, “வெற்றி இழந்தோம்” என்று—தோற்றோம் என்று சொல்லுவதற்குக் கூச்சம். அதேபோல் நிதி அமைச்சருக்கு இருக்கிற கூச்சத்தினால் வெற்றி பெறவில்லை என்று சொன்னார்களே தவிர, தோற்று துயறுற்றுத் திரும்பியிருக்கிறார்கள்

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதுமாதிரி சொல்லும் நிலை எனக்கு வேண்டாம்.

SRI C. N. ANNADURAI : நீங்கள் விரும்புகிற இது பிப்ரவரி மாதத்தில் நடைபெறவேண்டிய காரியம்—இப்போது இருக்கிற நிலையில் அல்ல. ஆகையால் அந்த முதல் நோக்கம்—பிரதேச வேற்றுமைகளைத் தீர்த்துக் கட்டுவது—நிறைவேற்றப்படவில்லை. இரண்டாவது தனிப்பட்டவர்களுக்குள் வரக்கூடிய வருவாயில் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைத்திருக்கிறீர்களா என்றால் இந்திய யூனியன் நிதி அமைச்சர் அவர்கள்—மொரார்ஜி

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

தேசாய் அவர்கள்—தெளிவாகச் சொல்லிவிட்டார். I cannot guarantee என்று. ஐந்து வருஷத்தில் முடியுமா? “I cannot promise what I cannot achieve”; ஏழு வருஷத்தில் முடியுமா?—“நான் சொல்ல முடியாது”; பத்து வருஷத்தில் முடியுமா?—“நான் சொல்ல முடியாது.”

இப்படி “என்னாலே முடியாது”, “நான் வாக்குறுதி அளிக்க விரும்பவில்லை”, “தனிப்பட்டவர்களுக்குள் இருக்கும் இக்கனாமிக் டிஸ்பாரிட்டி—பொருளாதார ஏற்றத் தாழ்வு—குறையும் என்று சொல்ல முடியாது” என்று சொல்லி விட்டார். எனக்கும் நிதி அமைச்சருக்கும் ஒப்புவமை பார்க்கும் நேரத்தில் அவர் மேதை—நான் எதுவும் அறியாதவன். ஆனால் மொரார்ஜி தேசாய்க்கும் நம்முடைய நிதி அமைச்சருக்கும் ஒப்புவமை பார்க்கும் நேரத்தில், குறைந்தது இந்த அளவுக்காவது இவர்களுக்கு அறிவு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். மொரார்ஜி தேசாய் வெளிப் படையாக “என்னால் முடியாது, ஏற்றத் தாழ்வுகள் குறையாது” என்று சொன்ன பிறகு திட்டத்தின் இரண்டாவது நோக்கம் எங்கே? இரண்டாவது நோக்கம் எங்கே ஈடேறிற்று? அவர்களை விட்டு விடுங்கள்—ஒய்வு பெற்றிருக்கிற—முன்னர் நிதி அமைச்சராக இருந்த—திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி ஒரு இடத்தில் தெளிவாகப் பேசியிருக்கிறார். “ரூபாயின் மதிப்பு குறைந்து விட்டது, மக்களில் நூற்றுக்கு 90 பங்கு “On marginal or sub-marginal level” வாழ்க்கையின் எல்லைக் கோட்டிலே—ஏன்? எல்லைக் கோட்டுக்கும் அப்பாலே கூட—இருக்கிறார்கள்” என்று பேசியிருக்கிறார். மிகச் சிலர் இடத்தில் பணம் குவிக்கிறது என்று நிதி அமைச்சராக இருந்த திரு. டி. டி. கிருஷ்ணமாச்சாரி சொல்லியிருக்கிறார். இன்னும், அமெரிக்காவிலிருந்து வந்திருக்கிற கால் பிரெய்த் “நீங்கள் நடத்துகிற சமதர்மம் போஸ்ட்-ஆஃபீஸ் சோஷலிஸம்” என்று குறிப்பிட்டுப் போயிருக்கிறார். தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கிற தொழிலில் லாபம் வருகிறது, ஆனால் பொதுத் துறையில் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற தொழில்களில் போடப்பட்டிருக்கின்ற மூலதனத்துக்கு வட்டிக்குக் கூடக் கட்டவில்லை என்று குறிப்பேடுகள் குறிப்பிடுகின்றன. எங்கே நீங்கள் இரண்டாவது நோக்கத்தை நிறைவேற்றினீர்கள்? முதல் நோக்கமே பாழ்பட்டு விட்டது, இரண்டாவது நோக்கம் நிறைவேற்றுவதற்கில்லை என்று சொன்ன பிறகு, நிதி அமைச்சர் அவர்கள் தனக்கே உரிய பாஷைப்படி “முயற்சி எடுப்போம், எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் நடக்கும்” என்று சொல்லுகிறார். இப்படிச் சொல்லிவிட்டு பிப்ரவரி ஆனதும் வேறு திக்கை நோக்கி ஓடப் போகிறார், இங்கே யாரை உட்கார வைக்கப் போகிறார்களோ தெரியாது. என்னையே இங்கே இருக்க விடப் போகிறார்களோ இல்லையோ, அதுவே அவர் கையில்தான் இருக்கிறது. இப்படி இவர்கள் தனிப்பட்டவர்களுடைய வருவாயில் இருக்கும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைக் குறைப்பதாக உத்திரவாதம் தந்தார்களே, குறைத்துக் காட்டினார்களா? ஆகியாக் கண்டத்திலே இருக்கக் கூடிய பல நாடுகளிலுள்ளவர்கள்—பொருளாதார நிபுணர்கள்—மாநாட்டில் இந்தியாவிலே இரண்டு இந்தியக் குடும்பங்களிடத்தில் 500 கோடி

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

ரூபாய் மூலதனம் சிக்கிக் கொண்டிருக்கிறது என்று பேசியிருக்கிறார். இவருக்கும் இந்தப் பேச்சுக்கும் என்ன பொருத்தம் இருக்கிறது? இதுதான் சமதர்மம் என்றால் சமதர்மத்தை எழுதியவன் நாம் அந்தக் காலத்தில் எப்படி இருந்தது என்பதற்காகக் கல்லரைகளைத் தொண்டிப் பார்ப்பதுபோல—கல்லரையிலிருந்து எழுந்து வந்து அந்தக் காலத்தில் நாம் எழுதிய சமதர்மம் நாட்டில் எப்படி இருக்கிறது என்று பார்த்து விட்டுப் போகலாம் என்று வந்தால், அவன் எழுதிய சமதர்மத்திற்கும் இதற்கும் சம்பந்தமில்லாததைத் தான் காண நேரிடும். இதுதான் சமதர்மமா? எந்த வகையிலே இந்த சமதர்மத்தை ஏற்படுத்த திட்டத்தின் கீழ் தனியார் துறையில் இருக்கிற லாபத்தை ஒழிக்கப் பார்த்தீர்கள்? நம்முடைய நிதி அமைச்சர் இந்த மன்றத்தில் சொன்ன இன்னொரு லட்சியம் என்னவென்றால், தொழிலாளிகளை தொழிலில் பங்காளிகளாக ஆக்கவிட வேண்டும்—ஷேர் ஹோல்டர்களாக ஆக்கவிட வேண்டும்—என்பது. இது சொல்லி ஒரு வருஷத்திற்கு மேல் ஆயிற்று என்று நான் கருதுகிறேன்—என்ன முயற்சி எடுத்தீர்கள்? மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட நகலில் இதற்கான வரி என்ன இருக்கிறது? முதலாளிகளுக்கு வரக்கூடிய லாபத்தை அப்படியே விட்டு விட்டால் அது தவறான வழியில் போகிறது, அதுவும் கள்ள மார்க்கெட்டில் வரும் லாபத்தைத் திரும்பப் பிடித்து உரிஞ்சி இழுக்க வேண்டும், அதற்குத் தொழிலாளிகளுக்கு அதிகமாகப் பணத்தை கொடுத்தால்தான் வருமானம் பரவி இருக்கவேண்டும் Disposal of income என்று நிதி அமைச்சர் பேசினாரே, அந்த முறையில் தொழிலாளிகளை தொழிலில் பங்காளிகளாக்க இந்தத் திட்டத்தில் என்ன வழி இருக்கிறது? நேர் மாறாக நிற்கப் புதுப் புது முதலாளிகளையும் தொழிலதிபர்களையும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இந்த நாட்டிலே இருக்கிற தொழில் வளத்தை மட்டும் கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் நெய்வேலி நிலக்கரி மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தில், பெரம்பூர் கோச் ஃபாக்டரி மத்திய சர்க்கார் நிர்வாகத்தில், புதியதாக அமைக்க இருப்பது ஸர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் ஃபாக்டரி—அதாவது அறுவைக்கான கருவிகள் தயாரிக்கும் தொழிற்சாலை. இவை தவிர உங்களுக்குக் கிடைத்தது என்ன? ஏராளமான நல்லெண்ணம், மிகுந்த பாராட்டுதல், நல்ல நேசம்—இவைகளை இல்லை என்று நான் சொல்லவில்லை. இவைகள் தவிர இந்த நாட்டுக்குக் கொண்டு வந்தது என்ன? சேது சமுத்திரம் உண்டா? “சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, நிறைவேறும் என்று எதிர் பார்க்கிறோம்” என்று ஒருவரும், இன்னொரு இடத்தில் மத்திய சர்க்காரில் அமைச்சராக இருக்கக்கூடிய திரு. சுப்பராயன் அவர்கள் ஒரு இடத்தில் “சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறது, நிறைவேற்றப்படத் தான் போகிறது, ஆனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதை சேர்ப்பது யோசிக்கப்படவேண்டிய விஷயம்” என்று ஆருடம் பார்ப்பது போலப் பேசியிருக்கிறார்கள். நேற்று பேசும் போது கனம் அங்கத்தினர் சீனியாச அய்யர் கிழக்குக் கரைக்குச் சாலை அமைக்க முடிந்தால் நல்லது என்று பேசியிருக்கிறார்கள். கிழக்குக் கடற்கரைச் சாலை வேண்டும்; தொண்டி துறைமுகத்தை

[Sri C. N. Annadurai] [11th November 1961]

ஆழப்படுத்த வேண்டும்; கடலூர், போர்ட்டோ நோவோ துறைமுகங்களை விரிவுபடுத்த வேண்டும்; சிறு துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்து அவைகளைத் தூர்வாரி விரிவுபடுத்த வேண்டும்—இதற்கெல்லாம் என்ன வழி செய்திருக்கிறீர்கள்? நினைத்த நேரத்தில் கண்டலாவைத் தோண்டினார்களே மண் சரிகிறது—அதை வாரிக் கொட்டிவிட்டு, தோண்டி, அதிலும் கட்டணம் இல்லாமல் பூட்டி இல்லாமல்—வரலாம் என்று அந்தத் துறைமுகத்தை இன்றைய தினம் மிகுந்த பரபரப்புள்ளதாக ஆக்குகிறார்கள்.....

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member may finish his speech within two minutes.

SRI C. N. ANNADURAI: உலக பாங்க் கடன் கொடுக்காமலிருந்தால் சென்னைத் துறைமுகம் கேட்பாரற்றுப் போயிருக்கும். தொழில் வளத்தைப் பெருக்கத் தவறிவிட்டார்கள். ஆக உண்மையிலேயே இந்தத் திட்டத்தின் மூலம் சமதர்மம் நிறைவேற்றப்படவில்லை, விலைவாசி குறைக்கப்படவில்லை, வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நீக்கப்படவில்லை, கிராமப்புறத்திற்கும், நகரப் புறத்திற்கும் இருக்கக்கூடிய பேதங்கள் போக்கப்படவில்லை, பிரதேச வேற்றுமைகள் நீக்கப்படவில்லை—இவைகள் அத்தனையும் உங்களால் செய்ய முடியவில்லை. நான் சொன்னவைகளையெல்லாம் நிறைவேற்ற, ஒவ்வொன்றுக்கும் ஆகக்கூடிய செலவுத் தொகையைப் போட்டுக் கூட்டிப் பார்த்துத்தான் நமது மாநிலத்திற்கு, 1,000 கோடி ரூபாய் ஆகும் என்று குறிப்பிட்டேன். அதற்கு “ஐயோ, ஆயிரம் கோடியா” என்று கேட்டார்கள். அதே நேரத்தில் நிபுணர்கள் சொல்லியிருப்பது 600 கோடி. இப்போது இந்த மன்றத்திலே இருக்கின்ற உறுப்பினர்கள் சொன்னதை யெல்லாம் வைத்துக் கொண்டு வீட்டுக்குப் போய், புள்ளிவிவரக் கணக்கிட்டு, 600 கோடி ரூபாயோடு கூட்டிப் பார்த்தால் அது 6,000 கோடியாகத்தான் இருக்கும். நாங்கள் மிகச் சிறிய எண்ணிக்கையுள்ள கட்சியில் இருப்பதால் அல்பமாகப் போட்டிருக்கலாம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் 11,000 கோடி அளவு என்றால், 1,000 கோடி ரூபாய் இந்த மாநிலத்திற்குத் தருவதில் என்ன தவறு இருக்கிறது?

11-30
a.m.

இதிலும் நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மூன்று விதமாக இது பிரிக்கப்படுகிறது என்று சொன்னார்கள். அதாவது சென்டர் செக்டார், ஸ்டேட் செக்டார், பிரைவேட் செக்டார் என்று சொல்லப்படுகிறது. இதை நான் பார்த்திருக்க மாட்டேனென்று நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் கருதியிருக்கலாம். அவ்வாறு அவர்கள் என்னைப் பொறுத்த அளவிலே கருதியிருக்க மாட்டார்களென்றே நம்புகிறேன். அப்படி அவர்கள் கருதியிருந்தாலும், அவர்களுடைய அரசியல் அப்படி எண்ண வைத்திருக்கும்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: நான் பேசுகிறபோது நீங்கள் இல்லை.

SRI C. N. ANNADURAI: எனக்கு 2, 3 நாட்களாக உடல் நலம் சரியில்லை. அதற்கு நான் ரொம்பவும் வருத்தப்படுகிறேன். இப்போது அதற்குப் பதிலாக நமது நிதி மந்திரி அவர்கள் மீண்டும்

11th November 1961] [Sri C. N. Annadurai]

பேசும்போது அதைக் கேட்பதற்கான வாய்ப்பு கிடைக்கப் போவதைக் குறித்து நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன். ஆகவே, இந்தத் திட்டம் போட்டிருக்கக்கூடிய முறை, அதன் குறிக் கோள் ஆகியவை நல்லமுறையில் நடத்தப்படவில்லை என்பதுதான் என் கருத்து. அதற்காகத்தான் நான் ஆயிரம் கோடி ரூபாய் கேட்டேன். எதற்காக ஆயிரம் கோடி ரூபாய், அன்னாதுரை குழந்தையைப் போல் கேட்கிறாரே என்று சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : நான் சொல்லவில்லை. ஸ்ரீ ராஜாஜி அவர்கள்தான் சொல்லி இருக்கிறார்.

SRI C. N. ANNADURAI : அதனால்தான் நானும் சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன். இவரும் சொன்னார்; அவரும் சொன்னார். ஆகவே, இருவரும் சொன்னதால்தான் நான் பன்மையிலே பேசினேன். எனக்கு ஒரு சந்தேகமும் முதலிலே நான் 1,000 கோடி ரூபாயை கேட்டபோது, நான் பண்டாரமாகக் காட்சியளித்தேன். இப்போது பண்டாரமில்லை, குழந்தையாக இருக்கிறேன். குழந்தையைச் சாதாரணமாகத் தாயானவள் இடையிலே தூக்கிக் கொள்வாள். எதற்காக இதைச் சொல்கிறேன் என்றால், நமது நிதி மந்திரி அவர்களுக்கு மத்திய சர்க்காரில் இடம் கிடைத்து, அவர் உட்காரச்சூடிய இடத்திற்கும் இட நெருக்கடி ஏற்படாமல் இருந்து, அவர் சொல்லக்கூடிய குறைபாடுகளை யெல்லாம் ஏற்றுக் கொள்வதாக இருந்து, அப்படி அங்கே போன பிறகு, அவருக்கு இந்த இடத்து நினைப்பு இருந்து, இந்த இடத்தைப் பற்றிச் சற்று சிந்தித்து, அதற்கான வேண்டிய உதவிகளைச் செய்யவேண்டுமென்று நினைப்பு வந்தால், அப்போது தாயானவள் குழந்தையை இடையிலே தூக்கிக்கொண்டு கொஞ்சுவதுபோல், அதாவது குழந்தையாகிய என்னை தூக்கிக் கொண்டு கொஞ்சுவதுபோல், என்னுடைய கருத்துக்களை ஏற்றுக் கொள்வார்களானால் நான் மிகவும் மகிழ்ச்சி அடைவேன் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

*** SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR :** கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றி அநேக அங்கத்தினர்கள் பலவிதக் கருத்துக்களைத் தெரிவித்தார்கள். ஆகவே, என்னுடைய முக்கியமான சில கருத்துக்களை மட்டும் இங்கு சொல்லிக்கொண்டு, என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் கீழ் சுமார் 11,600 கோடி ரூபாய் செலவுழித்து திட்டத்தை நிறைவேற்றப்போவதாக மத்திய சர்க்கார் ஒரு திட்டத்தை சமர்ப்பித்திருக்கிறார்கள். அதிலே 1,200 கோடி ரூபாய் நிர்வாகச் செலவுக்கு என்றும், பொதுத் துறைக்கும், தனியார் துறைக்குமாக 200 கோடி என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் பார்க்கும் போது, இதனால் மேலும் அதிகமான வரிகளைப் போட்டு, மக்களைக்ஷடப்படுத்தி, அவர்கள் எல்லோரையும் ஒட்டாண்டுகளாக்கப் போகிறார்கள் என்பதுதான் தெரிகிறது. நான் பின்னால் சொல்லப் போவதிலிருந்து இது நன்கு புரியும். இதிலே முக்கியமாக, இதன்

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [11th November 1961]

(Srimathi T. N. Anandanayaki in the chair.)

காரணமாக ஒரு சர்வாதிகார ஆட்சிதான் வருமே தவிர, நீங்கள் நினைக்கிறபடி சோஷியலிச சமுதாயம் உருவாக்கப் போவதில்லை என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகவே, இவர்கள் சர்வாதிகார ஆட்சியைத்தான் புழுத்தப் பார்க்கிறார்கள். மேலும் சோஷியலிச சமுதாயம் அமைக்கப் போவதாகச் சொல்லிக் கொள்கிறார்கள். ஆகவே இதன் மூலம் இவர்கள் போடக்கூடிய திட்டமே தோல்வி தான் அடையப் போகிறது. அதே சமயத்தில் தனியார் துறையானது வளர்ச்சி அடையாமல் நசுக்கப்பட்டுப்போகிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். தவிர, அதிகமான வரி போடுவதோடு அல்லாமல், நோட்டுகள் அச்சடிப்பதின் மூலம் பண வீக்கம்தான் அதிகமாகப் போகின்றது. அதன் காரணமாக அந்நியச் செலாவணிதான் குறையப் போகின்றது. ஏற்கனவே, 2,600 கோடி ரூபாய் அந்நிய கடன் வாங்கி இருக்கிறோம். இவ்வளவையும் எப்போது திருப்பித் தரப் போகின்றோம் என்பதே இப்போது சந்தேகமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றிச் சற்றுச் சிந்தித்துப்பார்க்கவேண்டும். இதைத் தவிர, மத்திய இலாகாவில் இருக்கும் நிதி மந்திரி அவர்கள் சில நாட்களுக்கு முன் சொல்லி இருக்கிறார்கள். அதாவது ஏழைகளை பாதிக்கக்கூடியதான மறைமுகமான வரிகளை அவர்கள் செலுத்தும்படிச் செய்வதாகும். இப்படி வரி போட்டால், என்ன ஆகுமென்பதைப் பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரி வரி போடுவதன் மூலமாக “பர்ச்சேசிங் பவர்” அதாவது வாங்கும் சக்தி குறையும். தவிர, இதனால் கட்டுப்பாடு, கோட்டா, பர்மிட் இவைகள் எல்லாம்தான் தலை தூக்க ஆரம்பிக்கும். இந்தக் கட்டுப்பாட்டின் காரணமாகவும், இந்த மறைமுகமான வரியின் காரணமாகவும், விலைவாசி இன்னும் ஏறிக் கொண்டேதான் போகப் போகின்றது. அதே சமயத்தில் அந்நிய செலாவணியும் குறையப் போகின்றது. சுபிட்சம் ஏற்படாது. இதன்காரணமாக, ஏழைகளும், மத்தியதர வகுப்பாரும் தான் கஷ்டப்பட்டுப்போகிறார்கள். இப்போதே கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு வருகிறார்கள். இன்னும் அதிகமாக கஷ்டப்படுவார்கள். ஆனால் இவர்கள் சோஷியலிசம் பேசிக்கொண்டு, அதே சமயத்தில் அநீதியான சர்வாதிகாரத்தைத்தான் வளர்க்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அநேகம் பேர் பிற்போக்கான நிலைமையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லாமல், சோஷியலிசம், சோஷியலிசம் என்றுதான் பேசிக்கொண்டு வருகிறார்கள். முக்கியமாக, இந்த திட்டத்தின் காரணமாக தனி மனிதனுடைய சுதந்திரம் கண்டிப்பாக பாதிக்கப்படுகின்றது. இந்த உலகில் எல்லாவித முன்னேற்றத்திற்கும், தனி மனிதனுடைய அறிவு, அவனுடைய முயற்சிகள்தான் காரணமாக இருக்கிறது. அப்படிக்கு இல்லாமல் வரிகளை அதிகமாகப் போட்டு, மக்களை கசக்கிப் பிழிந்து வருவதால், அவர்களிடையே உற்சாகம் குறைந்து வருகிறது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். இதிலே அநேகம் பேர்கள் ஏதோ சில வகுப்பார் இந்தத் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வில்லை என்று சொல்லி விட்டார்கள். திட்டத்தை ஒருவருமே போடக் கூடாது என்று சொல்லவில்லை. திட்டம் இருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றுதான் நாங்கள் எல்

11th November 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

லோரும் சொல்லுகிறோம். முக்கியமாக, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் ஒரு திட்டம் இருக்கவேண்டும். மொத்த வருமானம் எவ்வளவு, எவ்வளவு செலவு செய்ய வேண்டுமென்று ஒவ்வொரு வருஷத்திற்கும் கணக்குப் போடுவது அவசியம். அதைப்போல், திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதற்கும் ஒரு கணக்கு, திட்டம் போடுவது அவசியம். இதற்கு யாரும் ஆட்சேபணை சொல்ல முடியாது. இதிலே நான் சொல்வது என்னவென்றால், இந்தியா பூராவுக்கும் திட்டம் நிறைவேற்ற 11,600 கோடி என்று போட்டு, அதிலே நமக்கு 291 கோடி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. 35 கோடி ரூபாய் வருமான வரி போட்டு வசூலிக்கப்போவதாகச் சொல்கிறார்கள். இதற்கு காபாசிட்யூ (Capacity) இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். 'Beyond our capacity' என்ற அளவிலேதான் இது இருக்கிறது. இவ்வளவுக்கும் எங்கிருந்து ரூபாய் சம்பாதிக்கப் போகிறார்கள்? எல்லாவற்றிற்கும் அந்நிய நாட்டை நம்பிக் கொண்டிருக்க முடியுமா? அப்படி இருந்தால் நம் நாட்டை மார்ட்கேஜ் செய்வதுபோல் ஆகிவிடாதா? அதாவது அவர்களிடத்திலே நாட்டை அடகு வைப்பதுபோல் ஆகிவிடுமே? தவிர, கடன் வாங்கிக்கொண்டே போனால், அவற்றை எப்படி திருப்பிக் கொடுப்பது என்றாவது சிந்திக்க வேண்டாமா? இதைப்பற்றி திட்டவாட்டமாக எதுவும் குறிப்பிடவில்லை. பின்னால் இதனால் சங்கடந்தான் வரும். வட்டியாக கொடுக்க வேண்டியதே 550 கோடி ரூபாய் இருக்கிறது. எப்படிக் கொடுக்கப் போகிறார்கள்? இதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். முன்பு சொன்னதுபோல், இதனால் சாதாரண மனிதன் தான் அதிகமாக பாதிக்கப்படுவான். ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். நடுத்தர மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இந்தத் திட்டத்தின் காரணமாக பணவீக்கம் அதிகமாக ஏற்படப் போகின்றது. பணவீக்கம் அதிகமாக ஏற்படுவதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அதிலும் அன்னிய நாட்டு உதவி எவ்வளவு காலம் கிடைக்கும், எவ்வளவு வருஷங்களுக்கு வரும், எவ்வளவு வரும் என்பதையெல்லாம் பற்றி சற்று சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். தவிர, இப்பொழுது இருக்கும் international situation எங்கு பார்த்தாலும் மேல் நாடுகளில் சூழ்நிலை நன்றாக இல்லாததன் காரணமாக எப்பொழுது திடீரென்று அன்னிய நாட்டு உதவி நின்றாவிடுமோ என்ற ஒரு பயம் நம் மனதில் வந்திருக்கிறது. அப்படியெல்லாம் இருக்க, அன்னிய நாட்டு உதவியைக் கொண்டு திட்டத்தை வகுப்போமானால், திட்டம் சரிவர நடக்குமா என்பதைப்பற்றி சற்று சிந்திக்கவேண்டும். அதன் காரணமாக நாம் பயப்படுவது என்னவென்றால் திடீரென்று இந்தத் திட்டமானது முடிவடைந்து விடுமோ என்பதுதான். அன்னிய நாட்டு உதவி சரியாக கிடைக்காவிட்டால், அன்னியச் செலாவணி குறைந்துபோகும் காரணத்தினால் திட்டம் நல்ல முறையில் நிறைவேறாமல் போய்விடுமோ என்ற பயம் தோன்றுகிறது.

முக்கியமாக இந்தத் திட்டத்தை ஆட்சேபணை செய்பவர்கள் நாங்கள் அல்ல. பொதுவாக சுதந்திரா பார்ட்டி 'மானிபெஸ்டோவில்' என்ன சொல்லியிருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். (கனம் ஸ்ரீ வி. சுப்பிரமணியம்: சுதந்திரா பார்ட்டி

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [11th November 1961]

ரெப்ரெஸெண்டேடிவாக பேசுகிறீர்களா?) அதனால் என்ன? 1946-ம் ஆண்டில் கம்யூனிஸ்டுகூட இங்கேயும் இருந்தார்கள், அங்கேயும் இருந்தார்கள்.

'The Swatantra Party rejects the current pattern of centralised and top heavy planning of the Soviet type involving series of targets that are not achieved and all restrictions which are intolerable and which are calculated to perpetuate the rigid regime of the party in power. The Swatantra Party stands for planning carried out within the limits of the freedom guaranteed by the Constitution to develop the growth of conditions in which the people's enterprise will find full and unfettered scope. It believes that the appropriate organisation for such planning of the affairs of the nation and for submitting the annual programme is the Cabinet responsible to Parliament and through it to the people; and that while the Government may resort to such expert assistance as it desires, there should be no other body which in effect usurps the power of making policy affecting the life of the nation.'

திட்டத்தை வேண்டாம் என்று சொல்லுபவர்கள் யாருமே இருப்பார்களா என்பதை சற்று யோசிக்கவேண்டும். ஒருவரும் இருக்கமாட்டார்கள். இப்பொழுது சமீபத்தில் நமது பிரதம மந்திரி அவர்கள்கூட சொன்னார்கள், திட்டங்கள் எல்லாம் சரிவர நிறைவேறியிருக்கிறதா என்பதைப் பார்க்க ஒரு 'revaluation Committee' போட்டு நடத்த வேண்டும் என்று. முக்கியமாக ஒரு 'இம்பார்ஷியல் எவால்யுவேஷன்' கமிட்டி போட்டு திட்டங்கள் சரிவர நடைபெறுகிறதா என்பதைப் பார்த்தால், திட்டங்கள் எல்லாம் சரிவர நடைபெறவில்லை என்றுதான் சொல்லுவார்களே தவிர, சரிவர நடைபெறுகிறது என்பதைப்பற்றி அதிகமாக ஒருவரும் சொல்ல முடியாது. லோகனாதன் கமிட்டியும் சுற்றிப்பார்த்து அவர்களும் (ஒபினியனும்) கருத்தும் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

பிளானிங் காரணமாக 'டெபிஸிட் பிளான்லிங்' ஏற்படுகிறது, பற்றாக்குறை மதிப்பீடு ஏற்படுகிறது. விலைவாசிகளெல்லாம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. இன்னும் அதிகமாக ஏறிக்கொண்டே போகிறது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் காரணமாக. காங்கிரஸ் சர்க்காரும் அதைப்பற்றி சொல்லுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் காரணமாக 'இண்டைக்ட் டாக்ஸேஷன்' வரும், 'ஹை பிரைஸ்' வரும், 'ரெஜிமெண்டேஷன்' கருப்பு மார்க்கெட் வரப்போகிறது அதை எவ்வளவு தூரம் தடுப்பதற்கு முடியுமோ அவ்வளவு தூரம் தடுப்போம் என்று சொல்லுகிறார்கள். எவ்வளவு தூரம் அவைகள் தடுக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படும் என்பதைச் சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பிளானிங் கமிஷன் என்று ஒரு 'அட்வைஸரி பாடி' வேறு ஒன்றும் 'இல்லை' என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். ஆனால் பிளானிங் கமிஷன் போட்டிருந்த திட்டங்களில் ஒன்றையாவது மத்திய சர்க்கார் நிராகரித்தார்களா என்றால், பிளானிங் கமிஷன் போட்டதை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டிருக்க

11th November 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

கிருடர்கள். அது 'ரெகமண்டேஷன்' தான் என்று கருதி ஒன்றைக் கூட தள்ளாமல் அதை அப்படியே ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் அதை 'அட்வைஸரி பாடி' என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? பிளானிங் கமிஷன் 'இர்ரெஸ்பான்ஸிபிள் பிளானிங் கமிஷன்' (Irresponsible). அதில் பிரதம மந்திரி இருக்கிறார். அது ஒரு ஸுபர் காபினெட்டாக இருந்துகொண்டு அதன் மூலம் திட்டங்கள் நம்மிடையே திணிக்கப்பட்டு வருகின்றன. யூனம் நாராயணன் அவர்கள் 15 வருஷங்களுக்குக்கூட திட்டம் நிற்காமல் நடக்கப்போகிறது என்று சொன்னதாக பத்திரிகையில் பார்த்தோம். ஆகையால், இந்தத் திட்டமானது கம்யூனிஸ்ட் பாடர்ஸில் ஒரு சோவியட் திட்டத்தின்கீழ் திணிக்கப்பட்டு அதன் காரணமாக எவ்வளவு தூரம் மக்கள் துன்பத்திற்கு ஆளாகப் போகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கவேண்டும்.

கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் பஞ்சாயத்துகள் மூலம் பஞ்சாயத்து ராஜ்யம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், பஞ்சாயத்து சட்டம் கொண்டு வந்து எங்கு பார்த்தாலும் பஞ்சாயத்து யூனியன் கவுன்சில்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டு, தோதல் நடத்தப்பட்டு, அவர்கள் மூலமாக 'டெமாக்ரடிக் டிசெண்ட்ரலைசேஷன்' நடக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் மூலம் திட்டங்கள் நிறைவேறுவதற்கு திட்டங்களை எல்லாம் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். உண்மை. முக்கியமாக, சிறிய நீர்பாசன வசதிகள் செய்து கொடுக்கும் வேலைகள் அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. எலெக்ஷன் எல்லாம் எந்த விதத்தில் நடைபெற்றது, அதில் எவ்வளவு தூரம் ஊழல்கள் எல்லாம் இருந்து வருகிறது என்பதையெல்லாம் பார்க்கவேண்டும். பஞ்சாயத்துக்கள்கூடாது என்று சொல்லுபவர்களில் நான் ஒருவன் அல்ல. பஞ்சாயத்துக்கள் இருக்கவேண்டும். ஆனால், அவைகள் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்படவேண்டும். அதில் நிறைய 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் கான்ட்ரோல்', 'அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஓவர்ஹெட் கான்ட்ரோல்' எல்லாம் அதிகமாகிக்கொண்டே போகிறது. அதன் காரணமாக சில ஊழல்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்துக்கள் பொறுப்புக்களை சரிவர ஏற்றுக்கொண்ட பின், கொஞ்ச நாளைக்குப்பிறகு இந்தத் திட்டங்களை இவர்களிடம் ஒப்படைக்கவேண்டும். அப்படி ஒப்படைக்கப்பட்டு நல்ல முறையில் நடத்தப்படாவிட்டால் இந்தத் திட்டங்களினால் பின்னிட்டு எவ்வளவோ கஷ்டங்களுக்கு ஆளாகப் போகிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதற்கு முன்பு ஜில்லா போர்டு, தாலுகா போர்டு இருந்தபோது, கட்டுமி முன்பாண்மை வந்தால், சில ரோடுகளை நிறுத்திவிடுவார்கள். ஆனால் இப்பொழுது 'எக்ஸிக்யூடிவ் ஆபீஸர்', பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர் இவர்களுக்கெல்லாம் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. நீர்ப்பாசன திட்டங்களை நிறைவேற்றக்கூடிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு இருப்பதினால் அவர்கள் நல்ல முறையில் பணியாற்ற வேண்டும். என்ஜினியர்களுக்கு அதிகாரத்தை யெல்லாம் சரிவர பிரித்துக் கொடுக்கவேண்டும். சரிவர 'சூப்பர்விஷன்' இல்லை பஞ்சாயத்துகளிலெல்லாம். எங்கு பார்த்தாலும் 'டிபால்கேஷன்ஸ்' ஊழல்கள் இருக்கின்றன. இவைகளையெல்லாம் நல்ல

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [11th November 1961]

முறையில் இயங்க ஏற்பாடுகள் செய்து, அமைச்சர் அவர்கள் கண்டிப்பான உத்தரவுகள் போட்டு, அதிகாரங்களை நல்ல முறையில் பிரயோகப்படுத்தும்படிச் செய்து திட்டங்கள் நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் நிறைவேற்றப்படுவதற்கு வழிவகைகள் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்களை ஏற்படுத்துவதற்காகவும் இந்தத் திட்டத்தில் அதற்கு வேண்டிய 'ப்ரொவிஷன்' ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதுவரையில் பல ஆண்டுகளாக கூட்டுறவு முறையைப் பற்றி அமைச்சர்கள் அநேக இடங்களில் சொல்லி வந்திருக்கிறார்கள். இங்கும் இதைப்பற்றி அன்று ஆரம்ப உரையில் சொன்னார்கள். எத்தனையோ கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன என்று சொன்னார்கள். நான் படித்துப் பார்த்த வரையிலே 'Tenant Farming Society' தஞ்சை ஜில்லாவில் ஒன்றுதான் இருக்கிறது.

(Deputy Speaker in the Chair.)

அதுவும் தேவஸ்தான நிலங்கள் தான் அந்த முறையின்கீழ் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. கோவை ஜில்லாவில் மேட்டுப்பாளையத்தில் ஒரு பண்ணையை நாங்கள் போய் பார்த்தோம். ரிஜிஸ்டர் பண்ணாமல் அதில் அநேக கோரிக்கைகளை விடுத்திருக்கிறார்கள். தனியார் துறையில் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் ஒரு அதிகாரியை வைத்து, அவர் மூலம் கண்ட்ரோல் மாதிரியாகக் கொண்டு வந்து, நல்ல முறையில் தனியார் துறையில் அப்படி எடுக்கப்பட்டு கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் மூலம் நடத்துவதன் காரணமாக உற்பத்தி பெருகுமா என்பதைப்பற்றி சற்று யோசித்துப் பார்க்க வேண்டும். இவ்வளவு நாட்களாக கூட்டுறவு ஸ்தாபனங்கள் பற்றி சொல்லிக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதற்கு 'ரெஸ்பான்ஸ்' இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கோவாபரேடிஸ் ஜாயிண்டு பார்மிங் சொசைடீஸ் எந்த மாவட்டத்தில் எப்பொழுது ஆரம்பிக்கப்பட்டு எப்படி வெற்றிகரமாக நடக்கும் என்பதை திட்டவட்டமாக நிரூபிக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் கூட்டுறவு ஸ்தாபனம் சரிவர நடக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். உதாரணமாக சர்க்கார் துறையில் எடுத்துக்கொண்டால், விதைப் பண்ணைகள் சம்பந்தமாக நடைமுறைகளை மாற்றி அமைத்திருக்கிறார்கள். முக்கியமாக நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதைச் செய்தார்கள். அங்கே அநேகவித ஊழல்கள் இருந்து, சுமார் 1-½ லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் ஏற்பட்டிருந்ததை 'பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டியில்' சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறோம். அம்மாதிரி இல்லாமல், நல்ல முறையில் நடக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். முக்கியமாக விவசாயத்திற்குப் போதுமான கவனம் செலுத்தப்படவில்லை, புறக்கணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இண்டஸ்ட்ரியில் சிறிய தொழிற்சாலைகள் வந்த போதிலும், கனரகத் தொழிற்சாலைகள் வந்தபோதிலும், விவசாயத்திற்கு 'side by side' போதுமான உதவி கொடுக்கப்படவில்லை. ஆதலால், விவசாயிகள் உற்சாகம் குன்றி இருக்கிறார்கள். அதனால் உற்பத்தி ஒரு பக்கம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் கஷ்டங்கள் தொடர்ந்து

11th November 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

இருந்து கொண்டே இருக்கிறது. இப்பொழுது சூபர் பாஸ்பேட் டைப் பற்றிச் சொல்லப் பட்டது. உண்மையாகவே, மூன்றாவது திட்டத்தில்கூட நம் மாகாணம் ஸெல்ப்-ஸபிஷியண்டாக இருக்குமா என்று தெரியவில்லை. வரப்போகும் பாக்கடிகளை எடுத்துப் பார்த்தாலும், போதுமான உரம் கிடைக்குமா என்று திட்டவாட்டமாகத் தெரியவில்லை. போதுமான மழை இல்லாததாலும், இன் டஸ்ட்ரியல் ஏரியாக்கள் பக்கத்தில் வருவதாலும், கூலி உயர்வுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. அநேக மக்கள் கிராமப் பகுதிகளைப் புறக் கணித்து, அர்பன் ஏரியாக்களுக்கு போய்விடுவதால், கூலிக்கு ஆள் கள்கூட கிடைப்பது இல்லை. ஆகவே, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய உதவிகளைச் சர்க்கார் செய்ய வேண்டும். அப்பொழுதுதான் உணவு உற்பத்தி சரியான அளவில் ஏற்படும். பைனான்ஷியல் டார்ஜெட் அசீல் financial target achieve ஆகி இருக்கலாம், ஆனால், பிஸிகல் டார்ஜெட் physical target எல்லா செக்டாரிலும் அடைந் திருக்கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி கனம் நிதி அமைச்சர் தன் பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அநேக அங்கத்தினர்கள் இண்டர்-ஸ்டேட் வாட்டர் பற்றிப் பேசினார்கள். சில ப்ராஜக்ட்கள் வந்தபோதிலும், தீவிரமாக, உடனடியாக, மத்திய சர்க்கார் மூலமோ அல்லது வேறு வகை யிலோ நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்து நம் வாட்டர் ஸோர்ஸ்களை டாப் செய்து, சென்னை நகரத்திற்கு குடி தண்ணீர் வசதியும் கொடுக்க ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும். கோதாவரி, கிருஷ்ணா தண்ணீர் கொண்டு வருவதுபற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். அதைப்பற்றியே மறுபடியும் பேசி நான் டயத்தை வினாக்க விருப்பவில்லை. இதன் மூலமெல்லாம் கூடுமான வரை எலெக்ட்ரிஸிடியை டெவலப் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். இதிலே, நமக்கு ஹைட்ரோ எலக்ட்ரிக் பவர் மட்டும் போதாது. நமக்கு தர்மல் ஸ்டேஷன்களும் வேண்டும். குறைந் தது ஒன்று, இரண்டாவது வேண்டும். அதற்கு ஒரு 10 கோடி யாவது வேண்டியிருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். அதிகமாக ஆகுமோ என்னவோ தெரியாது. நமக்கு தர்மல் ஸ்டேஷன்களும் இருந்தால்தான் அநேக துறைகளிலும் விருத்தி ஏற்பட சாதகமாக இருக்கும். அதைப் பற்றியும் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

நீர்பாசன வசதிகள் செய்வதில், கெனால்களுக்கு லைனிங் செய் வது மிகவும் சிறந்ததாக இருக்கிறது. சமீபத்தில் பாம்பிகுளம் ப்ராஜெக்ட்டை போய்ப் பார்த்தேன். அங்கு இஞ்ஜினியர்கள் வெகு திறமையாக கெனால்கள் வெட்டி, அவற்றிற்கு லைனிங் செய்கிறார்கள். அதனால், எலாபரேஷனையும், சீபேஜையும், தவிர்க்க முடியும். அதே மாதிரி எல்லாப் பிராந்தியங்களிலும், எல்லா மாவட்டங்களிலும் திட்டங்களை வகுத்து, அதற்கான அதிகப் பணத்தை ஒதுக்கி காரியங்கள் செய்ய வேண்டும். அந்தத் துறையில் தொகை ஒதுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. இதில் அதிகக் கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar] [11th November 1961]

ஸில்ட் க்ளியரென்ஸும் ஸைட் பை சைட்டாக மேஜர், மைனர் டாங்குகளுக்கு செய்யப்பட வேண்டும். இதிலே, ஸில்ட் க்ளியரன்ஸ் வேலை வருஷத்தில் 3, 4 மாதங்களுக்குத்தான் செய்ய முடிகிறது. மற்ற காலங்களில், டாங்குகளில் தண்ணீர் இருக்கிறது, அல்லது மழைகாலமாக இருக்கிறது. அப்பொழுது டி-ஸில்டிங் செய்ய முடிவதில்லை. அன்னியச் செலாவணிக் குறைவு காரணமாக மெஷினரிகளும் கிடைப்பதில்லை. அதற்கான ஏற்பாடுகள் செய்து, அப்படி மெஷினரிகளை வைத்து உடனடியாக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஸில்ட் க்ளியரன்ஸ் செய்ய ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

நமக்கு ட்ரான்ஸ்போர்ட் பெரிய பாட்டில்நெக். அதனால் ஏற்படும் கஷ்டம் சொல்லிமுடியாது. அதன் காரணமாக மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். லார்ஜ், மீடியம் இண்டஸ்ட்ரீஸ் அண்ட் ட்ரான்ஸ்போர்ட், டெக்ஸ்டைல்களுமிக் சர்வே செய்த டாக்டர் லோகநாதன் அவர்கள் தன் ரிபோர்ட்டில் எழுதியிருக்கிறார்கள் :

“ Even a preliminary look at the resources picture made it evident that the approach to the problem in Madras had to be somewhat different. The physical basis of the State is ostensibly weak. It is deficient in key materials essential for a rapid economic development on modern lines. Of coal, there is none; iron available is not of high grade; other metallic minerals are not plentiful. Forest sources too are meagre. Power development is reaching or soon will reach, the point of saturation. The centres of industry in the region, such as they are, are far from the main field of raw materials supplied. A chronic transport bottleneck perpetually menaces all attempts at a rapid economic transformation of the region.”

ஆகவே, ட்ரான்ஸ்போர்ட் பாட்டில்நெக் இருந்துகொண்டே இருக்கிறது. அதை நாம் எப்படி தவிர்க்கப்போகிறோம் என்று புரியவில்லை. நமக்கு வட இந்தியாவிலிருந்து இரும்பு வரவேண்டும். எல்லாவற்றையும்விட முக்கியமாக போக்குவரத்தை இம்ப்ரூவ் செய்தாலொழிய, வேறு வழியில்லை. அதற்கு உடனடியாக ரெயில் பாதைகளுக்கும் முக்கியமான இடங்களில் டபிள் லைனாகப் போட வேண்டும். இன்றைக்குகூட டபிள் லைன் பற்றி பேசப்பட்டது. ஆனால், அது ஆமை வேகத்தில்தான் போகிறது. முக்கியமாக நான்கு பக்கமும் கோயம்புத்தூர்வரை டபிள் லைன் போட்டும், அரக்கோணம் வரை மின்சார லைன்கள் போட்டும், விழுப்புரம் வரை அதேமாதிரி மின்சார லைனும் போட உடனடியாக ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். வண்டலூர் வரை வருவதால் மட்டும் பிரயோஜனமில்லை. முக்கியமாக கிராமப் பகுதிகளுக்கு சாலைவசதிகள் செய்து கொடுக்க வேண்டும். சாலை இல்லாமல், அவர்களுடைய விளைபொருள்களை மார்கெட் செய்ய கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே கிராமப்புறச் சாலைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பஞ்சாயத்துக்களுக்கு அதிகாரங்கள் கொடுத்து, மாச்சிங் கிரான்ட் (matching grant) கொடுத்தும் ஏற்பாடுகள் செய்கிறோம். ஆனால், எலெக்ஷன் வருவதால், அநேக பஞ்சாயத்துக்களில் வரிகளை விதிக்கமாட்டார்கள்.

11th November 1961] [Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar]

போகப் போகத்தான் அவர்கள் தங்கள் சாலைகளை எவ்வளவு தூரம் விருத்தி செய்யப்போகிறார்கள் என்று பார்க்க வேண்டும். ஆனாலும் உடனடியாக ஏதாவது செய்ய வேண்டும். துறைமுகங்கள், பக்கிங்காம் கெனல் முதலியவற்றிற்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டும். மருத்துவ சாலைகள் அதிகமாக இல்லாததால் மக்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மருத்துவ சாலைகள் இருந்தாலும், அவற்றில் டாக்டர்கள் இருப்பதில்லை. ஆகவே மக்கள் பலவித கஷ்டங்களுக்கு உள்ளாகிறார்கள்.

பள்ளிக்கூடங்களைப் பொருத்த வரையில், இன்றைக்கு நாம் (Quantity) க்வாண்டிடியைத்தான் பார்க்கிறோம், க்வாலிடியைப் (Quality) பார்ப்பதில்லை. இன்றைக்கு 26,500 பள்ளிக்கூடங்கள் ஏற்படுத்திவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறோம். முக்கியமாகக் கல்விக்காக 21 கோடி ரூபாய் வரை நாம் செலவு செய்கிறோம். அதைப்பற்றிப் பெருமைப்படுகிறோம். இருந்த போதிலும் நம் பள்ளிக்கூடங்கள் சரிவர பரிபாலிக்கப்படுவதில்லை. முக்கியமாக மாதமேடிக்கல் போன்ற மச்சர்கள், போர்த் பார்த்திலிருந்து இல்லாமல் பல பள்ளிக்கூடங்கள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதற்கும் ஏதாவது செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பள்ளிக்கூடங்கள் நல்ல முறையிலே நடத்தப்படவேண்டும். இன்ஸ்பெக்டர்கள் இப்பொழுது நல்ல முறையில் நடப்பதில்லை. அதற்கும் நல்ல ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

முக்கியமாக இந்த காஸ்ட் ஆப் லிவிங்-ஐ குறைக்க ஏதாவது திட்டம் வகுத்து இருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், ஒன்றும் தெரியவில்லை. அதைப்பற்றி திட்ட வட்டமாக அமைச்சர் தன் பதிலில் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள் ப்ரசெண்ட் ஜெனரேஷன் ப்யூசருக்காக ஸாக்ரிபைஸ் பண்ண வேண்டுமென்று. ஆனால், இந்த ப்ரசெண்ட் ஜெனரேஷன்தான் நமக்கு வோட்டுக் கொடுத்து இம்மாதிரிச் செய்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, ஸாக்ரிபைஸ் பண்ண வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, எவ்வளவு தூரம், எவ்வளவு நாட்களுக்கு என்று யோசிக்க வேண்டும்.

இந்தத் திட்டம் பற்றி அநேகம் பேர்கள் அநேக குறைகளைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அந்தக் குறைகளைப் போக்க வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். முக்கியமாக வேஸ்டேஜைத் தவிர்க வேண்டும். "If only we avoid wastage and corruption, there will be no need for fresh taxation" என்பதுதான் என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம்.

திட்டங்களையெல்லாம் ஒரோயடியாக இவ்வளவு நாட்களுக்குள் முடிக்க வேண்டும் என்கிற நிலையில் பணம் விரயமாகிறது. ஆகையால், விரயத்தை எப்படித் தவிர்ப்பது 'காப்ஷனை' எப்படி ஒடுக்குவது என்பதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டும். வாழ்க்கைச் செலவைக் குறைக்கவேண்டும். விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். இம்மாதிரி செய்து மக்களுக்குத் திருப்தியை அளிக்க விட்டால் திட்டம் வெற்றிகரமாக நடைபெறுது என்று சொல்லிக் கொண்டு என்னுடைய வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

[11th November 1961]

12-00

* THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர்.

அவர்களே, மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி சட்ட சபையிலே இருக்கும் பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும், கனம் அங்கத்தினர்களும் அவரவர்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் தம்முடைய பேச்சைத் தொடங்கும் காலத்திலேயே, இந்த விவாதத்தினால் ஏதாவது பலன் இருக்குமா, அதுவும் ஏப்ரல் 1-ந் தேதியன்றே ஆரம்பித்திருக்கும் இந்த மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றி இப்பொழுது விவாதிப்பதனால் என்ன பயன் ஏற்படும் என்பதைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். இதனால் பலன் ஏற்பட முடியும் என்பதைத்தான் நான் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருந்தாலுங்கூட, ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவ்வப்போது இருக்கும் சூழ்நிலையை அனுசரித்து, இந்தத் திட்டத்தை எந்த முறையிலே மாற்ற வேண்டும், எந்த அளவுக்கு மாற்ற வேண்டும் என்பதையெல்லாம் நாம் ஆலோசனை செய்து அந்த முறையிலே மாற்றியமைத்துக் கொள்ளலாம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட அனுபவத்தை நாம் வைத்துக்கொண்டு பார்த்தால், வருஷா வருஷம் இந்தப் பரிசீலனையின் காரணமாகப் பல முன்னேற்றகரமான மாறுதல்களை நாம் செய்திருக்கிறோம் என்று நான் சொல்ல முடியும். அந்த முறையில்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதென்று நமக்கான ஒரு திட்டத்தை வகுத்துக்கொண்டிருக்கின்றோம். அந்தத் திட்டத்தை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவருகிற காலத்திலே நம்முடைய அனுபவத்தை அனுசரித்து, நமக்கு ஏற்படுகிற வசதிகளை அனுசரித்து காலப் போக்கிலே அதை மாற்றிக்கொள்ள முடியும். ஆகையால், விவாதங்கள் நடப்பது வீண் என்கிற கருத்தை அவர்கள் விட்டு விடவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இப்பொழுது ஏற்படுகிற விவாதம் மட்டுமல்ல பட்ஜெட் விவாதங்களும் கூட நாம் எந்தப் பாதையிலே முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்பதற்கு வழிகாட்டக்கூடிய முறையில் அமைந்திருக்க முடியும். அந்த விவாதங்கள் மூலமாகப் பலனும் ஏற்பட முடியும் என்பதைத்தான் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

ஒரு அடிப்படையான கேள்வியைப் போட்டார்கள். நகல் திட்டத்தை இந்தச் சட்டசபையிலே பரிசீலனை செய்து, 400 கோடி ரூபாய் என்று குறிக்கோள் சொல்லி—நான் சகுனம் பார்க்கவில்லை—அவர் சகுனம் பார்த்து அனுப்பியதாகச் சொல்கிறார். அதற்காக அவருக்கு நன்றி—சகுனம் பார்த்து கனம் நிதி மந்திரியை டில்லிக்கு அனுப்பி வைத்தோம். அவர்கள் எப்படி இந்தச் சட்ட சபை ஆலோசனை சொல்வதையும் மீறி 291 கோடி ரூபாய் அளவை ஒப்புக்கொண்டு வரலாம்? சட்ட ரீதியாக அவர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டா? என்று அடிப்படையான சட்டப் பிரச்சினையையும்கூட அவர்கள் கிளப்பினார்கள். நாம் 400 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் போட்ட திட்டத்தை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளவேண்டுமென்றால் சகுனம் பார்த்து அனுப்பவேண்டிய அவசியம் இல்லை.

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

தீர்மானத்தைப் போட்டு, 'இது எங்களுடைய திட்டம், அதைச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும்' என்று சொல்லிவிட்டு அதோடு இருந்து விடலாம். என்னை அனுப்பி வைத்ததற்கே காரணம், இம்மாதிரி நம்முடைய கருத்து இருக்கிறது, அங்கே போய் அங்கு இருக்கும் நிலையை அனுசரித்து, எவ்வாறு முடிவு செய்யவேண்டும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான். இல்லாவிட்டால் என்னை அனுப்பியிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. காகிதத்தில் எழுதி அனுப்பியிருக்கலாம். அதுவும் நம்முடைய அரசியல் முறையிலே இதுமாதிரி அதிகாரத்தில் இருக்கும் மந்திரி சபைக்கு ஒரு காரியத்திலே முடிவு எடுப்பதற்கும் ஆலோசனை தெரிவிக்கப்பட்டாலுங்கூட, அங்கிருக்கும் சூழ்நிலையை அனுசரித்து ஒரு முடிவு எடுப்பதற்கும், பிற்பாடு இம்மாதிரி இருக்கும் சூழ்நிலையில் முடிவு செய்து இருக்கிறோம், இதற்கு உங்கள் ஆதரவு வேண்டுமென்று கேட்பதற்கும் சட்ட ரீதியாக இடம் இருக்கிறது. அது தான் பார்லிமென்டரி ஜனநாயக முறையில் அரசாங்கம் நடைபெறுவதற்கு அடிப்படையாக இருக்கக்கூடியது. அதை ஒத்துக்கொள்ள முடியவில்லையென்றால், அந்த மந்திரிசபை பேரிலே நம்பிக்கை இல்லையென்றால் வீட்டுக்கு அனுப்பிவிடுவதற்கும் இதிலே இடம் இருக்கிறது. "அங்கே சட்ட ரீதியாக நிதி மந்திரி 291 கோடி ரூபாய் ஒப்புக்கொண்டு வருவதற்கு என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது? என்று கேட்பது தவறான கருத்து என்று நான் பணிவோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். 291 கோடி ரூபாயை ஒத்துக்கொண்டு வந்தது தப்பு என்று வாதாடுவது வேறு விதம். "அதற்கு அதிகாரமே இல்லை. எந்த அதிகாரத்தின் மூலமாக, எந்தச் சட்ட அடிப்படை மூலமாக ஒப்புக்கொண்டார்கள்?" என்று கேள்வி கேட்பதற்கு நம்முடைய அரசியலமைப்பிலே இடம் இல்லை. அந்த அதிகாரம் நிர்வாகத்தை நடத்திச்செல்லும் மந்திரி சபைக்கு இருக்கிறது என்று நான் வலியுறுத்துகின்றேன்.

அந்த அடிப்படையில்தான் இங்கு பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லி, 400 கோடி ரூபாய் அளவிலே திட்டம் இருக்கவேண்டுமென்று கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டாலுங்கூட, அங்கு போய்—நான் ஆரம்ப உரையிலேயே சொன்னதுபோல, நம்முடைய தமிழ் நாட்டின் திட்டம் மட்டுமல்ல, மற்ற ராஜ்யத் திட்டங்களும், மத்திய அரசாங்கம் மூலமாக நிறைவேற்றக்கூடிய திட்டங்கள், அவற்றிலே நமக்கு எந்த அளவுக்கு வசதி கிடைக்க முடியும் என்று இதையெல்லாம் வைத்துக்கொண்டு நாம் திட்டத்தினுடைய அளவை நிர்ணயிக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. இன்னும் பல்வேறு திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இடம் இருக்கிறதே என்று சொன்னால், இடம் இருக்கும் அளவு தொடர்ந்து அந்த வசதியைப் பெருக்கச் செய்ய முடியுமானால் செய்ய வேண்டும் என்ற முறையிலேதான் இந்த விவாதம்கூட நடைபெற வேண்டும், இன்றைக்கு 291 கோடி ரூபாய் என்று நிர்ணயித்துக் கொண்டிருந்தாலும், அந்த அளவிலேயே நிற்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே அதற்கு விளக்கமாக எடுத்து, 152 கோடி ரூபாய் என்று கணக் கட்டி இருந்தாலுங்கூட, 187.4 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நிறைவேற்றி

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

யிருக்கிறோம். இன்றைக்கிருக்கும் அளவில் இது சரி என்று ஒப்புக் கொண்டு வந்தாலுங்கூட, நமக்கு வசதி பெருகும் அளவிலே இதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டு போக முடியும். இன்றைக்கே உயர்த்திக் கொண்டு போகக்கூடிய அனுகூலமான சூழ்நிலை இருக்கின்றது என்பதைப்பற்றி இந்த ஆண்டிலே எடுத்திருக்கும் திட்டத்தின் அளவை நாம் ஆரம்ப உரையிலே எடுத்துச் சொன்னேன்.

SRI C. N. ANNADURAI : தேவையான நேரத்தில் முடிவு எடுக்கின்ற வழிவகை கனம் அமைச்சருக்கு இருக்கிறது என்ற கருத்தை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் அறிந்து கொள்ள விரும்புவது—400 கோடி ரூபாய் 291 கோடி ரூபாயாகக் குறைக்கப்பட்டதே, அதுபற்றி 'காபினெட்' கூடி முடிவு எடுத்ததா? அல்லது ஒரு அமைச்சர் மட்டும் முடிவு எடுத்தாரா? என்பதுதான்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த மந்திரிசபைக்குள்ளே இருக்கும் விவகாரம் பற்றியது. ஒரு மந்திரி முடிவு எடுத்தாலும் மந்திரி சபைக்காகத்தான் அவர் முடிவு எடுக்கிறார். 'ஜாயின்ட் ரெஸ்பான்ஸிபிலிடி' இருக்கிறது. நான் அவர்களுக்கு இப்பொழுது சொல்கிறேன்—மந்திரி சபையும் இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்தது என்று. முதல் மந்திரி முடிவு எடுத்திருந்தாலும் சரி, நிதி மந்திரி முடிவு எடுத்திருந்தாலும் சரி, மந்திரிசபையின் முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டு முடிவு எடுக்கும் அதிகாரம் எந்த ஒரு மந்திரிக்கும் இருக்கிறது நம்முடைய அரசியல் அமைப்பிலே என்று நான் அவர்களுக்குத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இதோடு மட்டுமல்ல, இந்த அளவைப் பெரிதுபடுத்திக்கொள்ள முடியும். வேண்டுமானால் அளவிலேகூட மாறுதலைச் செய்து கொள்ள முடியும் என்று நான் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதன் காரணத்தால்தான் இந்த விவாதம் மட்டுமல்ல, இங்கு தொடர்ந்து விவாதங்கள் நடந்துகொண்டு வரும்போது அந்த அடிப்படையிலே மாறுதல் ஏற்படவேண்டுமென்ற நிலை ஏற்படுமானால் அந்த மாறுதல்கள் செய்துகொள்ள முடியும் என்பதை மனதிலே கொள்ள வேண்டும்.

அதற்கடுத்தபடியாக இந்த விவாதத்தைப் பொறுத்த வரையில் எனக்கு ஒரு மகிழ்ச்சி ஏற்படுகிறது. ஏதோ ஒரு சிறு பகுதியினராவது இந்தத் திட்டமெல்லாம் தேவையில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள் என்று நினைத்துக்கொண்டிருந்தேன். இன்றைக்கு அவர்கள் அதிகார அடிப்படையில் இங்கு சுதந்திராக கட்சியினுடைய பிரதிநிதியாக இல்லாமலிருந்தாலுங்கூட, அவர்கள் சுதந்திராக கட்சியினுடைய தேர்தல் விக்ஞாபனத்தைப் படித்துக் காண்பித்து, இன்றைக்கு சுதந்திராக கட்சிகூட திட்டத்தை ஒப்புக்கொள்ளக்கூடிய நிலையில் இருக்கிறது என்று எடுத்துக் காட்டினார்கள். அது உண்மையிலேயே எனக்குப் பெருமகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. சுதந்திராக கட்சியும் ஓரளவு முன்னேற்றக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய முறையிலே மாறுபட்டு வருகிறது என்பதைப் பார்த்து நான் மகிழ்ச்சியுற்றேன். ஏனென்றால் திட்டமே கூடாது என்று பிடிவாதமாகச் சொல்லி

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

வந்தவர்கள் இன்றைக்குத் தேர்தல் விக்ஞாபனத்திலாவது இதைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று வந்திருக்கிறதே என்றால், அது நாட்டிலே இருக்கும் சூழ்நிலையே அவர்களை மாற்றக்கூடியதாக இருக்கிறது என்பதைத்தான் நான் உணருகிறேன். அவர்களாக ஒப்புக் கொண்டிருக்காவிட்டாலும், தேர்தலுக்கு நின்றாகவேண்டும், தேர்தல் விக்ஞாபனத்தில் திட்டமே இல்லை என்று சொன்னால் மக்கள் முடிவு எவ்வாறு இருக்குமோ என்ற அந்த நிலையிலே, 'திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம், திட்டமிடுகிற தத்துவத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்' என்று தேர்தல் விக்ஞாபனத்திலாவது குறிப்பிட முன்வந்திருப்பது போற்றத்தக்கது ஆகும்.

ஏனென்று சொன்னால் மக்கள் என்ன நினைத்தாலும் நான் சொல்வதுதான் சரி என்று பிடிவாதம் பிடிக்கக்கூடிய நிலைமை மாறி, மக்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள், என்ன வேண்டும் என்கிறார்கள் என்பதை உணர்ந்து செயலாற்ற முன் வருவதையே முன்னேற்றம் என்று நான் கருதுகிறேன். இன்றைக்கு திட்ட அடிப்படையில் தான் நாம் முன்னேறவேண்டுமென்ற ஒன்றுபட்ட கருத்து நம் சட்டசபையில் ஏற்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து உண்மையில் நாம் மகிழ்ச்சி அடையவேண்டும். இது வரவேற்கத்தக்கது. திட்டத்தை நல்லமுறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு அரசாங்கத் தரப்பில் இருப்பவர்கள் முயற்சி செய்யவேண்டும். மற்றவர்களும் அவர்களுக்கு உறுதுணையாக இருக்கவேண்டும்.

திட்டமிட்டு, திட்ட அடிப்படையில்தான் முன்னேறவேண்டும் என்ற கருத்தை எல்லோரும் ஒப்புக்கொண்டாலும் அந்தத் திட்டம் எவ்வாறு அமையவேண்டும் என்பதில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம். ஆளும் கட்சியில் இருக்கிறவர்கள் எல்லோரும் கூட ஒரே விதமான கருத்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அவர்களுக்கும் திட்டம் எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்பதில் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் அந்தக் கருத்து வேறுபாடுகளை மட்டும் நினைத்துக் கொண்டிருந்தால் இன்றைய தினம் நிச்சயமாக ஒரு முடிவுக்கு வரமுடியாது. இன்றைக்கு எதுவாக இருந்தாலும் யோசனை செய்து, திட்டமிட்டுக் காரியம் செய்து, முடிக்க வேண்டியிருக்கிறது. திட்டம் என்று தீட்டுகிற போது ஒருவர் இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் பொதுத்துறையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்பார், இன்னொருவர் தனியார் துறையில் தான் இருக்கவேண்டும் என்பார். நாம் பொதுவாக நமக்கு இந்தத் தொழில்கள் எல்லாம் வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பதை முடிவு செய்துகொள்ளவேண்டும். அப்புறம் அது பொதுத்துறையிலா, தனியார் துறையிலா என்பதைக் கவனிக்கலாம். வெளும் குழப்பமான நிலையில்—அதையும் சொல்லி, இதையும் சொல்லி ஒரேவிதமான முடிவும் எடுக்காமல் குழம்பிக் கொண்டிருப்பதில் பயன் இல்லை. ஆகவேதான் இன்றைக்கு ஒரு திட்டவட்டமான கொள்கையை வகுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். அந்தக் கொள்கையைக் காங்கிரஸ் கட்சியே வகுத்திருக்கிறது. அதைப் பார்லிமெண்டும் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. நாமும் அந்த அடிப்படையில்தான்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

இன்றைக்கு தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தக் கொள்கை தவறு என்று இன்னொரு கட்சி நினைக்கலாம். அப்படி நினைக்க அவர்களுக்கு உரிமை இருக்கிறது. நான் ரஷ்யாவுக்குச் சென்றிருந்தேன். கம்யூனிஸ்டுக் கட்சியைப் பொறுத்தவரையில் தனிப்பட்டவர்களுக்கே அங்கே உரிமை இல்லை. ஒரு பீடிக் கடை என்றால்கூட அது சர்க்கார் கடை. அங்கே இருப்பவன் சர்க்கார் சிப்பந்தி. அப்படி அவர்கள் ஓர் கொள்கையை வகுத்துக்கொண்டு முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கிறார்கள். அமெரிக்காவுக்குப் போய்ப்பார்த்தால் அவர்களுக்கு சர்க்கார் துறை என்றாலே சந்தேகம்தான். சர்க்கார் துறையில் செய்வது என்றால் எந்தக் காரியத்தையும் திறம்படச் செய்ய முடியாது என்பது அவர்கள் சித்தாந்தம். தவிர்க்க முடியவில்லையென்றால் தான் பொதுத்துறையில் அதை ஏற்று நடத்துவார்கள். இந்த இரண்டு நாட்டுக் கொள்கையும் நம் முன் இருக்கிறது. இந்தக் கொள்கைப்படியோ, அந்தக் கொள்கைப்படியோ நாம் நடக்கவில்லை. இரண்டு எக்ஸ்ட்ரீமும் நமக்கு வேண்டாம் என்று நாம், நம் முடைய முன்னேற்றத்திற்காக, நமக்கு உகந்தபடி ஒரு மத்தியக் கொள்கையை வகுக்க முடியும் என்ற அடிப்படையில் நமது தொழில் கொள்கையை வகுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதுதான் சரியான கொள்கை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம். இதில் கருத்துமாறுபாட்டுக்கு இடம் இருக்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்கிறேன். இதைச் செய்வதா, அதைச் செய்வதா என்று தயங்கிக் கொண்டிருந்தால் நான் முன்பே சொன்னபடி ஒன்றும் செய்ய முடியாது போய்விடும். உதாரணமாக அலுமினியத் தொழிற்சாலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். அலுமினியத் தொழிற்சாலை ஏற்படவேண்டும், அதுவும் அது பொதுத்துறையில் ஏற்படவேண்டும் என்ற கருத்தை உடையவன் நான். ஆனால் பொதுத்துறையில் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லை, என்கிறபோது அந்தத் தொழிற்சாலையே வேண்டாம் என்ற கருத்தை என்னால் ஏற்று கொள்ள முடியாது. பொதுத் துறை இல்லாவிட்டால் தனியார் துறையிலாவது உண்டாகட்டும் என்றுதான்—நாட்டில் தொழில் வளர வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நாங்கள் நினைக்கிறோம். அலுமினியத் தொழிற்சாலை பொதுத்துறையில் வந்தால் வெருவாக அதன் லாபநஷ்டம் பாதிக்கும், தனியார் துறை என்றால் அந்நியச் செலாவணி ஒதுக்க முடியும் என்றார்கள். ஆகவே இன்றைய தினம் அது தனியார் துறைக்கு விடப்பட்டிருக்கிறது. வந்தால் பொதுத்துறையில் வரட்டும், இல்லாவிட்டால் வரவே வேண்டாம் என்ற முடிவு சரியல்ல. அப்படித்தான் முடிவு செய்வோம், அதுவே சரியென்றால் அப்படி நினைத்துக்கொள்ள அவர்களுக்கு உரிமையிருக்கிறது என்றும்மட்டும் சொல்லி அந்த அளவில் விட்டு விடுகிறேன்.

தமிழ்நாடு சர்க்காரும் தாம் வகுத்துக்கொண்ட தொழில் கொள்கையை பிரசாரம் செய்வதற்கும் அதை மக்களிடத்தில் பரப்புவதற்கும் உரிமை கொண்டிருக்கிறது. பொதுத்துறையில் இல்லாவிட்டால் தனியார் துறையிலாவது ஒரு தொழில் வந்துதான்

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

ஆகவேண்டும் என்று முடிவு எடுத்த பிறகு அரசாங்கம் அதற்கு வேண்டிய வசதிகள், உதவிகள் அத்தனையும் தனியார் துறைக்கு அளிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறது. தனியார் துறையில் வரலாம என்று முடிவு செய்துவிட்டு, அவர்களுக்கு எந்தவிதமான உதவியோ, வசதியோ அளிக்காமல் அத்துறை வளர்ச்சி பெறுவதற்கு முட்டுக்கட்டையாக இருக்கவேண்டும் என்ற கொள்கை சரியானதல்ல. ஆகவேதான் தமிழ்நாடு சர்க்கார் பொதுத்துறையில் வருவதற்கு வசதி அல்லாத தொழில்களை தனியார் துறைக்கு ஒதுக்குவது என்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். தனியார் துறைக்கு விடுவது என்று முடிவு செய்திருப்பதோடு அத்தொழிலை தனியார் ஆரம்பிப்பதற்கு என்ன என்ன உதவிகள் வசதிகள் எல்லாம் தேவைப்படுகிறதோ அதை அளிக்கவும் முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். அதுதான் இந்தச் சர்க்காரின், இந்த மந்திரி சபையின் கொள்கை என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இது வரவேற்கத் தகுந்த கொள்கை அல்ல என்று மற்ற கட்சிகள் நினைக்கலாம். ஆனால் காங்கிரஸ் கட்சி இந்த முடிவை எடுத்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் தான் அனுமதியத் தொழிற்சாலையைத் தனியார் துறையில் ஆரம்பிக்க அனுமதி அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. உரத்தொழிற்சாலையாக இருந்தாலும் அப்படித்தான். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு அந்தக் கொள்கை பிடிக்கவில்லையென்றால் அதை நாட்டில் எடுத்துச் சொல்லி மக்களுடைய ஆதரவைப் பெறுவதற்கு அவர்களுக்கு பூரண உரிமையிருக்கிறது.

தொழில் வளர்ச்சிக்கு அடுத்தபடியாக விவசாய அபிவிருத்திக்கு திட்டமிடவேண்டும் என்பதில் கருத்துவேறுபாடு கிடையாது. தொழில் வளர்ச்சி இல்லாமல் விவசாய வளர்ச்சி இருக்காது. இரண்டும் ஒன்றோடொன்று சேர்ந்திருப்பது. விவசாயத் துறையில் நவீன முறைகளைக் கையாளவேண்டுமென்றால் அதற்கான நவீன இயந்திரங்கள், சாதனங்கள் எல்லாம் தொழில் துறையில்தான் செய்தாக வேண்டியிருக்கிறது. தொழில் துறையில் முன்னேற்றமுள்ள பகுதிகளில்தான் விவசாயம் நல்ல வளர்ச்சி அடைந்திருக்கிறது. இதற்கு எத்தனையோ உதாரணங்கள் சொல்லலாம். கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவையே எடுத்துக் கொள்ளலாம்.

இன்றைக்கு கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மற்ற இடங்களைவிடத் தொழில் வளம் ஓரளவு வளர்ந்திருக்கிறது. அதன் காரணமாகவே அங்கு விவசாயமும் வளர்ந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முடியும். எல்லாருமே விவசாயத்திலே ஈடுபட வேண்டுமென்பதற்குப் பதிலாக விவசாயத்தில் ஒருசிலரும் மற்றவர்கள் தொழிலிலும் ஈடுபடக்கூடிய நிலைமை அங்கு இருக்கின்ற காரணத்தால் அங்கு இரண்டுமே நல்ல முறையில் வளர்ச்சி பெறும் நிலைமை ஏற்பட்டது. அதன் காரணமாக விவசாயத்தில் தீவிரமாக ஈடுபட்டு உழைப்பதின் காரணமாக பலன் அதிகமாகக் கிடைப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். எப்படித் தொழிலில் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்ற மனப்பான்மை ஏற்படுகிறதோ அதேபோன்று விவசாயத்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

திலும் முதலீடு செய்ய வேண்டுமென்ற உளர்ச்சி இன்று கோயம்புத்தூர் ஜில்லாவில் மக்களிடையே ஏற்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். ஒரு கிணறு வெட்ட ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆனாலும் தயங்குவதில்லை. எப்படித் தொழிலில் முதலீடு செய்கின்ற அளவுக்குத் திரும்பக் கிடைக்குமா என்று பார்க்கிறார்களோ அதே போல் இதிலும் பலன் வருமா என்று பார்த்து முதலீடு செய்கிறார்கள். பல்வேறு இயந்திரங்களை வாங்கவேண்டுமானாலும் தயங்குவதில்லை. அதற்குக் காரணம் தொழில் வளர்ச்சி அங்கு ஏற்பட்டிருப்பதுதான். ஆகையால்தான் இன்றைக்கு விவசாய வளர்ச்சிக்கு அது அடிப்படையாக இருப்பது தொழில் வளர்ச்சி என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். அந்த அடிப்படையில்தான் திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவசாய வளர்ச்சி மட்டும் ஏற்பட வேண்டுமென்று ஒரு சமயத்தில் பேசினோம். தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட வேண்டுமென்று பின்னர் பேசினோம். நமக்கு ஏற்பட்ட அனுபவத்தின் காரணமாக இரண்டையும் பிரித்து வைக்க முடியாது, இரண்டையும் இணைத்துத்தான் செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம்.

ஆகவே, தமிழ்நாட்டில் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்க்கும்போது—புள்ளி விவரங்களை வேண்டுமானால் நம்ப வேண்டாம், தயவுசெய்து கிராமத்திற்குச் சென்று அங்குள்ள குடியானவர்களைச் சந்தித்துப் பேசிப் பாருங்கள்—கணிசமான அளவுக்கு அதிகரித்திருக்கிறது என்பது புரியவரும். இன்றைய தினம் விவசாய வளர்ச்சிக்கு அடிப்படையான திட்டங்களை, நீர்ப் பாசன வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கிறோம். பெரிய அளவில் கட்டக்கூடிய அணைகள் ஒரு புறம் இருக்க, சிறிய நீர்ப்பாசனத் திட்டங்களை அமைத்து அதன் மூலமும் உற்பத்தி பெருகியிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். முன்பே நீர்ப்பாசன வசதிகள் இருக்கும் இடங்களில்கூட புதிய விதைகளை, கருவிகளை உபயோகப்படுத்துவதன் காரணமாக விவசாய உற்பத்தி பெருகியிருப்பதைக் காண முடியும். அந்த உற்பத்திப் பெருக்கின் காரணமாக விவசாயிகளின் வாழ்க்கைத்தரமும் உயர்ந்திருப்பதைக் காண முடியும். திட்டத்தில் நாம் போட்ட “பிசிகல் டார்ஜெட்”—டை அடைந்திருக்கிறோமா என்று பார்த்தால் இந்தியாவிலேயே தமிழ்நாட்டில்தான் அந்த அளவைவிடக் கொஞ்சம் அதிகமாகவேகூட வளர்ச்சி கண்டிருக்கிறோம் என்பதை நான் புள்ளி விவரங்கள் மூலம் மட்டுமல்லாது நேரடியாக விவசாயப் பண்ணைக்குச் சென்றும் நிரூபித்துக் காண்பிக்க முடியும்.

திட்டத்தின் அடிப்படையான நோக்கம் என்ன என்பதைப் பற்றித் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். “பிராந்தியங்களுக்குள்ள ஏற்றத்தாழ்வுகள் நீக்கப்பட வேண்டும், தனி மனிதனுக்குள் இருக்கக்கூடிய ஏற்றத் தாழ்வுகள் நீக்கப்பட வேண்டும்—இது மாதிரி ரீஜனல் டிஸ்பாரிடி நீக்கப்பட்டிருக்கிறதா?” என்று கேட்டார்கள். அதற்கு ஆதாரமாக நான் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சிலில் பேசிய பேச்சை

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

எடுத்துக் காட்டினார்கள். நான் இன்றைக்கும் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்—இன்றைக்கு இந்தியாவில் ஒரு சில பகுதிகள், மற்றப் பகுதிகளை விட முன்னேற்றம் அடைந்த பகுதிகள் பம்பாய்ப் பகுதியும், வங்காளப் பகுதிகளும் ஆகும். மற்ற எல்லாப் பகுதிகளையும் விட தொழில் வளர்ச்சியில் இவை முன்னணியில் இருக்கின்றன என்பதை ஒப்புக் கொண்டதான் ஆகவேண்டும். இன்று எற்பட்ட நிலைமை அதற்குக் காரணமல்ல. அந்நிய ஆட்சிக் காலத்திலேயே, அங்கு ஓரளவு தொழில் வளர்ச்சி ஏற்பட்டிருந்தது. சுதந்திரம் அடைந்த பிறகு பெரும் அளவு வளர்ச்சியடைந்திருக் கிறது. நம் வளர்ச்சியில் வேகம் மேலும் மேலும் அதிகப்பட்டு அவர்களைப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு முன்னேறித் கொண்டிருக் கிறோமா என்று பார்க்கவேண்டும். நாம் அவர்களை ஒடிப் பிடிக்க முடியாது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டகாலத்தின் கடைசி இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளில் எற்பட்ட அனுபவம் நமக்குப் புதிய நம்பிக்கையைக் கொடுக்கிறது. மற்ற இடங்களைப்போல் நாமும் முன்னேற்றம் அடைந்து விடுவோம் என்ற நம்பிக்கையைக் கொடுக் கிறது. நான் நம்மை விடக் கீழே இருப்பவர்களை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விரும்பவில்லை. உத்திரப் பிரதேச மாகாணத்தையும், மத்திய பிரதேசத்தையும், பீகார் கிழக்குப் பகுதியையும் பார்த் தால் பொதுவாகத் தொழில்துறையில் பின் தங்கியிருக்கின்றன. நான் வங்காளத்துடனும், பம்பாயுடனும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கத் தயாராக இருக்கிறேன். அவ்வாறு பார்க்கும்போது இரண்டு விஷயங்களைப் பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஒன்று, அடிப் படையாகத் தொழிலுக்கு உபயோகப்படக் கூடிய மின்சார சக்தி எந்த அளவுக்கு நம் ராஜ்யத்தில் வளர்ந்திருக்கிறது என்று பார்த் தால் நம்முடைய முன்னேற்ற வேகம் அதிகரித்திருக்கிறது என் பதைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இந்த இரண்டாவது திட்ட முடிவு காலத்திற்குள்ளாக ஐந்து லட்சத்து எழுபத்தி ஓராயிரம் கிலோ வாட்ஸ் மின்சக்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறோம். இதற்கு முன்பு 2½ லட்சத்திற்கு குறைவாக இருந்தது. மற்ற இடங்களில் இந்த அளவுக்கு மின்சார சக்தியைப் பெருக்கியிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், இல்லை. தமிழ் நாட்டில் மின்சார உற்பத்திக்கு முதலிடம் கொடுத்தோம். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 52 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு மின்சார உற்பத்திக்காக செலவு செய்யத் திட்டம் போட்டிருந்தோம். தொழில் வளரவேண்டு மானால் மின்சார உற்பத்தி அதிகமானால்தான் முடியும். நிலக் கரியை 1,200 மைலுக்கு அப்பாலிருந்து கொண்டு வந்து மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதிகச் செல வாகும். இங்கு மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கு அதிகமான அளவுக்குச் செலவழித்தோம். ஐம்பத்திரண்டு கோடி திட்டம் போட்டு எழுபத்தி எட்டு கோடி வரை செலவு செய்தோம். இருபத்தைந்து கோடி அதிகமாகச் செலவு செய் தோம். அது முழுவதும் விளக்கு எரிவதற்காக உபயோகப்படுத்தப் பட்டது என்று கனம் அண்ணாதுரையவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த இடத்திலே நாம் வெளிச்சத்தைத்தான் பார்க்கிறோம். மின் சாரம் தொழிலுக்காக உபயோகப்படுத்தப்படுகின்ற இடங்களுக்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

12-30
p.m.

குச் சென்று பார்க்க கனம் அண்ணாதுரையவர்களுக்கு அவகாசம் இருக்காது. இன்றைக்குப் புள்ளி விவரத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் வீளக்கு எரிவதற்கு 100-க்கு 3 அல்லது 4 பங்குக்கு மேல் போவதில்லை. அதற்கு மேல் தொழில் துறையிலும் தண்ணீர் இறைக்கவும் பயன்படுகிறது. தண்ணீர் இறைக்க, மற்றும் கிராம சிறு கைத் தொழில்களுக்குப் பயன்படுவது எவ்வளவு என்று பார்த்தால் 100-க்குப் 18 பங்குதான். இதர மின்சக்தி முழுவதும் தொழில் துறைக்குத்தான் பயன்படுகிறது. ஆக, கணிசமான முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதற்கு மின்சார உற்பத்தி இவ்வளவு பெருகியிருந்தும் போதிய அளவிலே வேண்டிய தொழில்களுக்குக் கொடுக்க முடியாமல் இன்னும் பற்றாக்குறையாகத்தான் இருக்கிறது. தொடர்ந்து இந்த பற்றாக்குறை இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார்கள்.

இதிலே இன்னொரு புள்ளிவிவரம் பார்க்கலாம். தொழில் வளர்ச்சி என்றால் தனியார் துறையாக இருந்தாலும், பொதுத் துறையாக இருந்தாலும் தனித்தனியாக கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டு, மூலதனம் போட்டு, அதன் மூலமாகத்தான் முன்னேற வேண்டும். எந்தத் துறையிலிருந்தாலும் எந்த அளவுக்கு மூலதனம் பெறப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் ஓரளவுக்கு கணக்குப் பார்க்கும்போது மொத்தத்திலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய வளர்ச்சி ஓரளவுக்கு புலப்படும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட இந்தியா முழுவதிலும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்ட—கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை 6,039. இதிலே புள்ளிவிவரத்தைப் பொறுத்த வரையில் யார் வேண்டுமானாலும் இது சரியா இல்லையா என்று பார்த்துக் கொள்ளலாம். இதிலே டோட்டல் பெய்ட்-அப் காப்பிட்டல், அதாவது மூலதனம் செலுத்தப்பட்டது—எத்தனை வேண்டுமானாலும் ரிஜிஸ்டர் செய்யப்படலாம், ஆனால் எவ்வளவு செலுத்தப்பட்டது என்பதைத்தான் முக்கியமாக கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும், அப்படி செலுத்தப்பட்டது—161.35 லட்சம்—இது இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திலே. இதிலே பெய்ட்-அப் காப்பிட்டல் ரெய்ஸ்ட் பை கவர்ன்மென்ட் கம்பெனீஸ் 75.71 லட்சம் ரூபாய். பெய்ட்-அப் காப்பிட்டல் ரெய்ஸ்ட் பை நான்-கவர்ன்மென்ட் கம்பெனீஸ் 75.64 லட்சம் ரூபாய். இதுதான் புள்ளிவிவரங்கள்—அகில இந்தியாவிற்குமான புள்ளிவிவரங்கள். இதிலே தமிழ் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கக்கூடியது என்ன என்று பார்க்கும்போது இந்தியாவிலே ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய 6,039 கம்பெனிகளில் 979 கம்பெனிகள் தமிழ்நாட்டிலே ரிஜிஸ்டர் செய்யப்பட்டவை. டோட்டல் பெய்ட்-அப் காப்பிட்டல் 161 கோடியில் 49.06 லட்சம் ரூபாய்—ஏறத்தாழ 50 கோடி ரூபாய் இங்கே செலுத்தப்பட்டது. அதே நேரத்தில் பெங்களூர் எவ்வளவு என்று பார்க்கும்போது, அங்கே கம்பெனிகளின் எண்ணிக்கை அதிகமாக ஆகியிருக்கிறது, ஆனால் அவர்கள் மொத்தம் முதலீடு செய்தது 15 கோடி ரூபாய்—நம் முடையது 49 கோடி. மகாராஷ்டிராவை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கு 1,301 கம்பெனிகள், ஆனால் மொத்த முதலீடு 35 கோடி தான். இரண்டாவது திட்ட காலத்தில், அதுவும் கடைசி இரண்டு-மூன்று

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

ஆண்டுகளில் ஏற்பட்டிருக்கிற கணிசமான மின்சார உற்பத்தியை வைத்துக்கொண்டு மட்டுமல்லாமல் கம்பெனிகள் ரிஜிஸ்டர் ஆனது, பங்குத் தொகை வசூலான பங்குத்தொகை என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னும் பங்குத் தொகை மட்டும் முதலீடு அல்ல, இதோடு வெவ்வேறு இடங்களில் கடன் வாங்குகிறார்கள், இதெல்லாம் சேர்த்து ஒரு அளவைக் காண்பிக்கிறது. எந்த அளவுக்கு புதிய தொழில்கள் வந்திருக்கின்றன, எந்த அளவுக்கு முதலீடு வந்திருக்கிறது என்று காட்டுகிறது. ஆகையால், திராவிட முன்னேற்றக் கழக தலைவருக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன், அவர்கள் நினைத்த மாதிரி தேய்ந்து போகவில்லை, கொஞ்சம் முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். கொஞ்சம் வேகமாகவே முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறோம். இதே வேகத்தை அதிகப் படுத்திக்கொண்டு போனால் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்திற்குள் மற்றவர்களை எட்டிப் பிடிக்க முடியும்—ஏன்? அவர்களையும் தாண்டிப் போக முடியும். நமக்கு மூலப்பொருள்கள் இல்லாவிட்டாலும், இன்னொரு மூலப்பொருள் மனித சக்தியை ஆண்டவன் ஓரளவுக்கு நமக்கு அதிகமாகக் கொடுத்திருக்கிறார், பல இடங்களில் இங்குள்ளவர்கள் அதிக அறிவு படைத்தவர்கள் என்று சொல்லப்பட்டு வருகிறது—நான் இதை தற்புகழ்ச்சிக்காகச் சொல்லவில்லை—எல்லோராலும் ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய விஷயம் கூட. தெற்கு தேய்ந்துக்கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லும் போது அது மைசூருக்குப் பொருந்துமோ என்னவோ தெரியாது, அல்லது ஆந்திராவிற்குப் பொருந்துமோ என்னவோ தெரியாது—தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கணிசமான வேகத்தில் முன்னேறியிருக்கிறோம், வேகமும் வருஷாவருஷம் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதே அடிப்படையில் தான் இன்றைக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிப் பேசும்போது அதைப் பற்றியும் யோசிக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதிலே நீங்களே அறியாமல் முன்னேறி விட்டிருக்கலாம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கோட்டை விட்டு விட்டீர்களே என்று கேட்கலாம். ஆகையால் அதையும் அலசிப் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. அடிப்படையாகப் பார்க்கும்போது மின்சாரத்தைப் பொறுத்த வரையில் இரண்டாவது திட்ட முடிவு காலத்தில் 571 ஆயிரம் கிலோ வாட் சக்தி உற்பத்தி ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதை தமிழ்நாட்டு எலெக்ட்ரிசிட்டி போர்டு மூலமாக 10,40 ஆயிரம் கிலோ வாட் அளவுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று—அதாவது மேலும் 5 லட்சம் கிலோ வாட் அளவுக்கு—உற்பத்தி செய்ய வேண்டுமென்று இதிலே திட்டம் போடப் பட்டிருக்கிறது. இதற்காக நம்முடைய திட்டத்திலே 291 கோடி ரூபாயில் 100 கோடி ரூபாய்—அதாவது மூன்றில் ஒரு பங்கு—ஒதுக்கியிருக்கிறோம். தொழில் வரும்போது எங்களிடம் மின்சாரம் இல்லை என்று சொல்லக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டு வேறு எங்காவது அந்தத் தொழில் போகின்ற நிலை ஏற்படக் கூடாது என்று இன்றைக்கு மற்ற எந்த ராஜ்யத்திலும் எடுத்துக்கொள்ளாத அளவு மின்சார உற்பத்தி நமது தமிழ் நாட்டிலே எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதோடு

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

மட்டுமல்ல. கனம் ராமசுவாமி முதலியார் குறிப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார் தெர்மல் பவர் நமக்கு வேண்டும் என்று. மழை பெய்யாமல் போனால் மின்சார தட்டுப்பாடு வருகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதன் காரணமாக நெய்வேலியில் 4 லட்சம் கிலோ வாட் உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டப்படி 2½ லட்சம் கிலோ வாட்டும், அதைக் கூட்டி 4 லட்சம் கிலோ வாட் அளவுக்கு மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் மின்சாரம் உற்பத்தியாகவேண்டும். அங்கு ஏற்படுகின்ற தொழில்களுக்கும், நிலக்கரியை வெட்டி எடுப்பதற்கும் ஓரளவுக்கு அந்த மின்சாரம் அங்கேயே உபயோகப்படுத்தப்படும். அதற்கு மேல் 3 லட்சம் கிலோ வாட் அளவுக்கு நமக்குக் கிடைக்க இருக்கிறது. இதையெல்லாம் கணக்குப் போடும் போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட முடிவுக்குள் 14 லட்சம் கிலோ வாட் நமக்கு உற்பத்தியாகக் கூடிய சக்தி ஏற்பட்டு, அதை உபயோகப்படுத்தக் கூடிய முறையில் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். இங்கு தொழில் அதிகமாகவில்லை என்றால், தொழில் வளர்ச்சி இல்லை என்றால் 5 லட்சத்திலிருந்து 14 லட்சத்திற்குப் போகும் போது, அதிகப்படியான மின்சாரத்தை நம்மால் உபயோகப்படுத்த முடியாத நிலை ஏற்படும். நான் ஒன்று உறுதியாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏற்பட்டிருக்கின்ற தொழிற்சாலைகளுக்கே இது சரியாகப் போய்விடும், அதோடு நமக்கு இன்னும் அதிகமாக வேண்டியிருக்கும். பின்னால் உற்பத்தியாகக் கூடிய மின்சாரம் மிச்சமாகப் போய்விடுமோ என்று எண்ணவேண்டிய அவசியமில்லை. இன்னும் அதிகமாக உற்பத்தி செய்தாலும் இன்னும் தொழில் வளர்ச்சிக்கு ஏற்பாடு செய்ய முடியும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆகையால் அந்த அளவுக்கு இன்னும் அதிக வேகத்துடன் தொழில் துறையில் முன்னேற இடம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இதிலே ஒரு நண்பர் பேசும்போது கணக்குக் கேட்டார்கள்—இதெல்லாம் சரி, மத்திய அரசாங்கத்தில் பல தொழில்கள் இருக்கிறதே அந்த கணக்குப் பிரகாரம் என்ன ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொல்ல முடியுமா என்று கேட்டார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதற்கான கணக்கு இப்போது இருக்கின்ற வரையில்—இன்னும் பல தொழில்கள் எங்கெங்கு அமைக்க வேண்டும் என்று முடிவு ஏற்படவில்லை—முடிவு ஏற்பட்டிருப்பதிலே புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அதிலே பார்க்கும்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இப்போது நமக்குக் கிடைத்திருக்கும் தொழில்களில் நெய்வேலிக்கு 64 கோடி ரூபாய், ஸ்டீல் ப்ளாண்டுக்கு 25 கோடி—ஸ்டீல் ப்ளாண்ட் பற்றி தனியாக ஒரு அத்தியாயம் பேசுகிறேன்—ரா ஃபில்ம்ஸ் 5½ கோடி, டெலி ப்ரிண்டர் 1½ கோடி. இன்னும் இரண்டாவது திட்டத்தில் போக பாக்கி சர்ஜிகல் இன்ஸ்ட்ருமெண்ட்ஸ் 5 கோடி, பாய்லர் ப்ளாண்ட் 20 கோடி, ஆக மொத்தம் 121 கோடி ரூபாய். இதிலே தொழில்களுக்கு மத்திய சர்க்காரிலே எத்தனை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள் என்றால் 1,450 கோடி ரூபாய்—அதாவது கன ரகத்

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

தொழில்களுக்கு. ஆகையால் 12-ல் ஒரு பங்கு வரக்கூடிய அளவுக்கு இப்போதே ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதோடு இன்னும் சில தொழில்கள் நமக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. டாங்கு உற்பத்தி தொழிற்சாலையை இதிலே சேர்க்கவில்லை, ஏனென்றால் அது திட்ட வரம்புக்குள் வரவில்லை—திட்டத்திற்கு அப்பால் உள்ளது.

எப்போதும் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் சந்தேகக் கண்ணோட்டத்துடன் இல்லாமல் இருக்கமாட்டார்கள். இந்த சந்தேகப்படும் மனப்பான்மையோடு ஏன் அவர்கள் எப்போதும் இருக்கிறார்கள் என்பதுதான் எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த சந்தேகத்தை விட்டுவிட வேண்டுமென்று ஸ்ரீ ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களையும், அவரது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த டாங்கு உற்பத்தித் தொழிற்சாலை போய் விட்டது என்று பத்திரிகையிலே வெளிவந்தவுடன் அதிலே அவர்களுக்கு ஒரு கொண்டாட்டம். “பார்த்தீர்களா, கோட்டை விட்டு விட்டார்கள்” என்று உடனே கொண்டாடினர். மறு நாளே மறுப்பு விட்டவுடன், டாங்கு உற்பத்தி தொழிற்சாலை வரப்போகிறது என்று சொன்னவுடன், கொண்டாட்டம் அடைந்து கொண்டிருந்தவர்களுக்கு ஒரு திட்டாட்டமான நிலையைத்தான் அது ஏற்படுத்தியது. ஆகவே, “மந்திரிகள் ஒன்றும் சாதித்து விடவில்லை, அவர்களால் என்ன சாதிக்க முடியும்?” என்று சொல்லும் மனப்பான்மையை எல்லாம் அடியோடு விட்டு விடுங்கள் என்றுதான் நான் ஸ்ரீ. ஏ. கோவிந்தசாமி அவர்களையும், அவரது கட்சியைச் சார்ந்தவர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைப் போன்ற ஒரு செய்தி வந்தவுடன், அவர்களையும் அறியாமல் இந்த மனோபாவம் வெளிப்படுகிறது. அவர்களுடைய கொள்கையின், லட்சியத்தின் காரணமாகவே இந்த மனப்பான்மை அவர்களிடையே வெளிப்படுகிறது. அதற்குத் தான் நான் உங்களுக்கு, இந்த சட்ட சபையில் நிறுத்தத்தவுடன், முதல் பேச்சிலேயே இந்த மனப்பான்மையை விட்டு விடுங்கள் என்று சொன்னேன். இப்போதும் அதையே தான் திருப்பிச் சொல்கிறேன். அந்த மனப்பான்மையை அடியோடு விட்டொழியுங்கள். ஆனால், அதே மனப்பான்மையைத்தான் நீங்கள் திருப்பித் திருப்பி திருப்பித்துக் கொண்டு வருகிறீர்கள். நீங்களும் திட்டங்கள் வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. திட்டத்திலே இது வேண்டும், அது வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள். இதைச் சேர்க்கவில்லை, அதைச் சேர்க்கவில்லை என்று சொல்லவேண்டாம். இன்னும் பொதுத் துறையிலே பல கனரகத் தொழிற்சாலைகள் தமிழ்நாட்டுக்கு வர இருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் அவைகள் முடிவு செய்யப்படவில்லை. ஆனால் செய்வதற்கான வாய்ப்புக்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன என்பது எனக்குத் தெரியும். அந்த அடிப்படையிலேதான் இதைச் சொல்லுகிறேன். நமக்கு இப்போது கிடைத்துள்ளதிலே டாங்கு உற்பத்தித் தொழிற்சாலையைச் சேர்க்கவில்லை. நமக்கு முதல், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டங்களிலே கிடைத்துள்ள அளவையும், இப்போது மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே கிடைத்துள்ள அளவு

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

வையும் பார்க்கும்போது கணிசமான அளவுக்கு நாம் முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பது பற்றி நாம் கட்டாயம் திருப்தி அடையத் தான் வேண்டும். சொல்லப் போனால், சற்று அதிகமாகவே, வேகமாகவே முன்னேறி இருக்கிறோம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். ஆனால், நானும் இன்னும் அதிகமான உதவிகள் வேண்டுமென்று சொல்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அந்த உதவிகளை வாங்குவதற்கு நாம் நல்லமுறையிலே முயற்சி செய்ய வேண்டும்.

முக்கியமாகச் சொல்ல வேண்டியது, இந்த இரும்புத் தொழிற் சாலையைப் பற்றியது. ஏனென்று சொன்னால், ஒவ்வொருவரும் பேசும்போது எவ்வளவுதான் சொன்னாலும்கூட, இத்தொழிற்சாலை வருவதற்கு யாரோ குறுக்கே இருந்து கொண்டு, இந்த தொழிற்சாலை இங்கு வராமல் நிறுத்திக் கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லப்படுகிறது. இந்த என்னை, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினருக்கு வேண்டுமென்றே, வேண்டாமென்றே உறுதியாக இருந்து கொண்டு வருகிறது. அதனாலே இதைப்பற்றி எப்போதும் அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்குக் காரணம், வடநாட்டிலே இருந்து யாரோ நிறுத்தி வைத்துக்கொண்டு வருகிறார்களெனச் சொல்லப்படுகிறது. “இங்கே மட்டும் ஏன் பரீட்சை செய்யவேண்டும்? ஞார்கேலாவில் பரீட்சை செய்யப்பட்டதா? பீலாயில் பரீட்சை செய்யப்பட்டதா? ஜெம்ஷெட்பூரில் செய்யப்பட்டதா? இதற்கு மட்டும் ஏன் பரீட்சை? பரீட்சையே வேண்டாம், அவசியமில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். இங்கிருக்கக்கூடிய இரும்புக் கனிக்கும், அங்கிருக்கக்கூடிய இரும்புக் கனிக்குமுள்ள வித்தியாசம் தெரிந்தால் இப்படிச் சொல்ல மாட்டார்கள். அங்குள்ள இரும்பானது இதுவரையிலும் சாதாரணமாக உலகிலுள்ள எல்லா இடங்களிலும் உபயோகிக்கப்படுவது எல்லோரும் அறிந்த உண்மை. அதற்குத் தகுந்தாற்போல் அருகிலேயே நல்ல பழுத்த நிலக்கரியும் இருக்கிறது. ஆகவே, அதற்குப் பரீட்சை தேவையில்லை. ஆனால், தூர திருஷ்டவசமாக நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய இரும்புக் கனியோ 38 சத விகிதம் தான் சத்துள்ளதாக இருக்கிறது. தவிர, நமக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலக்கரியோ பழுக்காத பழுப்பு நிலக்கரியாகும். இந்த இரண்டையும் சேர்த்து எப்படி இரும்பு செய்வது என்பது தான் நம்முடைய பிரச்சனையாகும். இதற்கிடையே தான் இந்த கூப்பாடும், குழப்பமும். இதற்கும், அதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. இதைப் பரீட்சை செய்து பார்க்கவேண்டும். பரீட்சை செய்து பார்த்துத்தான் இரும்பு உருக்கு எடுக்க முடியுமென்று முடிவு சொல்லப்படுகிறது. இந்த முடிவை வடநாட்டிலே உள்ளவர்கள் சொல்லவில்லை. கிழக்கு ஜெர்மனி, வெஸ்ட் ஜெர்மனி, நார்வே மற்றும் அமெரிக்காவிலுள்ளவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். விஞ்ஞான முறைப்படி பரீட்சை செய்து பார்த்து முடிவெடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. இந்த பரீட்சையின் முடிவு இன்னும் தெரிவிக்கப்படவில்லை. காரணம், இதற்குரிய நிலக்கரியை நாம் இங்கிருந்து அனுப்ப வேண்டியிருந்தது. கொஞ்ச நிலக்கரியை வைத்துக்கொண்டு இந்த காரியத்தை செய்துவிட முடியாது. இப்போது அந்த அளவு

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

வுக்கான நிலக்கரி வெட்டி எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெற்றி பெற முடியுமென்ற நம்பிக்கையும் ஓரளவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. இதை வைத்துக் கொண்டு மட்டும் எந்திரங்களை நாம் அமைத்துவிட முடியாது. பெரிய அளவிலே ஏற்பாடு செய்ய வேண்டியிருந்தது. இரண்டாயிரம் டன் லிக்னைட் இதற்குத் தேவைப்பட்டது. இருதூற்று ஐம்பது அடி வரைக்கும் கீழே தோண்டி இப்போது எடுக்கப்பட்டு, வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இதை உடனடியாகச் செய்ய முடியவில்லை. இப்போது அங்கு பரீட்சை நடந்து கொண்டிருக்கிறது. சமீபத்திலே பத்திரிகையிலே இதைப் பற்றி ஒரு செய்தி வெளிவந்தது. இதை அங்கத்தினர்கள் கவனித்திருப்பார்கள். திருப்தி அளிக்கக்கூடிய அளவுக்கு நமக்கு மகிழ்ச்சி கொடுத்திருக்கிறது. இது சாத்தியமானதாக தோன்றுகிறது. இன்னும் இதர பரீட்சைகள் முடிந்து கூடியசீக்கிரத்திலே முடிவு சொல்லப்படும். கிழக்கு ஜெர்மனியிலிருந்து இன்னும் இதற்கான அறிக்கை வரவில்லை. அமெரிக்காவிலே இன்னொரு புதிய முறை கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த முறையிலேயும் பரீட்சித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் சமீபத்திலே அமெரிக்கா சென்றிருந்தபோது, அந்த ஆராய்ச்சி நிலையத்திற்கு சென்றே சொல்லியிருக்கிறேன். இந்த ஆராய்ச்சி தொழிற்சாலை சிறிய பைலட் பிராஜக்ட் போல் நடந்துகொண்டு வருகிறது. அதற்கான புள்ளி விவரங்கள் அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதை யெல்லாம் பார்க்கும்போது, இத்திட்டம் வெற்றி பெறுமென்பதே என்னுடைய கருத்து. ஆகவே, வேறு யாரோ தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்க வேண்டாம். ஒரு லட்சம் என்றால் இதற்கான திட்டத்தை உடனடியாக போட்டு விடலாம். இருபத்தைந்து கோடி ரூபாய் அளவுக்கு இதற்கு மூலதனம் போடவேண்டியிருக்கிறது. இன்னும் சில கோடிகள் அதிகமாக போடும்படியும் நேரிடலாம். இதற்கான செலவை திட்டக் கமிஷன் கொடுப்பதாக ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே யாருக்கும் இதிலே அவநம்பிக்கை இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆராய்ச்சிகள் வெற்றிகரமாக நிறைவேறினால் உடனே திட்டத்தை நிறைவேற்றி விடலாம். ஆனால் ஆராய்ச்சி வெற்றி பெறாமல் யாரும் மந்திர சக்தியாலே இரும்பை உற்பத்தி செய்து விட முடியாது. ஆனால் அதை விட்டுவிட்டு, மத்திய மந்திரி ஸ்ரீ ஸ்வரன் சிங்கை இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது, இன்னும் இதுபற்றி ஆராய்ச்சி நடந்து கொண்டு வருகிறது என்று பதில் சொன்னதை வீணாக திரித்துப் பேசுவதில் என்ன பிரயோஜனம்? வேறு என்ன செய்ய முடியும். தேர்தல் விஞ்ஞாபனத்தை வைத்துக்கொண்டு செய்துவிட முடியுமா? தொழில்துட்ப சம்பந்தமாக விஞ்ஞான அடிப்படையில் இதை ஆராய்ச்சி செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதிலே யாரும் குறுக்கே நிற்பதாக நினைப்பதற்கே இடமில்லை. அப்படிப்பட்ட எண்ணம் இருக்குமானால், தயவுசெய்து விட்டுவிட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போதுள்ள அடிப்படையிலே பார்க்கும்போது இந்த இரும்புத் தொழிற்சாலையை இங்கே ஏற்படுத்த முடியும். அப்படி சேலம் இரும்பை வைத்துக்கொண்டு, தொழிற்சாலை ஆரம்பிக்க

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

0.0
p.m.

முடியாது என்று சொன்னால், தொழிற்சாலை வரும், வராதா என்று சந்தேகப்பட வேண்டாம். வேறு இடத்திலே இரும்புக் கனியை கொண்டு வந்து, அதாவது பக்கத்திலே உள்ள பெல்லாரியிலே இருந்து இரும்புக்கனி கொண்டுவந்து தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்கலாம். அதிலே 100-க்கு 80 பங்கு சத்திருக்கிறது. ஆனால் கூடியவரைக்கும் நம்முடைய இரும்புக் கனியை உபயோககர வேண்டுமென்பதற்காகவே இத்தனை ஆராய்ச்சியும். இல்லை என்றால் ஆராய்ச்சி தேவையில்லை. இதுவும் தவிர, நம்முடைய இரும்புக் கனியை உபயோகப்படுத்தச் செய்தால், விலையும் குறைவாக இருக்கும். அப்படி நிபுணர்கள் சாத்தியமில்லை என்று சொன்னால், அதனால் தொழிற்சாலை ஏற்படாமல் தடைபடப் போவதில்லை. அதற்குப் பதிலாக வேறு இடத்திலே இருந்து கொண்டு வரப்பட்டு, எப்படியும் தொழிற்சாலை ஏற்படும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு ஜப்பானிலே, இங்கிருந்து இரும்பு கொண்டு போகப்பட்டு அங்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்தப்படுகிறது. அதுமாதிரி அங்கு செய்யும்போது, நாம் பெல்லாரியிலே இருந்துகொண்டு வந்து இங்கு தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவது என்பதை ஒரு பெரிய காரியமல்ல. நமக்கு லிங்கைட் கிடைக்கக்கூடிய நிலைமை இப்போது ஏற்பட்டு விட்டது. அதில் வெற்றி பெற்று விட்டோம். ஆகவே, எப்படியும் எங்கிருந்தாவது இரும்புக்கனி கொண்டுவரப்பட்டு தொழிற்சாலை அமைக்கப்படும் என்பதை உறுதிப்படுத்த விரும்புகிறேன். ஆனால் அம்மாதிரியான ஒரு நிலைமை வரக்கூடாது என்பதுதான் என் அபிப்பிராயம். சேலம் இரும்புக் கனியைக் கொண்டே, தொழிற்சாலை அமைக்கப்பட்டால் மிகவும் வரவேற்கத் தக்கதாக இருக்கும். ஆகவே, யாரும் தொழிற்சாலை ஏற்படுத்துவதற்குத் தடையாக இருக்கிறார்கள் என்று நினைக்கவே வேண்டாம். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினர் நினைப்பதுபோல் நாம் தொழிற்சாலை வளர்ச்சியில் முன்னேறவில்லை என்று எண்ணவேண்டாம். அம்மாதிரியான எண்ணத்தை தயவுசெய்து விட்டு விடுங்கள். இப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை, நடக்கவில்லை என்று நீங்கள் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதாலேயே ஒருக்கால் நடக்காமல் போய் விடலாம். எதிலும் நடக்கும் என்று நினைத்து, நீங்களும் எங்களுடன் ஒத்துழையுங்கள். இப்படி நடக்கும் என்று சொல்லக்கூடிய வாய்ச் சொல்லையாவது அருளுங்கள் என்றுதான் நான் உங்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். வேறு உதவி ஒன்றும் செய்யாவிட்டாலும் பரவாயில்லை. அதையும் அருள மாட்டோம் என்று சொன்னால் என்ன செய்வது? இதுதான் வருத்தம் கொடுக்கக்கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகவே, வாய்ச் சொல்லையாவது அருளி, எங்களுடன் ஒத்துழையுங்கள் என்றுதான் நான் உங்களை தயவுசெய்து கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது நம்முடைய திட்டங்கள் வெற்றி பெறுவதற்கு பெருமளவில் உதவும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு வேண்டிய நீர்ப்பாசன வசதிகளைப்பற்றி அதிகமாகப் பேசப்பட்டது. முக்கியமாக நீர்ப்பாசன வசதிக்காக நம்மிடம் இருக்கக்கூடிய ஆறுகளையும், தண்ணீரையும் பயன்படுத்தியாகிவிட்டது. காவேரித் திட்டத்தைப் பற்றி பேசப்

11th November 1961][Sri C. Subramaniam]

பட்டது. புதுக்கோட்டைக்கு ஒரு கால்வாய் வெட்டவேண்டும், இன்னும் இரண்டு அணைகள் கட்டவேண்டும் என்று தாராளமாக நம்முடைய கருத்துக்களை தெரிவிக்கிறோம். அதைப்பற்றி ஆட்சேபிப்பதற்கு இல்லை. காவேரி நதியானது நமக்கும், மைசூர் ராஜ்யத்திற்கும் பயன்படுகிறது. காவேரியின் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொள்ளுவது பற்றி நம்மிடையே ஒரு ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த ஒப்பந்தத்தின் அடிப்படையில் தான் தண்ணீரை உபயோகப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். ஏதோ சமீபத்தில் நாம் ஒப்பந்தத்தை மீறிவிட்டதாக அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்கள். நல்ல வேளையாக நான் போனதாவை இங்கு பேசிய பிற்பாடு 'ஒப்பந்தத்தை மீறிவில்லை, ஏதோ தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவதில் சில கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன' என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அளவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். வெள்ளம் வரும்போழுது ஒப்பந்தத்தை அனுசரித்து வருவதில்லை. சில வருஷங்களில் நிறைய தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது, இந்த வருஷம் வந்த வெள்ளம் இதற்கு முன்னாலே எப்பொழுது வந்தது என்றால், 1924, 1925-ல் இந்த அளவுக்கு வந்தது. 20, 25 வருஷத்திற்கு ஒரு முறை இவ்வளவு பெரிய வெள்ளம் வருகிறது. சிறிய பெரிய வெள்ளம் அடிக்கடி வந்துவிடுகிறது. அந்தக் காலத்தில் தண்ணீரை வீணாக்காமல் நாமும், மைசூரும் உபயோகப்படுத்திக்கொள்ளலாம். அதை நாம் உபயோகப்படுத்துவது குறித்து மைசூர் தடை சொல்ல முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். அதே மாதிரி நான் மத்திய குழுவில் இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன நிபுணர்களும் கருதுகிறார்கள். அதை எப்படி எந்த அளவுக்கு உபயோகப்படுத்துவது என்பது பரிசீலனையில் இருக்கிறது. ஹொகயநகலில் கட்டுவதா அல்லது வேறு இடத்தில் அணை கட்டுவதா என்பதை என்ஜினியர்கள் தான் முடிவு செய்யவேண்டும். அப்படிப்பார்க்கும் பொழுது மைசூரின் உரிமைகள், பாக்கியைகள் பாதிக்கப்படாமல் இன்னொரு அணை கட்டலாம் என்கின்ற அளவுக்கு தற்காலிகமாக ஒரு முடிவுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக மைசூர் சண்டைக்கு வந்துவிடக்கூடாது. அணை கட்டுவதற்கு முன்னால் மைசூரையும் கேட்டுத்தான் கட்டுவோம் என்று உறுதி சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுடைய உரிமை எந்த விதத்திலும் பாதிக்கப்படாது என்ற ஒரு எண்ணம் இருக்கிறது. அதை இன்னும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்க்குது, அம்மாதிரி அணை கட்டும்பொழுது நீர்தேக்க கிட்டமாக மட்டுமல்லாமல் பெரிய அளவிலே மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்கின்ற முடிவுக்கு நம்முடைய என்ஜினியர்கள் வந்திருக்கிறார்கள். அதுவும் 7 லட்சம் கிலோவாட் மின்சார சக்தி உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறார்கள். இதிலே இன்னொரு கஷ்டம் என்னவென்றால், இன்னொரு அணை கட்டினால் தஞ்சாவூர்க்காரர்கள் 'ஒ நீர்ப்பாசன வசதி குறைந்துவிடும்' என்று சத்தம் போடுகிறார்கள். வெள்ளம் வரும்போது அதைத் தடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். இன்னொரு அணை கட்டினால் நீர்ப்பாசன உரிமைகள் பாதிக்கப்பட்டுவிடும் என்று சத்தம் போடுகிறார்கள். மேலே மைசூரில் சத்தம் பேசுகிறார்கள். கிழே தஞ்சையில் இருப்பவர்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

கள். இந்த விதமாக சத்தம் போடுகிறார்கள். இதையெல்லாம் அனுசரித்துத்தான் நாம் ஒரு முடிவுக்கு வர வேண்டியதாக இருக்கிறது. (குறுக்கீடு.) கனம் அங்கத்தினர் சீனுவாசய்யர் அவர்கள் மட்டும் அல்ல. கனம் அங்கத்தினர் கருணாநிதி அவர்களும் தேர்தலுக்கு அந்தப் பக்கம் நின்றால் அப்படிச் சொல்லக்கூடும். வேறு பக்கம் நின்றால் சொல்லாமல் விட்டுவிடலாம். ஆகையினால் அது இப்பொழுது பரிசீலனையில் இருக்கிறது, அந்த அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பதை நாம் பார்க்கிறோம்.

இப்பொழுது அணுசக்தி நிலையம் வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். நமக்கு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதற்கு வேறு வழி இல்லை என்று சொன்னால்தான் அணு சக்தி மூலம் மின்சார உற்பத்தி செய்யவேண்டும். வேறுவகையில் உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்று சொன்னால், அதன் மூலம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும். அணு சக்தி மூலம் மின்சார உற்பத்தி செய்வதைவிட, மற்ற வகையில் செய்தால்தான் விலை கணிசமான அளவுக்கு குறையும். நாம் மின்சாரத்தை வேறுவகையிலே உற்பத்தி செய்யமுடியாது என்று சொன்னால் அணு சக்தி மூலம் மின்சாரத்தை உற்பத்தி செய்யவேண்டியிருக்கும். நமக்கு இருக்கக்கூடிய நிலையிலே அணு சக்தி உலைக் கூடம் வந்தால்தான் மேலும் மேலும் போகப் போக, வேண்டிய அளவுக்கு மின்சார உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்ற காரணத்தினால், அதற்கான அடிப்படையிலே ஆரம்பப் பணியை நாம் இப்பொழுது செய்துகொண்டு வருகிறோம். எப்பொழுது அவசியம் ஏற்படுகிறதோ அப்பொழுது அணு சக்தியைக் கொண்டு மின்சாரம் உற்பத்தி செய்யவேண்டும் என்ற முறையில் நாம் திட்டம் போட்டிருக்கிறோம். அது மட்டும்ல்லாமல், மற்ற ராஜ்யங்களில் அவர்களுக்கு தேவைக்கு மிகுதியாக இருக்கக்கூடியதை இங்கு கொண்டுவந்து சேர்க்கவேண்டும் என்று நாம் பேசிக்கொண்டிருக்கிறோம். திட்டங்களை உருவாக்குகிறவர்களும் அதைப்பற்றி பேசுகிறார்கள். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் அதைக் காணாமே என்று அண்ணாத்துரை அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம், மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கோதாவரி-கிருஷ்ணா திட்டம் இல்லை. ஏன் என்று சொன்னால், கோதாவரி-கிருஷ்ணா திட்டம் இந்த ஐந்து வருஷங்களுக்குள் இங்கு வந்து சேரக்கூடிய திட்டமல்ல. கோதாவரியில் பெரிய அணை கட்டி, கோதாவரித் தண்ணீரை கிருஷ்ணாவுக்குக் கொண்டுவந்து, கிருஷ்ணா நதியிலிருந்து எந்தப் பகுதிகளுக்கு தண்ணீர் பாய்ந்து கொண்டிருந்ததோ, அந்தப் பகுதிகளுக்கு கோதாவரித் தண்ணீரை பயன்படுத்திக்கொண்டு, மிகுதியிருக்கிற கிருஷ்ணா நதி தண்ணீரை இங்கு கொண்டுவரவேண்டும். கோதாவரித் திட்டம் நிறைவேறிய பிற்பாடுதான் கிருஷ்ணா தண்ணீரை இங்கு கொண்டு வர முடியும். காஞ்சிவரம் வரையிலும் தான் வரும். செங்கல்பட்டு ஜில்லா வோடு நின்றுவிடும். வேண்டுமானால் தென்னாற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு சில பகுதிக்கு வரலாம். செங்கல்பட்டு பூராவும் வந்தாலே பெரிய காரியம். தென்னாற்காடு ஜில்லாவுக்கு வரும் அளவுக்கு தண்ணீர் இல்லை. தண்ணீர் வரக்கூடிய மட்டம் இருக்கிறது, ஆனால்

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

தண்ணீர் குறைவு. செங்கல்பட்டு ஜில்லாவில் இப்பொழுது ஓரளவு குளங்கள், ஏரிகள் இருக்கின்றன. அவைகளுக்கு போதாத தண்ணீரை அதன் மூலம் கொண்டு வந்து கொடுக்க முடியும். அதனால்தான் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இது இடம் பெறவில்லை. கோதாவரித் திட்டம் போட்டபிற்பாடுதான் அதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டியிருக்கிறது.

மேற்குத் தொடர்ச்சி மலைப்பகுதியில் மிகுதியாக இருக்கக் கூடிய தண்ணீரை நம் பக்கம் திருப்பவேண்டும். கேரளா உபயோகப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் தண்ணீரை இங்கே திருப்ப வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வீணாகப் போகக்கூடிய தண்ணீரை நம் பக்கம் திருப்பவேண்டும் என்ற முறையில் தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறோம். மற்ற ராஜ்யங்களோடு பேசி முடிவு எடுக்கக் கூடிய விஷயத்திலே ஆத்திரப்பட்டு பிரயோசனம் இல்லை. சவுஜன்யமாகத் தான் அவர்களுக்கு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி அங்கு வீணாகப் போகிற தண்ணீரை இங்கு திருப்பிக் கொண்டுவர வேண்டும். அந்த முறையில்தான் அரசியல் அமைப்பு இருக்கிறது. இந்தமாதிரி விஷயத்திலே ஒரு ராஜ்யத்தை இன்னொரு ராஜ்யம் நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது, மத்திய அரசாங்கமும் நிர்ப்பந்தம் செய்ய முடியாது. அந்த அளவுக்கு உரிமை தனிப்பட்ட ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால், கொஞ்சம் பொறுத்துத்தான் அவர்களிடத்திலே நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லி, அவர்களுடைய நன்மை எந்தவிதத்திலும் பாதிக்கப்படவில்லை என்று உறுதிப்படுத்தித்தான் நம் பக்கம் தண்ணீரை திருப்ப வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துக் கொண்டால் இன்றைக்கு நாம் அதற்கு ஒரளவுக்கு நிதி ஒதுக்கியிருக்கிறோம். இது சம்பந்தமாக இந்த உறுதியை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதைப் பொறுத்தவரையிலும், நிதித் தட்டு என்பது கிடையாது, அதை ஒரு எல்லையாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டிய அவசியம் இல்லை. எந்த அளவுக்கு வேண்டுமானாலும் சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்களை எடுத்துச் செய்வதற்கு இடம் இருக்கிறது. இப்பொழுது 8 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். 5 வருஷங்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய நிதியை 2 வருஷம், 3 வருஷங்களுக்குள் வேண்டுமானால் உபயோகப்படுத்தி விடலாம். அதற்கு மேலே வேண்டுமானால் நிதி ஒதுக்கப்படும் என்கின்ற உறுதியை இன்றைக்கு மத்திய சர்க்கார் நமக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகையிலே சிறிய நீர்ப்பாசன திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரையில் நாம் நிதி அளவைப் பார்க்கவேண்டிய தில்லை. சரியான திட்டங்களா என்பதைத்தான் பார்க்க வேண்டியது அவசியம். ஸ்ரீ. வி. கே. ராமசுவாமி முதலியார் அவர்கள் கூட குறிப்பிட்டார்கள். குளங்களை சரிப்படுத்துவது என்றால், 3 மாதம், 4 மாதங்களுக்குத்தான் வேலை செய்யமுடிகிறது. மற்ற சமயங்களில் தண்ணீர் வந்துவிடுகிறது. நாம் நினைத்த அளவுக்கு வேகமாக திட்டத்தை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. இருப்பினும், இயந்திரங்களை உபயோகப்படுத்தி குளம், குட்டைகளை

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

சீர் செய்து, அதிலே தண்ணீரை பெருக்கி, அதன் மூலம் வசதியைப் பெருக்குவதற்கு நாம் முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். எந்த அளவுக்கு செய்ய முடியுமோ அந்த அளவுக்கு, நமக்கு இருக்கக் கூடிய திறமை அளவுக்கு நிதி ஒதுக்க முடியும் என்பதை உறுதியாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன். அதிலே நிதிக் கட்டுப்பாடு என்பதே இருக்காது. அதற்காக எந்தத் திட்டத்தை வேண்டுமானாலும் எடுத்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்துவிடக்கூடாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற பொழுது மலையிலே தண்ணீர் வினாகப் போகிறது என்று சொன்னார்கள். மழை பெய்து வெள்ளம் வரும்பொழுது பார்ப்பதற்கு தண்ணீர் வினாகப் போவது போல்தான் தோன்றும். தண்ணீர் வினாகப் போகிறதா, இல்லையா என்று எங்கு கணக்கிடவேண்டும் என்றால், சமுத்திரத்தில் எவ்வளவு வினாகப் போய்விழுகிறது என்பதைக் கொண்டுதான் ஓரளவுக்கு கணக்கு எடுக்க முடியும். அநேக நீர் ஓடைகள் பெரிய ஆறுகளில் போய் சேர்ந்து, இப்பொழுதும் அந்தத் தண்ணீர் பயன்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை பரிசீலனை செய்யாமல் அந்த இடத்தில் கோடிக்கணக்கில், லட்சக்கணக்கில் செலவழித்து ஒரு அணையைக் கட்டி, இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசன வசதியை குறைத்து விடக்கூடாது. வினாக பணத்தையும் செலவழித்து இன்னொரு பக்கத்தில் நாசத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். மேலாகப் பார்க்கும்பொழுது 10,000 ஏக்கரா, 20,000 ஏக்கரா பாசன வசதி அடையும் என்று வெகு சலபமாகச் சொல்லிவிடலாம். பிறகு நன்றாக பரிசீலனை செய்து பார்க்கும்பொழுது 2,000 ஏக்கராவுக்குக் கூட வருவதில்லை; 5 வருஷங்களில் 2 வருஷங்களில்தான் பயன் இருக்கும். ஆகவே, எல்லாவற்றையும் பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் ஒரு திட்டத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. நாம் நினைக்கிற பிரகாரம் எல்லா திட்டங்களையும் எடுத்துக்கொண்டுவிட முடியாது. வெள்ளத் தண்ணீர் எந்த அளவுக்கு வந்து சேருகிறது என்பதையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, அதிலே என்ஜினியர்கள் பரிசீலனை செய்து சொல்லுவதைத்தான் நாம் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. மற்ற பிரதேசங்களுக்கு அந்த நீர் இப்பொழுது பயன்படுமேயானால், அந்த நீரை இன்னொரு பக்கத்திற்கு எடுத்துப் போவது என்பது முடியாத காரியம். பணத்தை செலவழித்து, ஒரு பக்கத்தில் நாசத்தை ஏற்படுத்தி, இன்னொரு பக்கத்தில் வளத்தை ஏற்படுத்துவது என்பது முடியாது. ஆகையால், இதையெல்லாம் மனதில் கொண்டுதான் அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

இன்றைக்கு வளர்ச்சிக்கெல்லாம் அடிப்படையாக இருக்கக் கூடியது கல்வி வளர்ச்சிதான், அறிவு வளர்ச்சிதான். அந்த அடிப்படையில்தான் இன்றைக்கு முன்னேற்றம் காண முடியும். பெரிய அளவிலே முன்னேறியிருக்கிற நாடுகள் கூட அந்த முடிவுக்கு வந்திருக்கின்றன. நாம் இன்றைக்குக் கல்விக்கு முதலிடம் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

நாட்டிலுள்ள எல்லோரும் கல்வி கற்றாக வேண்டும். அதே நேரத்தில் கல்வியின் தரமும் உயர வேண்டும். வெறுமனே 27,000 பள்ளிக் கூடங்கள் ஏற்படுத்தி விடுவதால் மட்டும் என்ன பிரயோஜனம் என்று கேட்டார்கள். படித்த அளவுக்குப் பிரயோஜனம் இருக்கிறது என்பதை ஒத்துக்கொள்ளத்தான் வேண்டும். முன்னேற்றம் அடைந்திருக்கும் எந்த நாட்டை எடுத்துப் பார்த்தாலும், முதலில் கல்வி பரவலாகத்தான் இருக்கிறது. பின்னால் போகப் போக தரத்தை உயர்த்திப் படிப்படியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அப்படித்தான் நடவடிக்கைகள் எடுக்க முடியும். இன்றைக்கு ரஷ்யாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஜப்பானை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அல்லது சைனாவை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, அடித்தளத்தில் கல்வி பரவலாகத்தான் இருக்கிறது. கல்வி பரவலாக இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லும்போது, எந்த அடிப்படையில் உயர் நிலைப் பள்ளிகளிலே, கல்லூரிகளிலே, தொழில் பள்ளிகளிலே, ஆராய்ச்சிக் கூடங்களிலே, தரம் குறையாமல் இருக்க வேண்டும் என்று பார்த்தாக வேண்டும். கீழே பரவலாக இருக்க வேண்டும்; மேலே போகப்போக மேலும் மேலும் தரம் உயரவேண்டும்; அதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும். அந்த அடிப்படையில்தான் மூன்றாவது திட்டத்தில் கல்வி திட்டம் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. பரவலாக ஐந்தாவது வரையில் இருக்க வேண்டும் என்றும், அதற்கும் மேலே, அது உயர்நிலைப் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, தொழில் பள்ளியாக இருந்தாலும் சரி, கல்லூரியாக இருந்தாலும் சரி, ஆராய்ச்சி நிலையமாக இருந்தாலும் சரி, தரம் அதிகப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும். கல்வி திட்டமும் சரியான முறையில் அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைத்தான் பள்ளிக்கூடங்களைக் காட்டி ஏதோ ஏமாற்று வித்தையாக இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அப்படிச் சொன்ன அங்கத்தினரை இப்பொழுது இங்கே காணோம். அதேபோலத்தான் விவசாயத் திற்கு 27 கோடி என்று இருக்கிறதே, விளைச்சல் அதிகமாக இருக்கும் என்பது ஏதோ சரியா என்று கேட்டார்கள். அதற்காகத்தான் இந்த திட்டத்தை துருவி துருவி படிக்க வேண்டும் என்று சொன்னேன். துருவித் துருவி என்றால் பத்து தடவை படிப்பது என்று அர்த்தமல்ல. கண்காணிப்போடு படிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தில் சொன்னேன். ஒரு இனத்தில் குறைவு என்றால், குறைச்சலுக்கு காரணம் என்ன என்று மூலத்தை எடுத்துப் பார்க்க வேண்டும். துருவித் துருவி என்றால் திருப்பித் திருப்பி என்று பொருள் இல்லை. எந்தெந்த முறையிலே உற்பத்தியைப் பெருக்க முடியுமோ, உடனடியாகப் பெருக்க முடியுமோ அந்த திட்டங்களில் குறைக்கப் படவில்லை என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நீண்டகால ஆராய்ச்சித் திட்டங்களாக இருந்தால், 10 வருஷகாலத்தில், அல்லது 5 வருஷகாலத்தில் பலன் அளிக்கக் கூடியதாக இருந்தால், அம்மாதிரித் திட்டங்களில் ஓரளவுக்குக் குறைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. கட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், உடனடியாக பலன் தரும் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்டவரை போதிய அளவுக்குப் பணம் ஒதுக்கப் பட்டிருக்கிறது, அடுத்த ஐந்தாண்டில் நடைபெறக்கூடிய வாய்ப்பு உள்ளதாக

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

இருக்கிறது என்பது விளங்கும். முக்கியமாக உற்பத்தி பெருக்கக் கூடிய திட்டங்களுக்கு, ஒரு உற்பத்தி திட்டங்களுக்கு சிறிதளவு கூடக் குறைக்கப் படவில்லை. அதே மாதிரி நீர்பாசன திட்டங்கள், சிறு நீர்பாசனத் திட்டங்கள் இவைகளுக்கு அதிகமாகத்தான் ஒதுக்கி இருக்கிறோம், கம்மிப் படுத்த வில்லை.

இன்னொரு கணக்கும் சொன்னார்கள், ஐந்து லட்சம் டன் என்று சொல்லி இரண்டு பக்கமும், ஓவர்லாப்பிங்காக இருப்பதைக் கழிக்க வில்லை; ஐந்து லட்சத்திற்குப் பதிலாக 1.7 லட்சம் மட்டும் குறைத்தது தவறு, ஆகையினால், போதுமான நிதி ஒதுக்காமல், மக்களை மாயாஜாலப் புள்ளிவிவரங்களால் மயக்குகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அது இதைச் சரியாகப் புரிந்துக் கொள்ளாததால் ஏற்பட்ட எண்ணம். இந்த திட்டத்தை நாம் மட்டும் பரிசீலனை செய்யவில்லை; உலக நிபுணர்கள் துருவித் துருவி பரிசீலனை செய்து பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் மற்றவர்களை ஏமாற்ற முடியாது. நாம் கணக்குப் போடும்போது, நம் முன்னைய அனுபவத்தையும் வைத்துப் போடுகிறோம். மற்றவர்கள் அனுபவத்தையும் வைத்துக்கொண்டு போடுகிறோம். அந்த முறையில் இது மாற்றியமைக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவிக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : கனம் அமைச்சர் புள்ளிவிவரத்தை தன்கருத்துக்களை ஒட்டி விவரிக்கிறார்கள். ஒரு கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐம்பது ஏக்கர் என்று இருந்ததை இன்றைக்கு 100 ஏக்கர் என்று போட்டு.....

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : அதற்கு வருகிறேன். சொல்லுவார்கள் என்று தெரியும். அந்த அளவாவது பார்த்திருக்கிறார்களே, நல்லது. 50 ஏக்கர் இருந்ததை 100 ஏக்கர் என்று கிணறுகள் சம்பந்தப் பட்டவரை போட்டிருக்கிறோம். ஏற்கனவே கிணறுகள் வெட்டிய அனுபவம் நமக்கு இருக்கிறது. ஒரு கிணறு வெட்டினால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்கள் செலவாகிறது. இன்னும் ஒரு 10 ஆயிரம் அதிகமாகச் செலவழித்து அந்தக் கிணற்றையே ஆழமாகவும், அகலமாகவும் செய்தால், இன்னுமொரு 50 ஏக்கருக்குப் பாசனவசதி கொடுக்கலாம் என்று அனுபவம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகையினால், சிறு சிறு கிணறுகளுக்குப் பதிலாக, இன்னும் கொஞ்சம் அதிகச் செலவில், அதிக ஆழமும் அகலமும் உள்ள கிணறுகளை வெட்டுவதனால், 50 ஏக்கருக்கு பதிலாக, 100 ஏக்கர்களுக்கு வசதி செய்ய முடியும் என்று செய்திருக்கிறோம். இதுவும் நிபுணர்கள் சொன்னதின் பேரில், சின்னக் கிணறுகளுக்குப் பதிலாகப் பெரிய கிணறுகள் என்று செய்கிறோம். மேலும் இன்னொன்று. முன்பெல்லாம் கிணறு வெட்டுவதென்றால் அதிகச் செலவு ஆகிவந்தது. இன்றைக்கு அன்னிய நாடுகளிலிருந்து பவர் ட்ரில் முதலிய இயந்திரங்களைக் கொண்டு குறைந்த செலவில் போட முடிகிறது. அப்படித்தான் தென் ஆற்காட்டில் செய்தோம். அது அங்கிருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். அவ்வளவு அதிகச் செலவு இன்றைக்குச் செய்ய வேண்டியதில்லை என்று

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

தெரிந்துக் கொண்டோம். இன்னும் சில இடங்களில் 100 என்பதற்குப்பதிலாக, 125, 150 ஏக்கராக்கள் கூட வசதிபெற முடியும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, அந்த முறையில் கணக்குகள் மாற்றியமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால் உற்பத்திக் குறைவும் ஏற்படாது. ஆகவே அந்த முறையில் கிணறுகள் நம் அனுபவத்தின் பேரில், தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் வெட்டப்படுகின்றன என்பது கனம் கோவிந்தச்சாமிக்குத் தெரியும். அதைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதையே பரிட்சார்த்தமாகச் செய்யவும் திட்டத்தில் இடம் கொடுத்திருக்கிறது.

இதிலே நமக்குத் திட்ட அளவில் குறைந்து விட்டது என்று ஒரு கணக்குச் சொன்னார்கள். மாநில ரீதியாக ஜனத்தொகை அளவில் பார்த்தால், தெரியும். அந்தக் கணக்கைக் காண்பிக்க முடியும். அதைப் பார்த்தால் மற்ற ராஜ்யங்களுக்கு குறைவாகத்தான் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதும் விளங்கும். இன்றைக்கு உத்தரபிரதேசத்தை எடுத்துக் கொண்டால், அவர்களுக்கு 497 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஜனத்தொகை அளவில் கணக்குப் பார்த்தால், அவர்களுக்கு 621 கோடி கொடுத்திருக்க வேண்டும். அது ஜனத்தொகை வீதாசாரப்படி. அப்படிக் கொடுக்கப்படவில்லை. அதேபோலத்தான், பீஹார் மாகாணத்திற்கு 337 கோடி கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது; ஜனத்தொகை அடிப்படையில் பார்த்தால், 395 கோடி கொடுக்க வேண்டும். மேற்கு வங்காளத்தை எடுத்துக் கொண்டால், கொடுத்திருப்பது 250 கோடி, ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுக்க வேண்டியது 298 கோடி. அந்த முறையில் நாம் பார்க்கும் போது, இங்கே தெற்கே உள்ள ராஜ்யங்களுக்கு ஓரளவு அதிகமாகவே கொடுத்திருக்கிறார்கள். கேரளாவிற்கும், மைசூருக்கும், நமக்கும் ஜனத்தொகை அளவில் இல்லாமல், அதிகமாகவேதான் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிறது. அதைப் புள்ளிவிவரங்கள் காட்டுகின்றன.

இன்னொன்றையும் குறிப்பிட்டார்கள். உத்தரப் பிரதேசம் எவ்வளவு நிதி திரட்ட வேண்டும், நாம் எவ்வளவு திரட்ட வேண்டும் என்பதிலும் வித்தியாசம் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் 147 கோடி நிதி திரட்ட வேண்டும்; அவர்களுக்கு 497 கோடியளவில் தொகை அளிக்கப் பட்டிருக்கிறது, திட்டங்கள் கொடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன. நாம் 100 கோடி நிதி திரட்ட வேண்டும். அதற்கு நமக்கு 291 கோடி அளவுக்குத்தான் திட்டங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. மத்திய சர்க்கார் உதவி கொடுப்பதில் இரண்டு விதம் உண்டு. ஒன்று மான்யமாகவே (கிரான்ட்) கொடுத்துவிடுவது. இன்னொன்று கடனுதவி. இப்படி இரண்டு விதமான உதவிகள் இருக்கின்றன. ஆராய்ச்சித் திட்டங்களுக்கும் முன்னோடித் திட்டங்களுக்கும் மான்யமாக (கிரான்ட்) வழங்கப்படுகிறது. எந்த அளவுக்கு அந்த மான்யத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்பது பற்றி இப்பொழுது நிதிக் கமிஷன் (பைனான்ஸ் கமிஷன்) வந்து பரிசீலனை செய்து, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் எந்த அளவு திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று அவர்கள்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

முடிவு சொல்வதற்கு இருக்கிறார்கள். திட்டத்திலே ஒரு வரையறை செய்யப்படவில்லை. நிதிக் கமிஷன் தான் வரையறுத்து பின்னால் சொல்ல இருக்கிறது.

ஆனால், கடன் வாங்குவது என்பது இரண்டு விதமாக இருக்கிறது. ஒன்று—நாமாகக் கடன் எழுப்பிக் கொள்ளலாம். இரண்டாவது—மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கலாம். நம்மைப் பொறுத்தவரையில், முதல் திட்டத்திலும் இரண்டாவது திட்டத்திலும் அதிகமாக மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கடனாகப் பெறுவதற்குப் பதிலாக நாமாகவே பொதுமக்களிடத்திலிருந்து கடன் எழுப்புகிற முறையை மற்ற ராஜ்யங்களைவிட நாம் ஓரளவு அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். 101 கோடி என்று சொல்லும்போது, 191 கோடி மற்றவர்களுக்கு அதிகமான உதவி என்று சொல்லும்போது கடன் உதவியையும் தான் வைத்துச் சொல்கிறோம். யாரிடம் கடன் வாங்கினாலும் வட்டிகொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து கடன் வாங்கும்போது கால் சதவிகிதம் அதிகமாக வட்டிகொடுக்க வேண்டும். பொது மக்களிடமிருந்து வாங்கினாலும் அதற்கும் வட்டிகொடுக்கவேண்டும். அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்கு கடன் வாங்கும் போது வட்டிகொடுத்து ஆகவேண்டும் என்பதுதான் திட்டத்தின் சித்தாந்தமாக அமைந்திருக்கிறது. நாமாகக் கடன் எழுப்பிக் கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையின் பேரில் நாம் 101 கோடி எழுப்ப உத்தேசித்துள்ளோம். இதைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக பாரபட்சம் ஏற்பட்டுவிட்டது என்று சொல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எந்த அளவுக்கு இன்னும் அதிகமாகக் கடன் திரட்ட முடியுமோ அதை நாமாக எழுப்பிச் சத்தியப் பெருக்கிக் கொள்வதுதான் நல்லது என்பது என்னுடைய கருத்து. அந்த அடிப்படையில்தான் இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே நிதி வசதிகளைப் பெருக்கிக்கொண்டு வந்திருக்கிறோம். இம்மாதிரி கொள்கையைத்தான் எனக்குப் பின்னால் வருகிறவர்களும் பின்பற்றுவார்கள் என்று நம்புகிறேன். இதிலே நமக்குக் குறைந்துவிட்டது என்று சொல்வதற்கு இடமில்லை.

முக்கியமாக இருக்கக் கூடியவைகளுக்கெல்லாம் என்னால் இயன்ற அளவு பதில் சொல்லியிருக்கிறேன். மற்றவை சிறிய விஷயங்கள், முக்கியமானவை அல்ல என்று நான் சொல்ல முன்வரவில்லை. ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்தனியாக ஒரே சமயத்தில் பதில் சொல்வது முடியாத காரியம். பல சமயங்களில் இதைப் பற்றி விவாதித்திருக்கிறோம். அதிலும் முக்கியமாக தேர்தல் நெருங்குகிற காலத்திலே ஒவ்வொரு அங்கத்தினரும் தங்கள் தங்களுடைய தொகுதிகளில் ஏற்பட வேண்டிய வேலையைப்பற்றி அக்கறை எடுத்துக் கொள்வது இயற்கை. அதற்கு முன்னாலேயே அக்கறை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். தேர்தல் காலத்தில்தான் அக்கறை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பது அல்ல. இப்பொழுதாவது அக்கறை எடுத்துக்கொள்கிறார்களே ஒருசிலர் என்

11th November 1961] [Sri C. Subramaniam]

பதில் எனக்குச் சந்தோஷம். அந்த அடிப்படையில் அவர்களுக்கு இருக்கும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களைப்பற்றி, அங்கு நடைபெற வேண்டிய வேலைகளைப்பற்றிக் குறிப்பிட்டிருப்பது பொருத்தம் தான். இருந்தாலும் இவைகளைப் பட்ஜெட் விவாதத்தின்போது சொல்வது இன்னும் கொஞ்சம் பொருத்தமாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கூடிய சீக்கிரத்தில் பட்ஜெட்டும் வருவதற்கு இருக்கிறது. பட்ஜெட்டிலே சொல்ல வேண்டிய வற்றைச் சொல்வார்களானால் அதையும் கவனித்துப் பார்க்கலாம். வருகிற பட்ஜெட் இடைக்கால பட்ஜெட்டாகத்தான் இருக்கும். பின்னால் வருகிற பிரதிநிதிகள் இதை நல்ல முறையிலே ஏற்று இன்னும் இந்தத் திட்டத்தை விரிவாக்குவதற்கோ திறமையாக நடத்துவதற்கோ முயற்சி செய்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குப் பூரணமாக இருக்கிறது. அந்த நம்பிக்கைக்கு முக்கியமான காரணம் தமிழ் மக்களுடைய ஆற்றல், தமிழ் மக்களுடைய அறிவு, தமிழ் மக்களுடைய பண்பு இவை தான் நம்முடைய முன்னேற்றத் திற்கு அடிப்படையாக இருக்கக் கூடியவை. அந்த அறிவும் பண்பும் ஆற்றலும் இருக்கிற வரையில்—தான் இந்த உறுதியை அவர்களுக்குச் சொல்கிறேன்—யாரும் நம்மை வளக்க முடியாது, நாம் வளக்கப்படமாட்டோம். நாம் ஏமாளிகள் அல்ல என்கிற உறுதியை அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொள்கிறேன், அந்த அடிப்படையிலே இந்த அறிவு வளருவதற்கு, ஆற்றல் வளருவதற்கு, பண்பு வளருவதற்கு நாம் உதவி செய்வதன் மூலமாகத்தான் நல்லதொரு பிற்காலத்தை நாம் அமைத்துக்கொள்ள முடியும் என்ற கருத்தை நான் வலியுறுத்த விரும்புகின்றேன். அதிலே நாம் அதிகக் கவனம் செலுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். கிளர்ச்சிகள் அடிப்படையிலே முன்னேற முடியாது. அறிவைப் பயன்படுத்தி, உழைப்பு அடிப்படையில் தான் எந்த நாளும் எந்த சமுதாயமும் எந்தப் பகுதியும் முன்னேற முடியும். அந்த அறிவை வளர்ப்பதற்கு, அந்த உழைப்புக்கு மதிப்பு கொடுப்பதற்கு நாம் முன்வரவேண்டும். அப்பேர்ப்பட்ட மதிப்பு ஏற்படுவது அவசியம். புதிய சமுதாயத்திலே இன்னும் பல வசதிகள் வரவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் ஒத்துக்கொள்கிறேன் இன்னும் அதே வசதிகள் வந்து சேரவில்லை என்பதை. ஆனால் வசதி பெருகவில்லை என்றால், அதை நான் ஒத்துக்கொள்ளத் தயாராயில்லை. உணவு உற்பத்தி பெருகியும் அது யாருக்குப் போய்விட்டது என்ற கேள்வியைக் கேட்டார்கள். நானும் அதே கேள்வியை அவர்களிடம் கேட்கிறேன். யாருக்குப் போய்ச் சேர்ந்திருக்கும்? இதுவரை அரை வயிற்றுக்குச் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்தார்களே அவர்களுக்குத்தான் இந்த அதிக உற்பத்தியெல்லாம் போய்ச் சேர்ந்திருக்கிறது. இரு நேரமும் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கே இந்த உணவுப் பெருக்கம் போய்ச் சேர்ந்திருக்க முடியாது. அப்படியென்றால், உற்பத்தியானதெல்லாம் தேங்கிப் போயிருக்கும் அமெரிக்காவைப் போல. ஆகவே, உணவு உற்பத்தி அதிகமானது எங்கு, யாருடைய நன்மைக்காகப் போயிற்று என்றால், பட்டினி கிடந்தவர்களுக்கும், அரை வயிறு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் தான் போய்ச்

[Sri C. Subramaniam] [11th November 1961]

சேர்ந்திருக்கிறது. இந்த அளவு போதாது என்பதை நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன். வசதி பெருகவேண்டும். ஏற்றத்தாழ்வுகள் எல்லாம் தீர்ந்துவிட்டதாகச் சொல்ல முடியாது. ரஷ்யாவிலே கூட இன்னும் பெரிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் இருக்கின்றன. அந்த ஏற்றத்தாழ்வுகளை நீக்குவதற்காகத்தான் எல்லா சமுதாயமும் இன்றைக்குப் பாடுபட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு ஏற்றத்தாழ்வற்ற சமுதாயத்தை ஏற்படுத்துவதற்காக நாமெல்லோரும் கூடி முயற்சி செய்யவேண்டும். அதிலே குழப்பங்கள் தேவையில்லை, கலவரங்கள் தேவையில்லை, கிளர்ச்சிகள் தேவையில்லை என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக்கொண்டு அப்பேர்ப்பட்ட ஒத்துழைப்பு, ஒற்றுமைச் சக்தி தமிழ்நாட்டில் எந்த அளவுக்கு வளருகிறதோ அந்த அளவுக்கு திட்டமும் வளர முடியும். திட்ட வளர்ச்சியும் ஏற்பட முடியும், மக்களுடைய வாழ்க்கைத் தரமும் வளரமுடியும். ஆகவே, எல்லோரும் அதற்கேற்ற முறையில் உழைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன்.

கடைசியாக ஒன்று சொல்ல விரும்புகிறேன். பல திருத்தங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்தத் திருத்தங்களைப் பார்த்த தற்குப் பிற்பாடு நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கலாம் என்று நினைக்கின்றேன். நான் கீழ்க்கண்ட திருத்தத்தைப் பிரேரேபிக்கின்றேன் :

“ Add at the end the following :—

‘ and while on such consideration, this House gives its general approval and acceptance of the programmes embodied in the Third Five-Year Plan for the Madras State, this House also recommends that the Government should give special importance to the following schemes and projects :—

(1) Inter-State Irrigation Schemes for the utilization of surplus waters of the rivers flowing in the adjoining States;

(2) Steel Plant utilising Salem ore and Neyveli lignite;

(3) Establishment of a Nuclear Power Station;

(4) Sethusamudram Project and the development of Tuticorin as a major Port;

(5) Extension of Railway lines in this State; and

(6) Exploration of oil and establishment of an oil refinery in this State; ”

இந்தத் திருத்தத்தைச் சபை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

The amendment of Sri S. M. Annamalai was put and lost.

The amendment of Sri K. Anbazhagan was by leave withdrawn.

11th November 1961]

The amendment of Sri N. K. Palanisami was put and lost.

The amendment of Sri V. K. Ramaswamy Mudaliyar was by leave withdrawn.

The amendment of Sri K. Sattanatha Karayalar was by leave withdrawn.

The amendment of Sri R. Krishnasami Naidu was by leave withdrawn.

DEPUTY SPEAKER : I will now put the amendment moved by the Hon. Leader of the House.

The question is—

Add at the end the following :—

“ and while on such consideration, this House gives its general approval and acceptance of the programmes embodied in the Third Five-Year Plan for the Madras State, this House also recommend that the Government should give special importance to the following schemes and projects :—

(1) Inter-State Irrigation Schemes for the utilization of surplus waters of the rivers flowing in the adjoining States;

(2) Steel Plant utilising Salem ore and Neyveli lignite;

(3) Establishment of a Nuclear Power Station;

(4) Sethusamudram Project and the development of Tuticorin as a major Port;

(5) Extension of Railway lines in this State; and

(6) Exploration of oil and establishment of an Oil Refinery in this State.

The amendment was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : I will now put the original motion as amended, to the vote of the House.

The question is—

“ That, the Third Five Year Plan for the State of Madras be taken into consideration

and while on such consideration, this House gives its general approval and acceptance of the programme embodied in the Third Five-Year Plan for the Madras State, this House also recommends that the Government should give special importance to the following schemes and projects :—

(1) Inter-State Irrigation Schemes for the utilization of surplus waters of the rivers flowing in the adjoining States;

(2) Steel Plant utilising Salem ore and Neyveli lignite;

(3) Establishment of a Nuclear Power Station;

(4) Sethusamudram Project and the development of Tuticorin as a major port;

(5) Extension of Railway lines in this State; and

[Deputy Speaker] [11th November 1961]

(6) Exploration of oil and establishment of an Oil Refinery in this State.

The motion, as amended, was put and carried.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. on Monday, the 13th November 1961.

The House then adjourned.

III. PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory rules and orders.

385. Notification issued with G.O. Ms. No. 3372, Home, dated 26th September 1961 amending the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959, published with Home Department Notification S.R.O. No. A-1580 of 1959, dated the 4th March 1959, at pages 116-161 of the Rules Supplement to Part I of the Fort St. George Gazette, dated the 18th March 1959, as subsequently amended. [Laid on the table of the House under section 54 (3) of the Madras Prohibition Act, 1937 (Madras Act X of 1937).]

B. Reports, Notifications and other papers.

239. Resume of work transacted by the Madras Legislative Assembly from 17th to 31st August 1961 and from 18th to 29th September 1961 (both days inclusive).

240. Statement made by the National Integration Conference held at Vigyan Bhavan, New Delhi, from 28th September to 1st October 1961.